

Wetsuitleg WIA, WAO/WAZ/oWajong en ZW

Eigenrisicodragen, inleiding

Overzicht	Van	t/m
WAO/Pemba	1-1-1998	31-12-2004
ZW/eigenrisicodragen	1-3-2003	heden
Wet financiering sociale verzekeringen	1-1-2006	heden
Wet WIA/overgangsjaren	29-12-2005	31-12-2006
Wet WIA	1-1-2007	31-12-2013
Wfsv/Bezava	1-1-2014	heden
Evaluatie Wet WIA	1-1-2014	1-7-2015
Evaluatie Wet WIA	2-7-2015	31-12-2016
Hybride markt WGA/Bezava	1-1-2017	heden

WAO/Wet Pemba

De Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (Wet Pemba) bood met ingang van 1 januari 1998 werkgevers de mogelijkheid zelf het risico van de arbeidsongeschiktheidslasten te dragen. Tegelijk met de Wet Pemba werd de premie voor de WAO gesplitst in een voor alle werkgevers gelijke basispremie en een per werkgever vastgestelde gedifferentieerde premie. Een eigenrisicodragers voor de WAO was vrijgesteld van de gedifferentieerde premie WAO. De basispremie was verschuldigd door zowel de publiek verzekerde werkgever als de eigenrisicodragers. De periode van het eigenrisicodragen was 5 jaar. Vanaf 1 januari 2004 is instroom van nieuwe ao-gevallen in de WAO niet meer mogelijk. Werkgevers die op 31 december 2004 al eigenrisicodragers voor de WAO waren, zijn van rechtswege overgaan naar het eigenrisicodragerschap voor de WGA. Vanaf 1 januari 2014 is alleen eigenrisicodragerschap voor de WGA mogelijk.

ZW/Wet eigenrisico dragen

Tot 1 maart 1996 bestond voor werkgevers de mogelijkheid om eigenrisicodragers te zijn voor de Ziektewet (Besluit eigenrisicodragen, Stb 1994, 820). Met de inwerkingtreding van de Wet uitbreiding loondoorbetalingsplicht bij ziekte (WULBZ, Stb 1996, 134) kwam deze mogelijkheid te vervallen. Mede vanwege de invoering van de Wet Pemba is met ingang van 1 maart 2003 met de Wet eigenrisicodragen Ziektewet (Stb 2002, 584) het eigenrisicodragerschap voor de ZW weer ingevoerd. Het eigenrisicodragen betreft de ZW-uitkeringen op grond van artikel 29 lid 2 onderdelen a (fictieve dienstbetrekking), b (nawerking) en c (ziekt uit dienst). Dit zijn dezelfde uitkeringen als de ZW-flex-uitkeringen van de later Wet Bezava.

Wet financiering sociale verzekeringen/Walvis SUB

Met de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv, Stb 2005, 36) zijn op 1 januari 2006 de bevoegdheid tot het innen van premies en het verlenen van het eigenrisicodragerschap overgegaan van UWV naar de Belastingdienst. De Belastingdienst beoordeelt of aan de

voorwaarden voor eigenrisicodragen voor zowel de WGA als de ZW wordt voldaan en geeft de beschikking af aan de werkgever. Ook de vaststelling van de beëindiging van het eigenrisicodragen en het afhandelen bezwaar- en beroepsprocedures is vanaf 1 januari 2006 een taak van de Belastingdienst. UWV Gegevensdiensten levert aan de Belastingdienst de gegevens voor de premiebeschikkingen en ondersteunt de Belastingdienst bij bezwaarprocedures tegen de premieschikkingen. Naast heffing en invordering van premies regelt de Wfsv de financiering van de werknemersverzekeringen en de fondsbelasting. De vaststelling van de gedifferentieerde premies voor WGA en ZW-flex is geregeld in het Besluit Wfsv.

Basispremie en gedifferentieerde premie

De basispremie is een voor alle werkgevers gelijk percentage en de gedifferentieerde premie is een per werkgever vastgestelde premie. Tot 1 januari 2014 werd alleen de gedifferentieerde premie voor de WGA vastgesteld. Vanaf 1 januari 2014 tot 1 januari 2017 werd gedifferentieerde vastgesteld voor de WGA-vast, de WGA-flex en de ZW-flex. Vanaf 1 januari 2017 is de WGA-vast en de WGA-flex samengevoegd in de WGA-premie. De premie voor ZW-flex wordt ook na 1 januari 2017 geheven. De hoogte van gedifferentieerde premie is afhankelijk van de hoogte van de ao-lasten bij de individuele werkgever en de indeling van de werkgever naar de totale loonsom.

Wet WIA, overgangsjaren 2005-2006

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA, Stb 2005, 572) is op 29 december 2005 in werking getreden als plaatsvervanger van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). De datum van 29 december 2005 is zo gekozen omdat deze 104 weken na 1 januari 2004 ligt. Alle ao-gevallen met een 1^e ao-dag op 1 januari 2004 of later vallen onder de Wet WIA. Ligt de 1^e ao-dag nog vóór 1 januari 2004, dan is de WAO van toepassing (artikel 91b WAO).

IVA en WGA

Anders dan de WAO kent de WIA de volledig en duurzaam arbeidsongeschikte (IVA-uitkering) en de gedeeltelijk of volledig maar niet duurzaam arbeidsongeschikte (WGA-uitkering). Een werkgever kan alleen eigenrisicodrager worden voor de WGA-uitkeringen. De eigenrisicodrager WGA betaalt geen gedifferentieerde premie WGA maar blijft wel de voor alle werkgevers gelijke basispremie betalen.

Gedifferentieerde premie periode 2005-2006

Bij de invoering van de Wet WIA is over de jaren 2005 en 2006 geen gedifferentieerde premie vastgesteld. Alle ao-lasten over 2005 en 2006 zijn ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds (Aof) gebracht. De lasten voor het Aof bepalen de hoogte van de basispremie. Omdat een eigenrisicodrager de basispremie blijft betalen, is voor 2005 en 2006 een regeling getroffen. Om dubbele lasten voor de eigenrisicodrager te voorkomen, is over de jaren 2005 en 2006 aan deze werkgevers een korting op de Aof-premie verleend. Het eerste jaar waarover de gedifferentieerde premie WGA is vastgesteld, is 2007.

Overgangsperiode eigenrisicodragen 4 jaar

De periode voor het dragen van het risico voor WGA-uitkeringen is 4 jaar als het recht is ontstaan op of na 29 december 2005 maar vóór 1 januari 2007 (Artikel 133 Wet WIA). Vanaf 1 januari 2007 is de periode 10 jaar.

Staartlasten

De eigenrisicodrager WGA draagt vanaf de datum aanvang van het eigenrisicodragerschap het risico van de WGA-lasten met een 1^e ao-dag vóór, op of ná de datum ingang ERD. De werkgever kan bij start van het eigenrisicodragerschap dus geen WGA-lasten achterlaten in de publieke verzekering (inlooprisico). Bij einde van het eigenrisicodragerschap blijft de werkgever de lasten dragen van al lopende WGA-uitkeringen en van latere uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum einde van het eigenrisicodragerschap.

Wet en Besluit Wfsv

Tegelijk met de Wet WIA zijn de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv, Stb 2005, 36) en het Besluit financiering sociale verzekeringen (Wfsv, Stb 2005, 585) in werking getreden. De Wfsv en het Besluit regelen de financiering van de ao-lasten, de rekenmethoden, de vaststelling van de premies en de fondsbelasting.

Wet WIA, periode 1 januari 2007 t/m 31 december 2013

Na de overgangsjaren 2005 en 2006, waarover geen gedifferentieerde premie is vastgesteld, is vanaf het premiejaar 2007 de gedifferentieerde premie (Besluit gedifferentieerde premie Werkhervattingskas) jaarlijks vastgesteld. Een eigenrisicodragers betaalt geen gedifferentieerde premie WGA maar wel de basispremie.

Periode eigenrisicodragen 10 jaar

Met ingang van 1 januari 2007 is de periode dat het risico voor de WGA-uitkeringen moet worden gedragen 10 jaar (Artikel 83 lid 1 Wet WIA jo. artikel 1 Regeling vaststelling periode eigenrisicodragen WGA-uitkeringen).

Wet Bezava

Met de Wet beperking ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid vangnetters (Bezava, Stb 2012, 464) zijn de Wfsv en het Besluit Wfsv met ingang van 1 januari 2014 gewijzigd. De gedifferentieerde premie die een werkgever verschuldigd is, is vanaf 1 januari 2014 de som van drie afzonderlijk bekend te maken gedifferentieerde premiecomponenten, die worden berekend voor de WGA-lasten vaste dienstbetrekkingen (WGA-vast), de WGA-lasten flexibele dienstbetrekkingen (WGA-flex) en de ZW-lasten (ZW-flex).

WGA-flex en ZW-flex

De Wet Bezava bouwt voort op de Wet eigenrisicodragen Ziektewet waarin het ERD-schap voor de ZW-flex-uitkeringen op grond van artikel 29 lid 2, onderdelen a, b, en c ZW opnieuw is ingevoerd. De ZW-flex premie is dus gebaseerd op dezelfde ZW-uitkeringen als waarvoor de werkgever vanaf 1 maart 2003 eigenrisicodrager kan worden. Met een gedifferentieerde premie voor de WGA-flex uitkering, WGA-uitkeringen die volgen na de ZW-flex, trekt de wetgever de flex-regeling van de ZW door naar de WGA. Voor de eigenrisicodrager verandert er met Bezava niets. Eigenrisicodragen blijft onder Bezava alleen mogelijk voor de WGA-vast en de ZW.

ZW-flexwerkers

De Wet Bezava is ingevoerd vanwege de hoge instroom van zogenaamde “flexwerkers” in ZW en WGA. Met ‘flexwerkers’ bedoelt de wetgever vooral uitzendkrachten. De term ‘flexwerker’ suggereert evenwel ten onrechte dat het alleen om tijdelijke contracten gaat. Een werknemer heeft recht op een ZW-uitkering als hij ziek is op het moment dat zijn vaste of tijdelijke contract eindigt (artikel 29 lid 2, c ZW, ziek uit dienst). Dit geldt ook als hij binnen 4 weken na de beëindigingsdatum van het contract ziek wordt en op dat moment geen baan of uitkering heeft (artikel 29 lid 2, b ZW, nawerking).

Geen ZW-flexwerkers

De ZW-uitkeringen op grond artikel 29 lid 2 onder d (zieke werkloze), e (orgaandonor), f (artikel 29b ZW, no-riskpolis) en g (ziek ten gevolge van zwangerschap/bevalling, artikel 29a ZW en oudere werklozen, artikel 29d ZW) worden niet meegenomen bij de ZW-flex. Ook WGA-uitkeringen die hieruit volgen, worden niet meegenomen voor de WGA-flex.

Nieuwe categorieën werkgevers

Bezava deelt de werkgevers opnieuw in naar omvang van de premieplichtige loonsom:

- kleine werkgevers (loonsom t/m 10 maal het gemiddelde loon, was t/m 25 maal het gemiddelde loon);
- middelgrote werkgevers (loonsom meer dan 10 maal maar minder dan 100 maal het gemiddelde loon, vanaf 1 januari 2014 nieuwe categorie) en
- grote werkgevers (loonsom meer dan 100 maal het gemiddelde loon).

Kleine werkgevers betalen vanaf 1 januari 2014 de basispremie + de sectorale premie, waarin per sector de WGA-vast/flex en ZW-flex-lasten zijn samengevoegd. Middelgrote werkgevers betalen vanaf 1 januari 2014 de basispremie + een naar omvang van de loonsom gewogen gemiddelde van de gedifferentieerde premie WGA-vast/flex en ZW-flex en de sectorale premie. Grote werkgevers betalen vanaf 1 januari 2014 de basispremie + de individueel bepaalde gedifferentieerde premie voor WGA-vast/flex en ZW-flex.

Staartlasten onder Bezava

De ZW-flex-lasten van ziekingeld dat is toegekend voor 1 januari 2012 en WGA-flex-uitkeringen die voor 1 januari 2012 zijn toegekend aan werknemers met een voorafgaand recht op ziekingeld op grond van artikel 29 lid 2 onderdelen a, b en c, worden niet meegenomen bij de vaststelling van de gedifferentieerde premie.

Werkgevers die vanaf 1 januari 2014 eigenrisicodrager worden voor de ZW laten de staartlasten van ZW-uitkeringen met een ingangsdatum voor de datum ingang eigenrisicodragerschap achter in de publieke verzekering. Grote werkgevers nemen de staartlasten (voorheen: inlooprisico) mee en middelgrote werkgevers nemen de staartlasten deels mee op basis van een gewogen gemiddelde. Kleine werkgevers die op 1 januari 2014 ERD zijn nemen geen staartlasten mee. Voor kleine werkgevers is het vanaf 1 januari 2014 niet meer interessant om ERD te worden omdat zij de publieke verzekering een sectorale premie betalen die voor alle werkgevers in de betreffende sector gelijk is, ongeacht het gerealiseerde risico. Voor kleine werkgevers die al eigenrisicodrager waren voor inwerkingtreding van Bezava kan het voordeliger zijn terug te keren naar de publieke verzekering.

Evaluatie Wet WIA

Bij de evaluatie van de Wet WIA en lopende de behandeling van de Wet verbetering hybride markt WGA heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op 22 juni 2015 (II 32716, nr. 18) een brief naar de Kamer gestuurd over de werking van de hybride markt WGA. De brief bevat een vooraankondiging van een aantal wettelijke maatregelen die het evenwicht tussen UWV en de private verzekeraars moet verbeteren. Het gaat om maatregelen voor grote en middelgrote werkgevers.

Aangekondigde maatregelen:

- Bij terugkeer naar publieke verzekering vóór of uiterlijk op 1 juli 2015 vaststelling gedifferentieerde premie op basis van WGA-lasten vanaf datum terugkeer publieke verzekering, ook vanaf 1 januari 2017
- Bij terugkeer naar publieke verzekering na 1 juli 2015 tot 1 januari 2017 vaststelling gedifferentieerde premie op basis van WGA-lasten vanaf datum terugkeer publieke verzekering
- Bij terugkeer naar publieke verzekering na 1 juli 2015, met ingang van 1 januari 2017 vaststelling gedifferentieerde premie op basis van historische WGA-lasten (WGA-lasten periode eigenrisico + WGA-lasten periode publieke verzekering = WGA-totaallasten)
- Bij overstap van publiek verzekering naar eigenrisicodragen na 1 juli 2015 tot 1 januari 2017 staartlasten voor rekening eigenrisicodragers, vanaf 1 januari 2017 staartlasten naar publiek verzekering (ten laste van het Staartlastvermogen)
- Bij overstap naar eigenrisicodragen vanaf 1 januari 2017 blijven de staartlasten achter bij de publieke verzekering (ten laste van het Staartlastvermogen)

De maatregelen hebben geen betrekking op kleine werkgevers. Publiek verzekerde of naar de publieke verzekering terugkerende kleine werkgevers betalen al vanaf 1 januari 2014 een per sector vastgestelde sectorale premie en bij een overstap naar het eigenrisicodragerschap blijven de staartlasten achter in de publieke verzekering.

Wet verbetering hybride markt WGA/Bezava

Op 1 januari 2017 is de Wet verbetering hybride markt WGA in werking getreden (Stb 2016, 221). Op dezelfde datum is het laatste onderdeel van de Wet Bezava in werking getreden (samenvoeging premie WGA-vast en WGA-flex tot premie WGA). De onder de Evaluatie Wet WIA door de Minister aangekondigde maatregelen zijn vanaf 1 januari 2017 in werking getreden. Daarnaast zijn de eigenrisico-artikelen uit de Wet WIA herschikt. Verder is de wachttijd na afloop van een periode van eigenrisicodragen voor alle situaties nu 3 jaar (Artikel 40 lid 4 Wfsv). Door de vaste momenten 1 januari en 1 juli waarop het verzoek voor het ERD-schap kan worden gedaan, is de wachttijd van 3 jaar een minimum (Artikel 40 lid 9 Wfsv).

WGA-vast/flex wordt WGA

Als laatste onderdeel van de Wet Bezava is met ingang van 1 januari 2017 de WGA-premies voor vast en flex samengevoegd tot een premie WGA. Dit houdt in dat een werkgever vanaf genoemde datum alleen eigenrisicodrager voor zowel WGA-vast als de WGA-flex. Bestaande eigenrisicodragers die vanaf 2017 ERD wilden blijven, moesten een aangepaste garantieverklaring overleggen of zijn automatisch teruggezet naar de publieke verzekering.

Staatlasten

Grote en middelgrote werkgevers kunnen vanaf 1 januari 2017 de staatlasten WGA achterlaten bij de publieke verzekering. Ook werkgevers die na 1 juli 2015 eigenrisicodrager zijn geworden, kunnen vanaf 2017 de staatlasten overdragen aan de publieke verzekering. Het niet meenemen van staatlasten betekent dat alleen ao-lasten met een eerste ao-dag op of na de dag dat de werkgever eigenrisicodrager is geworden voor rekening van die werkgever komen. Ook voor rekening van de eigenrisicodrager komen de WGA-uitkeringen die volgen op ZW-flex-uitkeringen die aan de werkgever kunnen worden toegerekend.

Noot: Van staartlasten is alleen sprake op het moment dat de werkgever eigenrisicodragers wordt. Bij overname van een publiek verzekerde werkgever door een eigenrisicodragers is geen sprake van staartlasten. De overnemende werkgever krijgt de WGA-lasten en de loonsom van overgenomen publiek verzekerde werkgever toegerekend. Overname van staartlasten is dus niet mogelijk.

Staartlastvermogen

De staartlasten van uit de publieke verzekering tredende werkgevers komen vanaf 1 januari 2017 ten laste van het Staartlastvermogen en niet ten laste van de Werkhervattingskas. Dit onderscheid is van belang omdat staartlasten niet meewegen bij de vaststelling van de gedifferentieerde premie WGA. Ook de staartlasten van werkgevers die na 1 juli 2015 eigenrisicodragers zijn geworden, zijn vanaf 1 januari 2017 ten laste van het Staartlastvermogen gebracht.

Terugkeerprijs: WGA-totaallasten

Voor werkgevers die na 1 juli 2017 zijn teruggekeerd naar de publieke verzekering wordt de gedifferentieerde premie vastgesteld op basis van de WGA-totaallasten (Artikel 2.5 lid 1 onder h Besluit Wfsv). Daaronder vallen de lasten die zijn ontstaan gedurende de periode van eigenrisicodragers en de WGA-lasten die ontstaan vanaf de datum van terugkeer naar de publieke verzekering. Voor werkgevers die uiterlijk op 1 juli 2015 zijn teruggekeerd naar de publieke verzekering worden de WGA-lasten uit de periode van eigenrisicodragers niet meegenomen bij de vaststelling van de gedifferentieerde premie (Artikel 2.5 lid 1 onder g Besluit Wfsv).

Aanvragen en beëindigen eigenrisicodragen

Eigenrisicodragen

Het zelf dragen van het risico betreft uitsluitend de gedifferentieerde premie die een werkgever verschuldigd is over de loonsom voor werknemers. De basispremie, een voor alle werkgevers gelijk percentage over de loonsom, blijft de eigenrisicodrager betalen.

Eigenrisicodragen is mogelijk voor de WGA-lasten (WGA-vast en WGA-flex, tot 1 januari 2017 alleen WGA-vast) en de ZW-flex-lasten. Een werkgever kan kiezen om voor beide lasten eigenrisicodrager te worden of alleen voor de WGA of de ZW-flex. Werkgevers in de sector Overheid en Onderwijs zijn van rechtswege eigenrisicodrager voor de Werkloosheidswet (artikel 79 WW). Voor andere werkgevers is eigenrisicodragen voor de WW niet mogelijk.

Aanvraag eigenrisicodragen

Een aanvraag voor het eigenrisicodragerschap moet worden ingediend bij de Belastingdienst. Voor bestaande werkgevers kan het eigenrisicodragen ingaan op 1 januari of 1 juli. De aanvraag moet ten minste 13 weken voor de datum aanvang zijn ingediend. Startende werkgevers kunnen eigenrisicodrager worden met ingang van het tijdstip waarop deze aanvangt werkgever te zijn. De toestemming om zelf het risico te mogen dragen wordt bij voor bezwaar vatbare beschikking verleend door de inspecteur.

Garantieverklaring

Bij de aanvraag dient de werkgever een schriftelijke garantie (garantieverklaring) te overleggen van een bank of verzekeraar. De bank of verzekeraar dient zich garant te stellen voor de verplichtingen die voortvloeien uit het zelf dragen van het risico door de werkgever. Blijft de werkgever in gebreke bij de nakoming van zijn verplichtingen, dan is de bank of verzekeraar op eerste verzoek van UWV gehouden tot nakoming van deze verplichtingen

Inhoud garantieverklaring

De garantieverklaring mag niet voor bepaalde tijd worden afgegeven (artikel 40 lid 7 Wfsv) en sterkt zich ook uit tot rechtsopvolgers onder algemene titel van de eigenrisicodragers (fusie als bedoeld in artikel 390 van Boek 2 van het BW en door splitsing als bedoeld in artikel 334a van Boek 2 van het BW) en tot het risico dat overgaat op de verkrijgende werkgever ingeval van overgang van onderneming als bedoeld in artikel 82 lid 3 Wet WIA. De bank of verzekeraar kan de garantie wel beëindigen mits de opzegging schriftelijk bij de inspecteur wordt gemeld.

Algemene voorwaarden verzekeraars

De duur van de WGA-verzekeringen is standaard 36 maanden met daarna de mogelijkheid van opzegging met een maand wachttijd. Alleen voor verzekeringscontracten waarbij 'maatwerk' is geleverd kan de contractduur anders zijn. Verder kan de verzekeraar de verzekering stoppen wanneer sprake is van een wijziging van het risico. Daarvan is o.a. sprake wanneer de juridische structuur van een werkgever wijzigt of de werkgever betrokken is bij een fusie of splitsing.

Verstrekken kopie garantieverklaring aan garantsteller

Als de garantsteller betwist garantsteller te zijn voor de werkgever waarvan de ERD-lasten worden verhaald, dan kan UWV in beginsel een kopie van de garantstelling aan de garantsteller verstrekken. Dit is anders als een garantsteller dit te vaak onterecht stelt. Het uitgangspunt is wel dat de garantsteller zijn eigen garantstelling administreert. UWV is namelijk geen administratiekantoor.

Beëindigen eigenrisicodragerschap

Op verzoek

De werkgever kan de inspecteur verzoeken tot beëindigen van het eigenrisicodragen per 1 januari of 1 juli van enig jaar, mits de aanvraag ten minste 13 weken voor die datum bij de belastingdienst is ingediend. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Na beëindiging van het eigenrisicodragerschap moet de werkgever ten minste 3 jaar publiek verzekerd blijven voordat een hernieuwde aanvraag voor het eigenrisicodragerschap kan worden gedaan. Na beëindiging van het eigenrisicodragerschap is de werkgever weer de gedifferentieerde premie verschuldigd. Deze premie wordt vanaf 1 januari 2017 berekend op basis van de lasten uit zowel de periode van eigenrisicodragen als de lasten die ontstaan na terugkeer in de publieke verzekering (WGA-totaallasten). Is de werkgever al vóór of uiterlijk op 1 juli 2015 teruggekeerd naar de publieke verzekering, dan wordt de gedifferentieerde premie vastgesteld op basis van de lasten na de datum van beëindiging van het eigenrisicodragerschap, dus zonder lasten uit de periode van eigenrisicodragen.

Anders dan op verzoek

Het eigenrisicodragerschap eindigt van rechtswege in volgende situaties:

- met ingang van de dag waarop de schriftelijke garantie eindigt;
- met ingang van de dag waarop de eigenrisicodragers in staat van faillissement verkeert;
- met ingang van de dag waarop de schuldsanering natuurlijke personen van toepassing is;
- met ingang van de dag waarop de werkgever ophoudt werkgever te zijn;
- met onmiddellijke ingang bij beschikking van de inspecteur indien de rechtbank de noodregeling heeft uitgesproken over de bank of verzekeraar die voor de werkgever garant staat.

De inspecteur is verder bevoegd de toestemming tot het eigenrisicodragen in te trekken wanneer blijkt dat die toestemming aan de werkgever is verleend op grond van een onjuiste voorstelling van zaken door de werkgever (Artikel 40, lid 10, aanhef en onder a en c en lid 12 Wfsv)

Hernieuwde aanvraag eigenrisicodragerschap

Een werkgever kan na een periode van eigenrisicodragen en publiek verzekerd zijn weer opnieuw een verzoek indienen om eigenrisicodragerschap te worden. In de situatie dat de werkgever is teruggekeerd naar de publieke verzekering is een wachttijd van 3 jaar van toepassing. Dit houdt in dat een hernieuwd eigenrisicodragerschap weer mogelijk is na verloop van 3 jaar, te rekenen vanaf de datum terugkeer. Vanwege de vaste data voor aanvang eigenrisicodragerschap (1 januari en 1 juli) en het feit dat de aanvraag te minste 13 weken voor datum aanvang moet zijn ingediend, is de wachttijd van 3 jaar een minimum termijn.

Staartlasten bij hernieuwd eigenrisicodragerschap

Een werkgever die na een periode van publieke verzekering opnieuw eigenrisicodragerschap wordt, laat vanaf 1 januari 2017 de staartlasten over de periode van publiek verzekerd zijn achter in de publieke verzekering. Deze lasten vallen dan onder het Staartlastvermogen. De lasten uit de periode van eigenrisicodragen heeft de werkgever eerder ondergebracht bij een verzekeraar die deze lasten bij terugkeer van de werkgever in de publieke verzekering is blijven betalen. Op basis van de verzekeringsovereenkomst betaalt de verzekeraar de schadelast uit de verzekerde periode immers door. Een hernieuwde overstap van publiek naar eigenrisicodragen kan voor de werkgever voordelig zijn omdat hij dan zonder lasten uit voorgaande perioden overgaat naar een volgende verzekering. Bij een wijziging in omvang van de werkgever (van klein naar middel/groot) kan deze keuze voor hernieuwd eigenrisicodragerschap een rol spelen.

Nieuwe garantieverklaringen per 1 januari 2017

In de Wet Bezava is bepaald dat werkgevers vanaf 1 januari 2017 alleen eigenrisicodrager kunnen worden voor het totale WGA-risico (WGA-vast en WGA-flex). Werkgevers die vanaf 1 januari 2017 eigenrisicodrager willen worden, moeten een garantieverklaring overleggen voor het totale WGA-risico. Werkgevers die al voor 2017 eigenrisicodrager waren hebben een garantieverklaring overlegd die alleen het risico voor de WGA-vast dekt. Deze 'oude' garantieverklaringen dekte dus niet de risico's voor de totale WGA-lasten. Zonder nieuwe garantieverklaring zou dit tot gevolg hebben dat bestaande eigenrisicodragers per 1 januari 2017 van rechtswege zouden terugkeren naar de publieke verzekering (artikel 40 lid 10 onder a Wfsv). Om ook na 1 januari 2017 eigenrisicodrager te blijven, konden werkgevers tot uiterlijk 31 december 2016 een nieuwe garantieverklaring voor het totale WGA-risico bij de Belastingdienst overleggen.

Overgangsregeling tot 2 juli 2018

Gebleken is dat voor een aantal werkgevers de Belastingdienst niet tijdig een nieuwe garantieverklaring heeft ontvangen, terwijl die werkgevers wel eigenrisicodrager wilden blijven en ook tijdig hun verzekeraar om afgifte van een nieuwe garantieverklaring hadden gevraagd. Deze werkgevers zijn daardoor ongewild teruggezet naar de publieke verzekering. Direct alsnog overstappen naar het eigenrisicodragerschap is voor deze werkgevers niet mogelijk omdat voor een hernieuwde aanvraag een wachttijd van 3 jaar geldt (artikel 40 lid 4 Wfsv). Voor deze groep heeft de wetgever in de Wfsv een eenmalige mogelijkheid tot vervroegde terugkeer naar het eigenrisicodragerschap opgenomen (artikel 122q Wfsv). Werkgevers die per 1 januari 2017 zijn teruggezet naar de publieke verzekering en die kunnen aantonen dat zij tijdig hun verzekeraar hebben verzocht om afgifte van een nieuwe garantieverklaring, mogen per 1 juli 2018 weer eigenrisicodrager worden, mits de aanvraag daartoe ten minste 13 weken voor die datum bij de Belastingdienst is ingediend. Voor deze groep werkgevers geldt dan dat zij over de periode van 1 januari 2017 tot 1 juli 2018 een gedifferentieerde premie hebben moeten betalen op basis van de WGA-totaallasten. De staartlasten over de periode 1 januari 2017 tot 1 juli 2018 kunnen zij bij een overstap naar het eigenrisicodragen per 1 juli 2018 wel achterlaten in de publieke verzekering. De overgangsregeling vervalt op 2 juli 2018.

Periode eigenrisico WGA

Hoofdregel eigenrisicodragen WGA

De eigenrisicodrager draagt gedurende een periode van 10 jaar het risico van betaling van een WGA-uitkering. De ERD-WGA draagt het risico voor verzekerden die op de eerste dag van de bij de WGA-uitkering in acht genomen wachttijd tot de eigenrisicodrager in dienstbetrekking stond.

Gedurende de periode van 10 jaar is een werkgever ook verantwoordelijk voor de re-integratie van de WGA-er. De periode van 10 jaar gaat in vanaf het moment dat het recht op een WGA-uitkering ontstaat.

Artikel 82, lid 1 Wet WIA

Artikel 1, Regeling vaststelling periode eigenrisicodragen WGA-uitkeringen

Overgang IVA naar WGA

Na de wachttijd van 104 weken kan in plaats van een WGA- een IVA-uitkering worden toegekend. Een IVA-uitkering komt niet voor rekening van een eigenrisicodrager. Wordt een IVA-uitkering naderhand omgezet in een WGA-uitkering, dan komt die WGA-uitkering vanaf dat moment voor rekening van de eigenrisicodrager. Door de voorafgaande IVA-uitkering wordt de periode van 10 jaar eigenrisico WGA verminderd met de voorafgaande duur van de IVA-uitkering. Wordt een WGA-uitkering (weer) omgezet in een recht op een IVA-uitkering, dan loopt de eigenrisicoperiode van 10 jaar tijdens de duur van de IVA-uitkering door, maar komen de lasten niet voor rekening van de ERD-WGA. Na de periode van 10 jaar komt een WGA-uitkering niet meer voor risico van de ERD-WGA.

Artikel 82, lid 2 Wet WIA

Vrijwillige loondoorbetaling

Op gezamenlijk verzoek van werkgever en werknemer kan UWV de wettelijke periode van 104 weken loondoorbetaling tijdens ziekte verlengen. Bij toekenning van het verzoek wordt de loondoorbetaling na afloop van de wachttijd van 104 weken voortgezet. Doel van het verzoek is om werkgever en werknemer meer tijd te geven voor een mogelijke re-integratie. Ontstaat na afloop van de periode van vrijwillige loondoorbetaling alsnog recht op een WGA-uitkering, dan komt de periode van vrijwillige loondoorbetaling in mindering op de maximale ERD-WGA-periode van 10 jaar.

Voorbeeld

[1]

<Bij een vrijwillige loondoorbetaling van een jaar met na afloop toekenning van een recht op WGA komt deze WGA-uitkering voor maximaal 9 jaar voor risico van de eigenrisicodragers.>

Artikel 7:629, lid 1 BW

Artikel 24 en 82, lid 3 Wet WIA

Loondoorbetaling als sanctie

Werkgever en werknemer moeten gedurende de wachttijd van 104 weken voldoen aan hun re-integratieverplichting. Bij behandeling van de aanvraag WIA beoordeelt UWV of werkgever aan zijn re-integratieverplichting heeft voldaan. Als de werkgever niet of niet in voldoende mate aan zijn re-integratieverplichting heeft voldaan, kan UWV een loonsanctie opleggen. Een loonsanctie van UWV houdt in dat een werkgever gedurende maximaal 52 weken het loon van de werknemer moet blijven doorbetalen. Een periode van loondoorbetaling in het kader van een loonsanctie komt niet in mindering op de periode van 10 jaar eigenrisicodragen WGA.

Artikel 25, lid 9 Wet WIA

Doorbetaling ziekengeld als sanctie

Een werkgever kan zowel eigenrisicodrager zijn voor zowel de WGA als voor de Ziektewet. Blijkt bij behandeling van de aanvraag WIA dat een eigenrisicodrager ZW niet voldoet aan zijn re-integratieverplichting, dan kan UWV de ERD-ZW verplichten na de periode van 104 weken het ziekengeld gedurende maximaal 52 weken door te betalen. Deze periode van verplicht doorbetalen van het ziekengeld komt niet in mindering op de periode van 10 jaar eigenrisicodragen WGA.

Artikel 29, lid 9 Ziektewet

Later ontstaan WGA-recht

Na de wachttijd van 104 weken of de loondoorbetalingsperiode kan het recht op WGA eerst op een later moment ontstaan. Het recht op WGA kan eerst later ontstaan doordat een uitsluitingsgrond van toepassing of omdat de arbeidsongeschiktheid minder is dan 35%. Is op enig moment de uitsluitingsgrond niet meer van toepassing of is sprake van toegenomen arbeidsongeschiktheid, dan kan alsnog een WGA-recht worden toegekend. De periode van 10 jaar eigenrisicodragen voor de WGA gaat in dan in op moment dat het WGA-recht daadwerkelijk ontstaat.

Artikel 48 Wet WIA

Herleven WGA-recht

Als het recht op een WGA-uitkering eindigt en vervolgens weer herleeft, loopt de periode van 10 jaar eigenrisicodragen tijdens de onderbreking van het WGA-recht door. Een WGA-recht kan eindigen door het van toepassing zijn van een uitsluitingsgrond of doordat sprake is van minder dan 35% arbeidsongeschiktheid. Vervalt de uitsluitingsgrond of is binnen 5 jaar sprake van toegenomen arbeidsongeschiktheid dan herleeft de WGA-uitkering. De termijn van 10 jaar voor het dragen van het eigenrisico loopt tijdens de onderbreking van het WGA-recht door.

MvT artikel 82 Wet WIA

Artikel 50 en 57 Wet WIA

Niet voor risico ERD-WGA

Een WGA-uitkering wordt niet toegerekend aan de eigenrisicodrager indien de verzekerde vanuit het dienstverband waaruit het WGA-recht is ontstaan:

- recht had op een uitkering op grond van de Ziektewet [als bedoeld in art. 29 lid 2 onderdeel d, e, f of g \(zie ook deze tabel\)](#);
- recht had op een uitkering op grond van de WAZ;
- recht had op een uitkering op grond van Wet oWajong ofwel
- in aansluiting op een periode waarin recht op arbeidsondersteuning op grond van de nWajong bestond.

Artikel 82, lid 4 Wet WIA

Overgangsjaar 2006

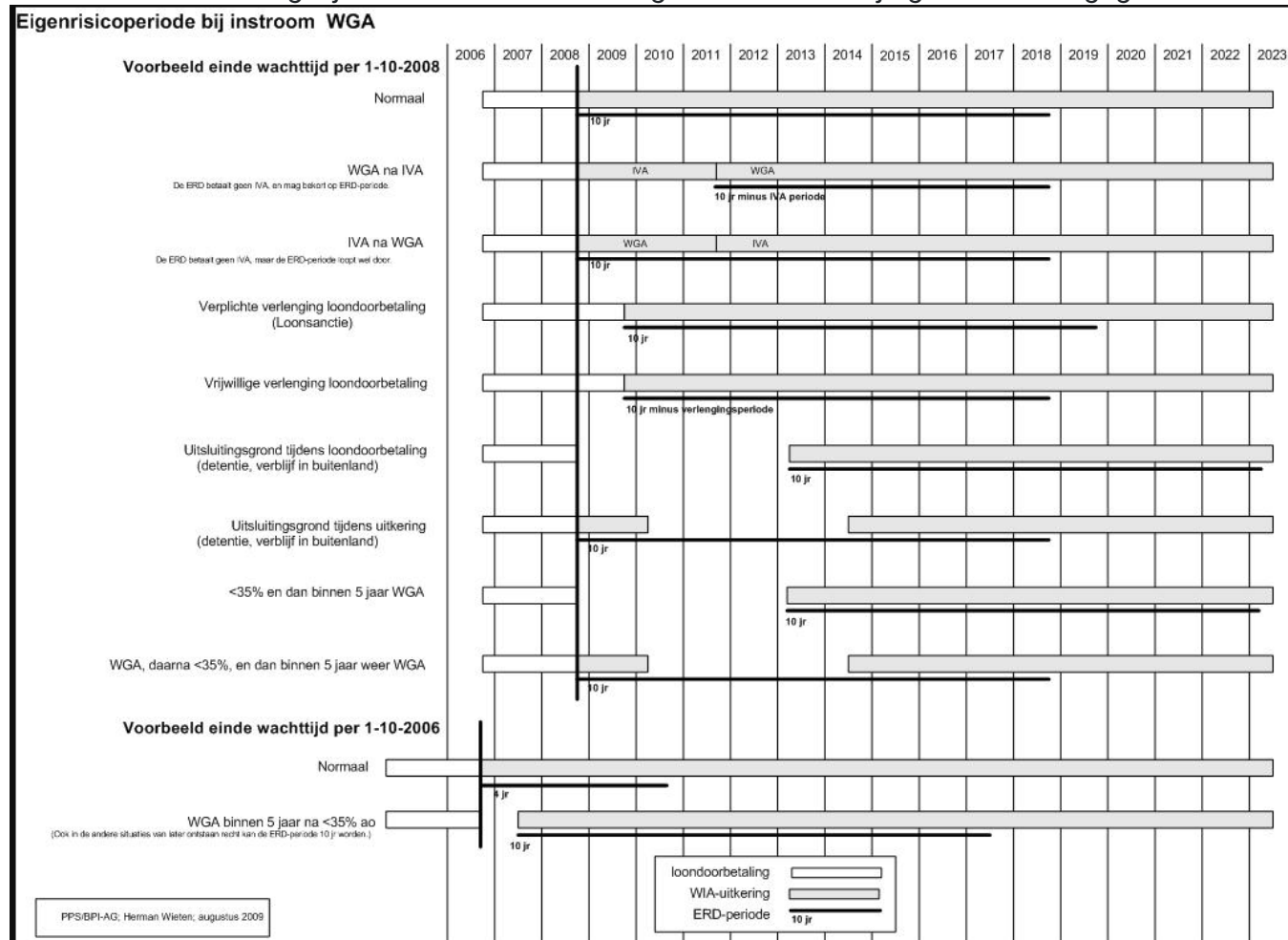
De periode van 10 jaar is van toepassing op WGA-uitkeringen waarvan het recht is ontstaan op of na 1 januari 2007. Voor het overgangsjaar 2006 was deze termijn 4 jaar en de mogelijkheid tot het dragen van eigenrisico WGA beperkt tot grote werkgevers. Kleine werkgevers met een loonsom van minder dan 25 maal de gemiddelde loonsom konden voor de periode van 29 december 2005 tot en met 31 december 2006 nog geen eigenrisicodrager worden.

In 2006 betaalden álle werkgevers een uniforme premie en werd nog geen premiedifferentiatie toegepast voor het WGA-deel van de premie. Als de werkgever in 2006 eigenrisicodrager WGA was en dat ook in 2007 bleef, dan werd hij in 2007 gecompenseerd met een premiekorting, berekend over de periode 29 december 2005 tot en met 31 december 2006.

Artikel 1, Regeling vaststelling periode eigenrisicodragen WGA-uitkeringen

Instroomschema eigenrisico WGA

Een overzicht van mogelijke situaties 'Instroom eigenrisico WGA' zijn grafisch weergegeven in dit [schema](#).

Staartlasten

Inleiding

De wetgever heeft vanaf de invoering van de Wet Pemba het eigenrisicodragen door werkgevers ingezet als instrument om de lasten van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen terug te dringen. Uitgangspunt daarbij is dat een werkgever beter dan de overheid in staat is de arbeidsongeschikte weer terug te laten keren in het reguliere arbeidsproces. In de praktijk bleek echter dat werkgevers zich vooral lieten leiden door het te behalen financieel voordeel. Op het moment dat de private premie te hoog werd, keerden werkgevers weer terug naar de publieke verzekering en betaalden dan een minimumpremie. Met de Wet Bezava en de Wet verbetering hybride markt WGA heeft de wetgever maatregelen getroffen om de private en de publieke verzekering meer met elkaar in evenwicht te brengen. Daartoe is de financiering van de werknemersverzekeringen op een aantal punten gewijzigd.

[Overzicht Wet Bezava en Wet verbetering hybride markt WGA \(Pdf\)](#)

Financiering uitkeringen werknemersverzekeringen

Uitkeringen voor de werknemersverzekeringen komen ten laste van fondsen die UWV beheert. De inrichting en het beheer van fondsen zijn geregeld in de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv). De middelen van de fondsen bestaan uit de premies werknemersverzekeringen en de rijksbijdragen. De hoogte van de premies wordt jaarlijks bij besluit van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vastgesteld of door UWV, na goedkeuring door de Minister.

Basispremies en gedifferentieerde premies

De premies werknemersverzekeringen bestaan uit basispremies en gedifferentieerde premies. De basispremies zijn bestemd voor verschillende fondsen, de gedifferentieerde premies gaan naar de Werkhervattingskas. Uit de basispremies worden onder meer de WW-, WAO, WAZ-, WIA-uitkeringen (IVA-uitkeringen en WGA-uitkeringen na 10 jaar) betaald. WGA-uitkeringen en ZW-flex-uitkeringen komen ten laste van de Werkhervattingskas. De basispremies worden door de Minister vastgesteld, de gedifferentieerde premies door UWV, na goedkeuring door de minister. Het Besluit Wfsv regelt de vaststelling van de hoogte van de gedifferentieerde premies voor een werkgever. De premievaststelling voor basispremies + gedifferentieerde premies is elk jaar zodanig dat alle lopende en te verwachten uitkeringen daaruit kunnen worden betaald.

Premielast en eigenrisicodragen

Een werkgever kan zelf het risico dragen voor de gedifferentieerde premies, voor de basispremies kan dit niet. Gedifferentieerde premies betreffen de WGA- en ZW-flex-uitkeringen die ten laste komen van de Werkhervattingskas. In de Wfsv is dit zo geformuleerd dat alle WGA-uitkeringen en ZW-flex-uitkeringen ten laste komen van de Werkhervattingskas voor zover er geen uitzondering van toepassing is. Uitkeringen die niet ten laste komen van de Werkhervattingskas blijven voor publiek verzekerde werkgevers buiten de premievaststelling voor de gedifferentieerde premies en worden ook niet toegerekend aan een eigenrisicodrager.

Verdeling premielast

De Minister bepaalt met de jaarlijkse vaststelling van premies de verdeling van de premielast over basispremies en gedifferentieerde premies. De premiebaten moeten dekkend zijn voor het totaal aan uitkeringen op grond van de werknemersverzekeringen. Gedifferentieerde premies hebben een kleiner aandeel in de totale premielast dan de basispremies, maar de premiedruk voor gedifferentieerde premies neemt voor middelgrote en vooral grote werkgevers snel toe bij het toerekenen van een of meer WGA-uitkeringen. Een grote werkgever die publiek verzekerd is, betaalt bij al snel veel meer aan gedifferentieerde premies dan aan

toegerekende WGA-uitkeringen. Dit komt doordat een WGA-uitkering een procentuele verhoging van de gedifferentieerde premie tot gevolg heeft en een verhoging van de gedifferentieerde premie wordt geheven over de totale premieplichtige loonsom van een werkgever.

[Grote werkgever, berekening gedifferentieerde premie](#)

Gedifferentieerde premies Werkhervattingskas

In het Besluit Wfsv is de berekening van de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas WGA en ZW-flex uitgewerkt. UWV berekent de premies en de Belastingdienst geeft de beschikking 'Gedifferentieerd premiepercentage Werkhervattingskas' af en int de premies. De loonsom, de sectorindeling en de instroom in de WGA en de ZW-flex bepalen de hoogte van premienota Werkhervattingskas. De berekening van premies voor de Werkhervattingskas is van toepassing op alle werkgevers, dus ook op eigenrisicodragers. Voor eigenrisicodragers geldt wel een vrijstelling.

Vrijstelling gedifferentieerde premie WGA

Artikel 82 lid 1 Wet WIA bepaalt dat een eigenrisicodrager het risico draagt van betaling van de WGA-uitkering aan de verzekerde, voor zover de 1^e ao-dag valt binnen de periode van eigenrisicodragen. Artikel 133I lid 1 breidt dit risico voor werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 eigenrisicodrager zijn geworden, naar WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragerschap. Lid 2 van dit artikel biedt weer de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur van lid 1 af te wijken. Daarmee geeft de Wet WIA aan welke WGA-uitkeringen voor rekening van de eigenrisicodrager komen maar niet de tegenprestatie. Die tegenprestatie staat in het Besluit Wfsv in de vorm van een vrijstelling van de gedifferentieerde premie WGA. Artikel 2.7 lid 2 Besluit Wfsv bepaalt dat bij de berekening van de premiecomponent WGA-lasten (artikel 2.6 lid 1 Wfsv) de WGA-lasten van een eigenrisicodrager op nul wordt vastgesteld. Het resultaat is dat een berekening van het premiepercentage voor de WGA-lasten van een eigenrisicodrager ook op nul uitkomt.

Inlooprisico en staartlasten tot 2014

Tot 2014 namen alle werkgevers bij de overstap naar het eigenrisicodragerschap alle lopende WGA-lasten en nieuwe WGA-lasten met een 1^e ao-dag voor aanvang eigenrisicodragen mee naar de private verzekering. Dit zijn de zogenaamde 'staartlasten' bij aanvang van het eigenrisicodragen, vóór 2014 ook wel 'inlooprisico' genoemd. Voor deze staartlasten moet een werkgever een extra premie of afkoopsom betalen aan zijn bank of verzekeraar. Staartlasten kunnen zo een te hoge drempel vormen om de overstap naar het eigenrisicodragerschap te maken. Met de Wet Bezava en de Wet verbetering hybride markt WGA heeft de wetgever stapsgewijze de staartlasten voor eigenrisicodragers overgeheveld naar de publieke verzekering en deze ten laste gebracht van de diverse fondsen.

Wet Bezava

Met de Wet Bezava (Wet beperking ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid vangnetters) heeft de wetgever met ingang van 1 januari 2014 naast de gedifferentieerde premie voor werknemers met een vast dienstverband twee nieuwe gedifferentieerde premies ingevoerd: de ZW-flex en de WGA-flex. Onder de ZW-flex vallen werknemers met ZW-uitkering vanuit een fictief dienstverband (art 29 lid 2, onder a ZW), ex-werknemers met een ZW-uitkering binnen 4 weken na einde dienstverband (art. 29 lid2, onder b ZW) en werknemers die ziek uit dienst gaan (art 29 lid 2, onder c ZW). Onder de WGA-flex vallen de WGA-uitkeringen die worden toegekend na een ZW-flex-uitkering. De ZW-flex en de WGA-flex zijn niet alleen van toepassing op werknemers met een flexibel dienstverband maar ook op werknemers met een vast dienstverband. Omdat de nieuwe flex-premies direct per 1 januari 2014 zijn ingevoerd is voorzien in een overgangsregeling voor flex-uitkeringen die vóór 1 januari 2012 al zijn toegekend. Daarnaast regelt de Wet Bezava de staartlasten van kleine werkgevers en voert tussen de kleine en de grote werkgever een derde categorie in: de middelgrote werkgever. Verder regelt de Wet Bezava dat de WGA-vast en WGA-flex overgaan in één WGA-premie. Dit onderdeel is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Overige WGA-lasten en WGA-flex lasten vóór 1 januari 2012

Met ingang van 1 januari 2014 betalen werkgevers naast de WGA-vast-premie een premie voor de ZW-flex en de WGA-flex. Voor het vaststellen van deze gedifferentieerde WGA-flex-premie per 1 januari 2014 wordt gebruik gemaakt van WGA-flex-lasten in het jaar 2012 (tweede kalenderjaar vóór het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld), dus van WGA-flex-lasten van vóór de datum van inwerkingtreding van de wet. Om het effect van de terugwerkende kracht te beperken, is in het Besluit Wfsv opgenomen dat WGA-flex-uitkeringen die zijn toegekend vóór 1 januari 2012 als 'overige WGA-lasten' buiten de premievaststelling WGA-flex blijven (art 2.1 onder g, Besluit Wfsv).

WGA-staartlasten

Het begrip 'WGA-staartlasten' is vanaf 2014 opgenomen in het Besluit Wfsv (artikel 2.1 onder Besluit Wfsv is opgenomen. Kleine en middelgrote werkgevers die eigenrisicodragers worden, laten op grond van deze bepaling vanaf 2014 hun WGA-staartlasten geheel of deels achter in de publieke verzekering. Voor grote werkgevers blijft de situatie ongewijzigd: zij nemen hun staartlasten mee. In verband met het afschaffen van staartlasten voor alle categorieën werkgevers die na 1 juli 2015 zijn overgestapt naar de private verzekering, is per 1 januari 2017 aan de omschrijving van WGA-staartlasten toegevoegd dat deze bepaling alleen van toepassing is op werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 eigenrisicodragers zijn geworden.

WGA-staartlasten, kleine werkgevers

Door de nieuwe categorie middelgrote werkgevers is de omvang van kleine werkgevers per 1 januari 2014 teruggebracht van 25 maal naar 10 maal het gemiddeld premieplichtige loon. Voor deze verkleinde categorie kleine werkgevers geldt vanaf 1 januari 2014 dat zij geen staartlasten meer meenemen bij een overstap naar het eigenrisicodragerschap (art 2.1b lid 2 Besluit Wfsv). De WGA-lasten met een eerste ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen vallen dan onder de 'WGA-staartlasten' die ten laste komen van een sectorfonds of het Uitvoeringsfonds voor de Overheid. De gedifferentieerde premie voor publiek verzekerde kleine werkgevers is eveneens per 1

januari 2014 omgezet naar sectorale premie op basis van het totaal aan WGA-uitkeringen toegekend binnen een bepaalde sector (art 2.6 lid 3 Besluit Wfsv). Door de introductie van deze sectorale premie draagt een kleine werkgever niet meer individueel de lasten van WGA-uitkeringen die aan zijn werknemers zijn toegekend. Dit heeft tot gevolg dat het eigenrisicodragerschap voor kleine werkgevers niet langer aantrekkelijk is. Een groot aantal kleine werkgevers is dan ook per 2014 teruggekeerd naar de publieke verzekering.

WGA-staartlasten, middelgrote werkgevers

De nieuwe categorie middelgrote werkgevers bestaat uit werkgevers met een loonsom van meer dan 10 maal en niet meer dan 100 maal het gemiddeld premieplichtige loon. Door het verkleinen van de categorie kleine werkgevers en het optrekken van de grens voor grote werkgevers (van meer dan 25 naar meer dan 100) bestaat deze nieuwe categorie uit zowel voormalige kleine werkgevers als voormalig grote werkgevers. Kleine of grote werkgevers die in 2014 zijn overgezet naar de categorie middelgrote werkgevers en middelgrote werkgevers die vanaf 1 januari 2014 zijn overgestapt naar het eigenrisicodragerschap nemen hun WGA-staartlasten voor een gedeelte mee (art. 2.1b lid 3 Besluit Wfsv).

[WGA-staartlasten middelgrote werkgever \(Pdf\)](#)

Wet verbetering hybride markt WGA

Om de concurrentieverhoudingen tussen UWV en verzekeraars meer in evenwicht te brengen, heeft de wetgever begin 2015 maatregelen aangekondigd. De gestelde verstoring van de hybride markt bestond vooral uit de staartlasten bij aanvang van het eigenrisicodragen en de lage premie bij terugkeer naar de publieke verzekering. De maatregelen ter verbetering van de hybride markt zijn op 22 juni 2015 naar de Tweede Kamer gezonden. In deze brief is aangekondigd dat de staartlasten bij een overstap naar het eigenrisicodragerschap vanaf 1 januari 2017 ten laste komen van het de publieke verzekering en dat bij terugkeer vanaf 1 januari 2017 de werkgever een hogere premie gaat betalen op basis van de WGA-totaallasten. Verder is op voorhand een overgangsregeling vastgesteld voor werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 eigenrisicodragers of publiek verzekerd zijn en voor werkgevers die vanaf 2 juli 2015 eigenrisicodragers worden of terugkeren naar

de publieke verzekering. De maatregelen zijn uitgewerkt in de Wet verbetering hybride markt WGA die op 1 januari 2017 in werking is getreden (Stb 2016, 221). Tegelijkertijd is ook het laatste onderdeel van de Wet Bezava, het samenvoegen van WGA-vast en de WGA-flex in één WGA-premie, in werking getreden.

WGA-staartlastuitkeringen

Voor de inwerkingtreding van de Wet Bezava namen werkgevers bij de overstap naar eigenrisicodragen alle lopende en nieuwe WGA-uitkeringen mee naar de private verzekering. Met de Wet Bezava is dit risico voor kleine werkgevers geheel en voor middelgrote werkgevers deels afgeschaft. Grote werkgevers namen na de Wet Bezava nog steeds hun staartlasten mee naar de private verzekering. Deze onevenwichtige systematiek is met de Wet verbetering hybride markt WGA verlaten. Vanaf 1 januari 2017 laten alle werkgevers bij aanvang van het eigenrisicodragerschap hun 'WGA-staartlastuitkeringen' achter in de publieke verzekering. Dit is geregeld in de Wet financiering sociale verzekeringen. Artikel 2, onderdeel y Wfsv bepaalt dat onder WGA-staartlastuitkeringen wordt verstaan WGA-uitkeringen waarvan de 1e ao-dag is gelegen voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Van deze bepaling zijn weer uitgezonderd werkgevers die al op 1 juli 2015 of eerder eigenrisicodrager waren. In artikel 117b lid 1 onderdeel a is verder bepaald dat WGA-staartlastuitkeringen niet ten laste komen van de Werkhervattingskas maar van het staartlastenvermogen en daardoor niet voor rekening van de eigenrisicodrager.

Overgangsregeling van 2 juli 2015 tot 1 januari 2017

Voor werkgevers die vanaf 2 juli 2015 of later eigenrisicodrager overstapten naar het eigenrisico dragen geldt een overgangsregeling. Vanaf de datum aanvang eigenrisicodragerschap dragen deze werkgevers op basis van de op dat moment geldende regelgeving de WGA-staartlasten. Voor middelgrote en grote werkgevers betekent dit dat de staartlasten deels of geheel worden meegenomen naar de private verzekering. Vanaf 1 januari 2017 gaan deze staartlasten alsnog over naar het staartlastenvermogen. Kleine werkgevers nemen al vanaf 1 januari 2014 geen staartlasten meer mee.

WGA-staartlasten en WGA-staartlastuitkeringen

De wetgeving met betrekking tot het eigenrisicodragen is ook door het gebruik van de begrippen die sterk op elkaar lijken niet eenvoudig te begrijpen. De begrippen WGA-staartlasten (art 2.1 onderdeel h Besluit Wfsv) en WGA-staartlastuitkeringen (art 1 onderdeel y Wfsv) zijn als volgt te onderscheiden. Onder WGA-staartlasten vallen de lasten die een werkgever standaard meenam bij aanvang van het eigenrisicodragerschap, tenzij de wetgever daarop een uitzondering heeft gemaakt (art 2.1b lid 2 en 3 jo. 133l, lid 2 Wet WIA). WGA-staartlastuitkeringen daarentegen zijn WGA-lasten die een werkgever standaard achterlaat in de publieke verzekering bij aanvang van het eigenrisicodragerschap. Bij WGA-staartlasten gaat het om de staartlasten van werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 eigenrisicodragers zijn geworden, bij WGA-staartlastuitkeringen gaat het om staartlasten van werkgevers die vanaf 2 juli 2015 of later zijn overgestapt naar het eigenrisicodragen. WGA-staartlasten komen ten laste van een sectorfonds of het Uitvoeringsfonds voor de overheid, WGA-staartlastuitkeringen komen ten laste van het Staartlastenvermogen. WGA-staartlasten bepalen mede de hoogte van de sectorpremies, WGA-staartlastenuitkeringen gaan niet mee bij de berekening van premies.

WGA-lasten en WGA-totaallasten

Voor de publiek verzekerde werkgevers zijn de begrippen 'WGA-lasten' (art 2.5 onderdeel g Besluit Wfsv) en 'WGA-totaallasten' (art 2.5 onderdeel h Besluit Wfsv) van belang. Onder WGA-lasten wordt begrepen de WGA-lasten die voor rekening van de Werkhervattingskas komen (art 117b lid 1 onderdeel a), met uitzondering van de WGA-staartlastuitkeringen. De gedifferentieerde premie Werkhervattingskas voor kleine werkgevers wordt vastgesteld op grond van de WGA-lasten per sector, voor grote werkgevers wordt deze premie individueel bepaald en voor middelgrote werkgevers op basis van een gewogen gemiddelde van individuele en sectorale WGA-lasten. Onder WGA-totaallasten worden voor de berekening van de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas niet alleen de WGA-lasten meegenomen, maar ook de WGA-lasten uit de periode van private verzekering. Daarnaast worden ook lasten meegenomen die eerder niet door de werkgever zijn gedragen maar ten laste zijn gekomen van een sectorfonds of het uitvoeringsfonds voor de overheid. Dit betreft dan WGA-staartlasten van middelgrote en grote werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 eigenrisicodragers zijn geworden en later dan 1 juli 2015 zijn

teruggekeerd naar de publieke verzekering. Voor de WGA-totaallasten geldt een uitzondering voor werkgevers die uiterlijk 1 juli 2015 zijn teruggekeerd naar de publieke verzekering. Voor deze werkgevers wordt de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas vastgesteld op basis van de WGA-lasten (art 2.17b Besluit Wfsv).

Staartlastenvermogen

De WGA-staartlastuitkeringen die werkgevers vanaf 1 januari 2017 achterlaten in de publieke verzekering komen ten laste van het staartlastenvermogen. Het staartlastenvermogen is geen afzonderlijk fonds, maar is een afgescheiden vermogen van de Werkhervattingskas. Bron voor dit staartlastenvermogen is de 'rentehobbel-opslag'. De rentehobbel-opslag is in de periode 2007 t/m 2012 geheven door middel van een verhoging van het rekenpercentage voor de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas. De premiebatens uit deze rentehobbel-opslag vormen het rentehobbel-vermogen waaruit vanaf 1 januari 2017 de WGA-staartlastuitkeringen worden betaald. Behalve uit het rentehobbel-vermogen bij de start van het staartlastenvermogen wordt dit vermogen in stand gehouden door overheveling van premies uit Werkhervattingskas.

Overige onderwerpen

Beschikking WGA-staartlastuitkeringen

De WGA-uitkeringen die als WGA-staartlastuitkering ten laste komen van het staartlastenvermogen worden niet aan de werkgever kenbaar gemaakt. UWV herkent de WGA-staartlastuitkeringen alleen toevoeging van de toerekencode 91 in RESA/FASA (Code 91 = Staartlasten). Eigenrisicodragers ontvangen dus geen beschikking met daarin een overzicht van de WGA-uitkeringen die niet voor hun rekening komen, omdat deze WGA-uitkeringen vallen onder het staartlastenvermogen. Bij terugkeer naar de publieke verzekering kan dit evenwel tot onduidelijkheid en problemen leiden omdat vanaf dat moment deze WGA-staartlastuitkeringen via de WGA-totaallasten weer wel aan de werkgever worden toegerekend.

Herleven of later toekennen WGA-uitkeringen

In de meeste situaties zal duidelijk zijn welke WGA-uitkeringen vallen onder de WGA-staartlasten (tot 2 juli 2015) of onder de WGA-staartlastuitkeringen (vanaf 2 juli 2015). Een WGA-uitkering valt onder diens staartlasten wanneer de 1^e ao-dag van de verzekerde ligt voor de datum aanvang van het eigenrisicodragerschap. De 1^e ao-dag is dus bepalend voor het antwoord op de vraag of een WGA-uitkering als staartlast niet aan de werkgever kan worden toegerekend. Bij herleven van het recht op een WGA-uitkering na aanvang eigenrisicodragen zal deze WGA-uitkering, waarvan de 1^e ao-dag ligt voor de datum aanvang eigenrisicodragen, als WGA-staartlast of -staartlastuitkering niet aan de werkgever worden toegerekend. Wanneer eerder het recht op een WGA-uitkering niet is toegekend doordat een uitsluitingsgrond van toepassing is of omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, is bij een latere toekenning eveneens de 1^e ao-dag bepalend. Ligt de 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen dan valt de WGA-uitkering dan wordt deze uitkering als staartlast niet toegerekend aan de eigenrisicodrager. Ligt de 1^e ao-dag op de datum aanvang eigenrisicodragerschap of op een later moment, dan wordt de WGA-last wel toegerekend.

Staartlastuitkeringen en overgang van onderneming

WGA-uitkeringen die vallen onder WGA-staartlasten of WGA-staartlastuitkeringen komen niet voor rekening van de eigenrisicodrager. Deze vrijstelling blijft bestaan gedurende de eigenrisicoperiode van 10 jaar. Na de eigenrisicoperiode van 10 jaar komen staartlastuitkeringen ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds. De vrijstelling van de eigenrisicodrager verandert niet door overgang van de onderneming. Bij een volledige overname van de eigenrisicodrager gaan de verplichtingen van de eigenrisicodrager over naar de verkrijgende werkgever, dus ook de vrijstelling, ongeacht of deze verkrijger zelf eigenrisicodrager is of niet (art. 82 lid 3 onderdeel b Wet WIA). In het geval van een gedeeltelijke overgang blijven de verplichtingen, inclusief vrijstelling, achter bij de eigenrisicodrager (art 82 lid 5 Wet WIA).

Overzicht staartlasten periode 2012 t/m 2017

[Overzicht staartlasten periode 2012 t/m 2017 \(Pdf\)](#)

Risico's voor de eigenrisicodragers WGA

Inleiding

Werkgevers dragen aan de Belastingdienst verplicht premies af voor de werknemersverzekeringen waaronder premies voor de gedifferentieerde premies Werkhervattingskas. Ten laste van de Werkhervattingskas (Whk) komen de WGA- en ZW-flex-uitkeringen. De hoogte van de Whk-premies voor de WGA en de ZW-flex zijn afhankelijk van de loonsom van een werkgever. Deze premies worden voor middelgrote en grote werkgevers deels of geheel individueel bepaald op basis van de aan een werkgever toe te rekenen WGA- en ZW-flex-uitkeringen. In plaats van premies voor de Whk kan een werkgever er voor kiezen zelf het risico te dragen voor WGA en/of ZW-flex. De werkgever betaalt dan in plaats van de Whk-premies zelf de WGA- en/of ZW-flex-uitkeringen aan zijn (ex-)werknemers. Deze instructie gaat over het WGA-risico van een eigenrisicodragers.

WGA-risico

Publiek verzekerde werkgevers betalen een gedifferentieerde WGA-premie voor de Werkhervattingskas. Artikel 117b van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) bepaalt welke WGA-risico's ten laste komen van de Werkhervattingskas. De berekening van de hoogte van de WGA-premie is geregeld in het Besluit Wfsv. In dit besluit is ook geregeld dat een eigenrisicodragers geen gedifferentieerde premie voor de Werkhervattingskas verschuldigd is. Artikel 82 Wet WIA bepaalt welke WGA-uitkeringen voor rekening van de eigenrisicodragers komen (tot 2017, art 84 Wet WIA). Hoewel niet nadrukkelijk in de wet bepaalt, gaat de wetgever ervan uit dat de doorbelasting aan publiek verzekerde werkgevers en eigenrisicodragers gelijk is (zie in dit kader de MvT, [Verzamelwet SZW 2016](#), [artikel](#)

[XXXII onderdeel G](#), wijziging art 83 Wet WIA m.i.v. 1 januari 2016). WGA-uitkeringen die artikel 117b Wfsv uitzondert van toerekening aan de Werkhervattingskas worden dus ook niet toegerekend aan publiek verzekerde werkgevers of eigenrisicodragers.

WGA-risico voor eigenrisicodrager

Eigenrisicodragers dragen zelf de lasten van WGA-uitkeringen die aan hun werknemers worden toegekend. Tot 2017 gaat het alleen om WGA-uitkeringen aan werknemers met een vast dienstverband. Met ingang van 1 januari 2017 worden ook WGA-uitkeringen na afloop van een ZW-flex uitkering aan de werkgever toegerekend. Bij ZW-flex uitkeringen zijn ZW-uitkeringen aan fictief verzekerden (art 29 lid 2 onderdeel a ZW), werknemers die na einde dienstbetrekking ziek worden (art 29 lid 2 onderdeel b ZW: 'nawerking') en werknemers die ziek uit dienst gaan (art 29 lid 2 onderdeel c ZW). Artikel 82 lid 1 bepaalt dat de eigenrisicodrager het risico draagt van betaling van de WGA-uitkering aan de verzekerde indien de eerste dag van de wachttijd is ingegaan op of na de datum aanvang van het eigenrisicodragerschap.

1^e ao-dag

Een WGA-uitkering komt voor rekening van de eigenrisicodrager als deze uitkering aan de werkgever kan worden toegerekend. De eerste dag van de wachttijd, ofwel de 1^e ao-dag, bepaalt aan welke werkgever de WGA-uitkering moet worden toegerekend. Als 1^e ao-dag dan wel de eerste dag van de wachttijd geldt de eerste werkdag, al dan niet in dienstbetrekking, waarop door de verzekerde wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt (art 23 lid 1 Wet WIA). De werkgever van een verzekerde of de verzekerde zelf als deze geen werkgever heeft, geeft 1^e ao-dag door aan UWV.

Samentellen perioden bij onderbreking van minder dan 4 weken

De 1^e ao-dag is de eerste dag waarop de werknemer zich ziekmeldt of wegens ziekte de werkzaamheden staakt. Valt een werknemer meerdere keren achtereenvolgens wegens ziekte uit, dan worden perioden van ziekte die elkaar op met een onderbreking van minder dan 4 weken opvolgen bij elkaar opgeteld (art 23 lid 3 Wet WIA).

Hoofregel toerekenen WGA-uitkering

Hoofregel is dat aan de werkgever ten tijde van de 1^e ao-dag de WGA-uitkering wordt toegerekend. Daarbij is niet van belang of de werkgever publiek verzekerd of eigenrisicodrager is. Door samentelling van perioden van ziekte kan de werkgever ten tijde van de 1^e ao-dag ook een andere werkgever zijn dan de werkgever ten tijde van toekenning van de WGA-uitkering.

Zie ook: [Terugkomen op vaststaande toerekeningen WGA aan ERD](#).

Startdatum en risico eigenrisicodrager

Eigenrisicodrager, gestart vóór 1 januari 2014

Werkgevers die vóór 1 januari 2014 zijn overgestapt naar het eigenrisicodragerschap dragen de lasten van WGA-uitkeringen die aan hun werknemers in vaste dienst zijn toegekend. Het maakt voor de toerekening niet uit of de 1^e ao-dag valt vóór, tijdens of ná de periode van eigenrisicodragen door de werkgever. Ligt de datum van de 1^e ao-dag vóór de datum aanvang eigenrisicodragen dan valt die WGA-uitkering onder het inlooprisico van de werkgever, valt de 1^e ao-dag in de periode van eigenrisicodragen en wordt ná die periode de WGA-uitkering toegekend, dan valt die WGA-uitkering onder het uitlooprisico van de werkgever. Voor zowel kleine als grote werkgevers is tot 1 januari 2014 de toerekening gelijk.

Eigenrisicodrager, gestart in periode 1 januari 2014 tot 2 juli 2015

Kleine werkgevers die vanaf 1 januari 2014 zijn overgestapt naar het eigenrisicodragerschap, dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen waarvan de 1^e ao-dag valt op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. De lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag vóór de datum aanvang eigenrisicodragen blijven achter in de publieke verzekering.

Voor de (nieuwe) categorie middelgrote werkgevers die in de periode 1 januari 2014 tot 2 juli 2015 overstappen naar het eigenrisicodragerschap geldt dat zij gedeeltelijk het risico dragen voor WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Voor de categorie grote werkgevers blijft de situatie in de onveranderd ten opzichte van periode vóór 2014. Zij krijgen de WGA-uitkeringen toegerekend met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen.

Eigenrisicodrager, gestart in periode 2 juli 2015 tot 1 januari 2017

Middelgrote werkgevers die in de periode van 2 juli 2015 tot 1 januari 2017 overstapten naar het eigenrisicodragen dragen tot 1 januari 2017 gedeeltelijk de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Per 1 januari 2017 komen deze WGA-uitkeringen niet meer voor rekening van de werkgever maar ten laste van het staartlasten vermogen. Voor de categorie grote werkgevers geldt een overeenkomstige regeling. Zij dragen bij aanvang van het eigenrisicodragen tot 1 januari 2017 de lasten voor WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Per 1 januari 2017 komen deze WGA-uitkeringen voor rekening van het staartlastenvermogen. Voor kleine werkgevers blijft de situatie onveranderd. Zij dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen.

Eigenrisicodrager, gestart op 1 januari 2017 of later

Grote en middelgrote werkgevers die op 1 januari 2017 of later zijn overgestapt naar het eigenrisicodragen dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen komen ten laste van het staartlastenvermogen. Daar staat tegenover dat per 1 januari 2017 de WGA-flex en

WGA-vast zijn samengevoegd tot 1 WGA-risico. De eigenrisicodragers draagt vanaf 1 januari 2017 ook het risico van WGA-uitkeringen toegekend na een ZW-flex-uitkering (art. 29 lid 2 onderdelen a, b en c ZW).

Nawerking verzekering, artikel 46 ZW

Artikel 82 lid 1 Wet WIA verwijst voor het risico na einde dienstbetrekking naar artikel 46 ZW. Artikel 46 ZW bepaalt dat degene die binnen 4 weken na het einde van de verzekering ongeschikt tot werken wordt recht heeft op ziekgeld. Het gaat hier om werknemers die na afloop van een vast of tijdelijk contract binnen 4 weken ziek worden er daardoor recht hebben op ziekgeld (art 46 lid 1 ZW). Volgt op een ZW-uitkering op grond van de nawerking van de verzekering een recht op een WGA-uitkering, dan wordt die WGA-uitkering aan de eigenrisicodragers toegerekend. In het geval van zwangerschap na einde dienstbetrekking is de termijn van nawerking verzekering 10 weken (art 46 lid 4 ZW). Een WGA-uitkering na een recht op ZW-uitkering wegens zwangerschap wordt echter niet toegerekend aan de eigenrisicodragers (art 82 lid 6 Wet WIA).

WGA-uitkeringen

WGA-uitkeringen voor rekening eigenrisicodragers (vanaf 1 januari 2017)

	Voor rekening eigenrisicodragers	Artikel Wet WIA	Artikel ZW
1	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragers, dienstverband	82 lid 1	
2	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragers, fictief dienstverband	82 lid 1	29 lid 2, a
3	WGA-uitkering, 1e ao-dag binnen 4 weken na einde dienstverband	82 lid 1	29 lid 2, b
4	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragers, ziek uit dienst	82 lid 1	29 lid 2, c

5	WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum einde periode eigenrisicodragen	82 lid 2	
---	---	----------	--

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, dienstverband [1]

Een eigenrisicodrager draagt het risico van betaling van de WGA-uitkeringen aan werknemers met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. Het dienstverband dat aan de WGA-uitkering vooraf gaat, kan een vast of tijdelijk dienstverband zijn.

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, fictief dienstverband [2]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering aan een verzekerde met een fictief dienstverband toegerekend aan de eigenrisicodrager. Onder fictief dienstverband wordt verstaan een arbeidsverhouding op grond van artikel 4 of 5 Ziektewet. Het gaat hier om een aantal sterk uiteenlopende arbeidshoudingen die met de reguliere dienstbetrekking op grond van artikel 3 ZW worden gelijkgesteld. Onder de fictieve dienstbetrekking vallen o.a. thuiswerkers en provisie werkers. Voor een overzicht van artikelen 4 en 5 verzekerden zie het Handboek UGD onder [Fictieve dienstbetrekking](#) en de wetsuitleg Ziektewet onder [De fictieve dienstbetrekking](#).

WGA-uitkering, 1e ao-dag binnen 4 weken na einde dienstverband [3]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering op grond van nawerking van de verzekering toegerekend aan de eigenrisicodrager. Het betreft hier een ex-werknemer die na afloop van het vaste of tijdelijke contract binnen 4 weken ziek wordt en aanspraak maakt op ziekengeld. In de praktijk zal het hier vooral gaan om werknemers die na afloop van het contract een WW-uitkering aanvragen en vervolgens binnen 4 weken na einde contract ziek worden. In dat geval is artikel 29 lid 2 onder d van toepassing en wordt de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering niet toegerekend aan de werkgever. UWV beperkt de toepassing van deze bepaling tot werknemers die op de eerste dag van de werkloosheid zich ook ziekmelden. In dat geval is er nog geen recht op WW en is de nawerking van artikel 46 ZW van toepassing. Alleen in die situatie wordt na afloop van de ZW-uitkering de WGA-uitkering aan de werkgever

toegerekend. Uiteraard kan een ex-werknemer na einde contract geen beroep doen op de WW maar wél binnen 4 weken op nawerking van de ZW. In dat bijzondere geval zal de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering aan de werkgever worden toegerekend.

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, ziek uit dienst [4]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering bij ziek uit dienst toegerekend aan de werkgever. Het gaat hier vooral om uitzendkrachten met uitzendbeding. Bij ziekte wordt de uitzendovereenkomst direct beëindigd. Verder vallen onder deze categorie de werknemers in tijdelijke dienst die tijdens het dienstverband ziek worden en bij einde contract ziek uit dienst gaan. Overigens is de betekenis van deze categorie beperkt. Bij uitzendkrachten met uitzendbeding is immers altijd eerst sprake van ziekte en pas daarna en als gevolg daarvan beëindiging van de uitzendovereenkomst. De laatste werkdag is dus tevens de 1^e ao-dag ofwel de eerste dag van de wachttijd, zodat de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering aan de werkgever kan worden toegerekend. Dit is ook de situatie bij ziek uit dienst bij einde contract. De 1^e ao-dag is dan immers gelegen binnen de duur van de arbeidsovereenkomst waardoor de WGA-uitkering die volgt op de ZW wordt toegerekend aan de werkgever (artikel 82 lid 1 Wet WIA).

WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum einde periode eigenrisicodragen [5]

Bij beëindiging van het eigenrisicodragen blijft de werkgever nog het risico lopen voor WGA-uitkeringen waarvan de 1^e ao-dag is gelegen binnen de periode van het eigenrisicodragen. Dit is het zogenaamde uitlooperisico. Valt het einde van het eigenrisicodragerschap samen met het staken van de onderneming dan komen deze 'nieuwe' WGA-uitkeringen ten laste van de garantsteller.

WGA-uitkeringen niet voor rekening eigenrisicodragers (vanaf 1 januari 2017)

	Niet voor rekening eigenrisicodragers	Artikel Wet WIA	Artikel ZW
1	WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum aanvang eigenrisicodragen	82 lid 1	
2	WGA-uitkering in aansluiting op een WAZ-uitkering	82 lid 6	
3	WGA-uitkering in aansluiting op een oWajong-uitkering	82 lid 6	
4	WGA-uitkering in aansluiting op een recht op arbeidsondersteuning nWajong	82 lid 6	
5	WGA-uitkering en gemeentelijke no-risk polis voor beschermt werk	82 lid 7	
6	WGA-uitkering, na ZW zieke werkloze	82 lid 6	29 lid 2, d
7	WGA-uitkering, na ZW orgaandonatie	82 lid 6	29 lid 2, e
8	WGA-uitkering, na ZW zwangerschap/bevalling	82 lid 6	29 lid 2, f, jo 29a
9	WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 8 juli 1954	82 lid 6	29 lid 2, g jo. 29 d, lid 1
10	WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 1 januari 1962		29 lid 2, g jo. 29 d, lid 6
11	WGA-uitkering, ZW o.g.v. 29 lid 2 a, b of c ná recht o.g.v. ZW 29 e, f of g.	82 lid 6	
12	WGA-uitkering, na no-risk polis	82 lid 6	29 lid 2, g jo. 29b

WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum aanvang eigenrisicodragen [1]

Vanaf 1 januari 2017 neemt de werkgever die overstapt naar het eigenrisicodragen geen WGA-uitkeringen mee waarvan de 1^e ao-dag is gelegen vóór de datum aanvang eigenrisicodragerschap. Deze WGA-uitkeringen komen ten laste van het staartlastenvermogen. Werkgevers gaan dus 'schoon' over naar de private verzekering. Hier staat tegenover dat bij terugkeer naar de publieke verzekering de WGA-premie wordt berekend op basis van de WGA-lasten tijdens de publieke en private periode van verzekering.

WGA-uitkering in aansluiting op een WAZ- of Wajong-uitkering [2, 3, 4]

De WGA-uitkering die wordt toegekend in aansluiting op een uitkering toegekend op grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) wordt niet toegerekend aan de werkgever. Daarnaast wordt de WGA-uitkering niet aan de werkgever toegerekend als in de periode daaraan voorafgaand recht op arbeidsondersteuning op grond van de nWajong bestond.

WGA-uitkering en gemeentelijke no-risk polis voor beschut werk [5]

De WGA-uitkering aan een werknemer die door B&W van een gemeente is toegeleid naar dienstbetrekking waarbij op grond van een gemeentelijke verordening een vergoeding bij ziekte wordt verstrekt, wordt niet toegerekend aan de werkgever. Door wijziging van de Participatiewet ([MvT 34 194, V en VI](#)) per 1 januari 2016 ([Stb 215, 548](#)) is de doelgroep voor de gemeentelijke no-risk polis beperkt tot beschut werk en de werknemer behoort tot de gemeentelijke doelgroep die voor 1 januari 2015 een dienstbetrekking is aangegaan.

WGA-uitkering, na ZW zieke werkloze [6]

Een werkloze met een uitkering op grond van de Werkloosheidswet is verplicht verzekerd voor de ZW (artikel 7, onderdeel a ZW). Deze werkloze heeft bij ziekte recht op een ZW-uitkering (artikel 29 lid 2 onderdeel d ZW). De WGA-uitkering toegekend na het recht op een ZW-uitkering op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel f wordt niet toegerekend aan de eigenrisicodragers (artikel 82 lid 6 van de Wet WIA). Een

uitzondering maakt UWV voor de werkloze die op de eerste dag van de werkloosheid zich ziek meldt. Het recht op WW is op dat moment nog niet ontstaan en wordt de ZW-uitkering niet op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel f, maar op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel b jo artikel 46 ZW toegekend. De WGA-uitkering volgend op een ZW-uitkering op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel b wordt wél toegerekend aan de eigenrisicodragers.

WGA-uitkering, na ZW orgaandonatie [7]

Een verzekerde die wegens orgaandonatie ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid heeft op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel e recht op ziekgeld. De WGA-uitkering die volgt op een ZW-uitkering in verband met orgaandonatie wordt niet toegerekend aan de werkgever (artikel 82 lid 6 Wet WIA).

WGA-uitkering, na ZW zwangerschap/bevalling [8]

De vrouwelijke verzekerde kan bij ongeschiktheid ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling recht hebben op een ZW-uitkering (artikel 29 lid 2 onderdeel f jo. artikel 29a ZW), met uitzondering van de periode waarover recht bestaat op een uitkering op grond van de Wet arbeid en zorg (WAZO). Deze ZW-uitkering kan zowel voor als na de bevalling worden toegekend. Daarnaast kan er ook sprake zijn van loondoorbetaling door de werkgever.

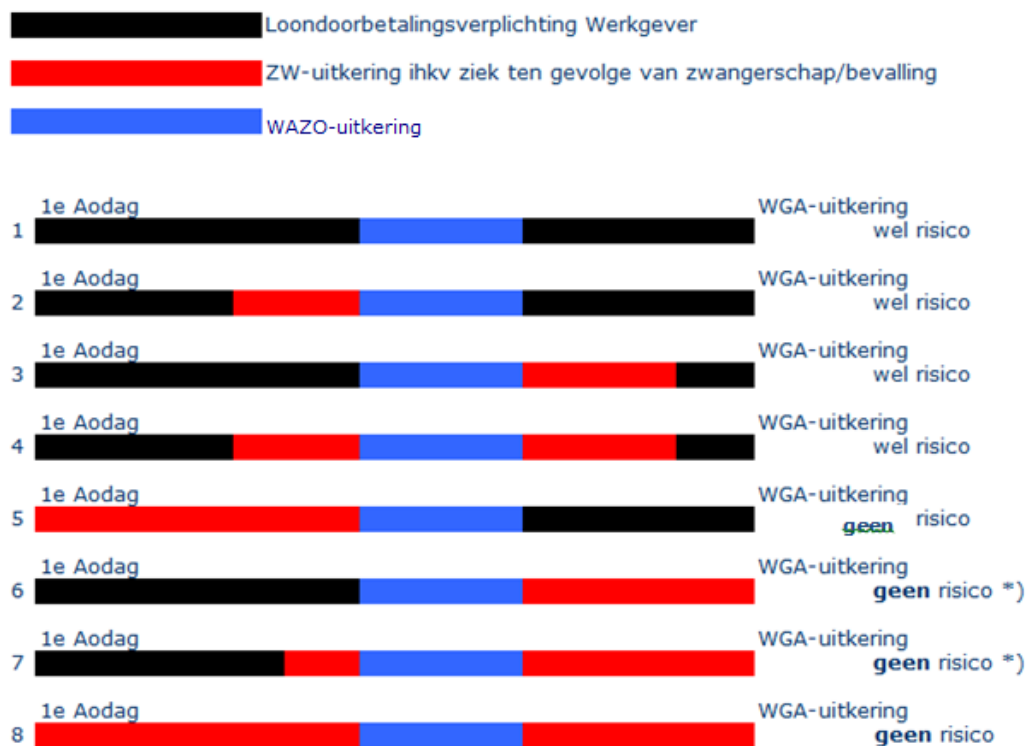
Wordt na de periode van zwangerschap en bevalling een recht op WGA-uitkering toegekend, dan is voor de toerekening van de WGA-uitkering het recht op ZW op de eerste en/of laatste dag van de wachttijd bepalend:

- Heeft de verzekerde op de eerste en/of laatste dag van de wachttijd recht op een ZW-uitkering omdat zij arbeidsongeschikt is als gevolg van zwangerschap en/of bevalling, dan wordt de WGA-uitkering niet toegerekend aan de werkgever.

Tot 4 maart 2016 werd een ZW-uitkering bij ongeschiktheid ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling op de laatste dag van de wachttijd de WGA-uitkering wél toegerekend indien de verzekerde op de eerste dag van de wachttijd geen recht op deze ZW-uitkering had. De WGA-uitkering werd dus niet toegerekend als de verzekerde op de eerste dag van de wachttijd wel recht had op deze ZW-uitkering. De

Centrale Raad van Beroep heeft echter bepaald dat de WGA-uitkering ook niet wordt toegerekend als de verzekerde op de laatste dag van de wachttijd ziek was ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling en hiervoor een ZW-uitkering op grond van artikel 29a ZW ontving.

Toerekenen WGA-uitkering na zwangerschap/bevalling en WAZO

*) Beleidswijziging vanaf 4 maart 2016 (CRvB:2016:828, voor 4 maart 2016 'wel risico').

In de situaties onder 1 t/m 4 is op de eerste **ao**-dag en op de laatste dag van de wachttijd geen sprake van een ZW-uitkering bij ongeschiktheid t.g.v. zwangerschap en/of bevalling (artikel 29 lid 2 sub f jo. 29a ZW), maar van loondoorbetaling door de werkgever tijdens ziekte. De WGA-uitkering wordt dan **wel** toegerekend aan de werkgever.

In de situaties onder 5 t/m 8 is aan het begin van de wachttijd en/of aan het einde van de wachttijd **wél** sprake van een ZW-uitkering bij ongeschiktheid t.g.v. zwangerschap en/of bevalling. De daarop volgende WGA-uitkering wordt **niet** toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 8 juli 1954 [9]

In artikel 29 lid 1 ZW is een compensatieregeling opgenomen voor de oudere werkloze. Indien de verzekerde is geboren voor 8 juli 1954, voor aanvang van het dienstverband nog niet de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en ten minste 52 weken recht had op een WW-uitkering, heeft verzekerde bij ongeschikt tot het verrichten van arbeid recht op ziekengeld. De WGA-uitkering die binnen een periode van 5 jaar na het recht op ZW-uitkering op grond van artikel 29d lid 1 ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 1 januari 1962 [10]

Met de Verzamelwet SZW 2018 is aan artikel 29d ZW een zesde lid toegevoegd. De compensatieregeling van artikel 29 lid 1 ZW wordt met dit lid verlengd, zodat ook werknemers eronder vallen die geboren zijn op of na 8 juli 1954 en vóór 1 januari 1962. Het gaat hier om werknemers die 56 jaar of ouder zijn op 1 januari 2018 en die een dienstbetrekking hebben gekregen in de periode vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2019. De verzekerde die geboren is vóór 8 juli 1954 valt niet onder het zesde lid. De WGA-uitkering die binnen een periode van 5 jaar na het recht op ZW-uitkering op grond van artikel 29d lid 6 ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW 29 lid 2 a, b of c na recht o.g.v. ZW 29 e, f of g [11]

Een WGA-uitkering na een ZW-flex-uitkering wordt toegerekend aan de werkgever. Het betreft hier ZW-uitkeringen aan fictief verzekerden (29 lid 2 onderdeel a ZW), verzekerden die binnen 4 weken na einde dienstverband ziek worden (29 lid 2 onderdeel b ZW) en werknemers die ziek uit dienst gaan (29 lid 2 onderdeel c ZW). Artikel 82 lid 6 Wet WIA maakt op de toerekening een uitzondering indien als aan de ZW-flex-uitkering een ZW-uitkering op grond van orgaandonatie, zwangerschap, no-riskpolis of een ZW-uitkering aan een oudere werkloze vooraf is gegaan (29 lid 2 onderdelen e, f en g ZW).

WGA-uitkering, na no-riskpolis [12]

Voor verzekerden met een beperking voorziet artikel 29b Ziektewet in een recht op ziekengeld in de vorm van een no-riskpolis (29 lid 2 onderdeel g jo 29b ZW). De no-riskpolis is nader uitgewerkt in artikel 29b ZW. Een WGA-uitkering die wordt toegekend aan een verzekerde met een no-riskpolis wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Overzicht no-riskpolis

Ga naar [Werknemer met beperkingen, no-riskpolis](#) en [WSW-doelgroepen no-risk](#) voor een nadere toelichting op onderstaande doelgroepen met een no-riskpolis.

12	Werknemers met een no-riskpolis	
12.1	Tijdelijke no-riskpolis	Artikel ZW
12.1.1	<i>Tijdens WIA-uitkering nieuw dienstverband, duur 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, a</i>
12.1.2	<i>Bij einde wachttijd <35% ao en nieuw dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, b</i>
12.1.3	<i>Bij recht op WIA dienstverband bij eigen werkgever voortgezet, duur 5 jaar</i>	<i>29b lid 4</i>
12.1.4	<i>Jonger dan 18 jaar, scholingsbelemmeringen, dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, c</i>
12.1.5	<i>Ouder dan 18 jaar, scholingsbelemmeringen, geen recht op Wajong, dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, e</i>
12.2	Permanente no-riskpolis	Artikel ZW
12.2.1	<i>Recht of eerder recht op Wajong-uitkering of arbeidsondersteuning voor aanvang dienstbetrekking</i>	<i>29b lid 2, a</i>
12.2.2	<i>Recht op Wajong-uitkering of arbeidsondersteuning bij aanvang dienstbetrekking voor leeftijd 18 jaar</i>	<i>29b lid 2, c</i>
12.2.3	<i>WSW-dienstverband o.g.v. 7 WSW, met subsidie gemeente</i>	<i>29b lid 2, b</i>

12.2.4	<i>WSW-dienstverband o.g.v. 7 WSW, met subsidie gemeente, volgend op WSW-dienstverband o.g.v. 2 of 11 WSW of WIW/ID baan (Wet inschakeling werkzoekenden, doorstroom- en instroombanen)</i>	<i>29b lid 2, d</i>
12.2.5	<i>Dienstbetrekking vanaf 1-1-2015, na toeleiding door gemeente, loonwaarde < WML</i>	<i>29b lid 2, e jo. lid 3</i>
12.2.6	<i>Door gemeente geplaatst in beschutte arbeidsplaats</i>	<i>29b lid 2, f</i>
12.2.7	<i>Afgewezen Wajong of VSO/Pro schoolverlaters (periode 10-9-2014 t/m 1 (17) -7-2015)</i>	<i>29b lid 11</i>
12.3	Landelijk Doelgroepregister (LDR)	Code LDR
	<i>Een indicatie banenafpraak</i>	<i>01</i>
	<i>Beschikking beschut werk Participatiewet</i>	<i>05</i>
	<i>Verminderde loonwaarde</i>	<i>06</i>
	<i>oWajong-uitkering</i>	<i>11</i>
	<i>Studieregeling nWajong</i>	<i>12</i>
	<i>Werkregeling (voortgezette werkregeling) nWajong</i>	<i>13</i>
	<i>Arbeidsondersteuning nWajong</i>	<i>14</i>
	<i>WSW-geïndiceerden</i>	<i>20</i>
	<i>WSW-begeleid werken (7 WSW)</i>	<i>22</i>
	<i>WIW of ID baan</i>	<i>40</i>
	<i>Afgewezen Wajong, periode 10-9-2014 t/m 1 juli 2015</i>	<i>51</i>
	<i>Schoolverlaters VSO/Pro (spontane melding), 10-9-2014 t/m 17 juli 2015</i>	<i>52, 54, 55</i>
	<i>Afgewezen Wajong, na 1-7-2015</i>	<i>53</i>

12.4	Tijdelijke no-riskpolis o.g.v. overgangsrecht Wet REA, vóór 29-1-2005	Artikel ZW
	<i>vijf jaar na periode arbeidsongeschiktheidsuitkering (duurbepering geldt niet voor oWajong, art 90 lid 2 ZW)</i>	<i>90 lid 1, a</i>
	<i>vijf jaar na toekenning van een voorziening</i>	<i>90 lid 1, b</i>
	<i>voor de duur van de indicatiebeschikking, herindicatiebeschikking</i>	<i>90 lid 1, c</i>
	<i>vijf jaar na beëindiging dienstbetrekking WSW</i>	<i>90 lid 1, d</i>
	<i>vijf jaar na herindicatiebeschikking</i>	<i>90 lid 1, e</i>
	<i>vijf jaar na beëindiging arbeidsongeschiktheidsuitkering, voorziening</i>	<i>90 lid 1, f</i>
	<i>vijf jaar na ontstaan belemmering voor verkrijgen arbeid</i>	<i>90 lid 1, g</i>
12.5	<i>Experimentele inzet no-riskpolis (Zie: 'Werknemer met beperkingen, no-risk polis')</i>	
12.6	<i>No-risk polis o.g.v. Sector pilot begeleiding Ziektewet (Zie: 'Werknemer met beperkingen, no-risk polis')</i>	

Eerder recht op WIA, no-riskpolis [12.1.1]

Een verzekerde met een recht op een WIA-uitkering heeft op grond van artikel 29b lid 1 onderdeel a ZW bij aanvang van de dienstbetrekking recht op ziekingeld over perioden van ziekte die zijn begonnen binnen een periode van 5 jaar na aanvang van de dienstbetrekking. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer minder dan 35% arbeidsongeschikt [12.1.2]

Een verzekerde die minder dan 35% arbeidsongeschikt is en binnen 5 jaar na einde van de wachttijd weer in een dienstbetrekking werkzaam is, heeft onder voorwaarden binnen 5 jaar na aanvang van het dienstverband recht op een ZW-uitkering op grond van artikel

29b lid 1 onderdeel b ZW. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Dienstverband bij eigen werkgever voortgezet [12.1.3]

De werknemer die na toekenning van de WIA-uitkering werkzaam blijft bij de eigen werkgever heeft bij een ziekmelding binnen 5 jaar na aanvang van de WIA-uitkering recht op ziekingeld. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer jonger dan 18 jaar, belemmering bij volgen onderwijs [12.1.4]

Een verzekerde die nog geen 18 jaar is en wegens ziekte of gebrek belemmering ondervindt bij het volgen van onderwijs, heeft na afronding van het onderwijs bij aanvang van een dienstverband binnen een periode van 5 jaar na aanvang dienstverband recht op ziekingeld (artikel 29b lid 1 onderdeel c ZW). Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer oude dan 18 jaar, belemmering bij volgen onderwijs [12.1.5]

Een verzekerde die ouder is dan 18 jaar en wegens ziekte of gebrek belemmering ondervindt bij het volgen van onderwijs, heeft na afronding van het onderwijs bij aanvang van een dienstverband binnen een periode van 5 jaar na aanvang dienstverband recht op ziekingeld (artikel 29b lid 1 onderdeel d ZW). Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer met een (eerder) op Wajong [12.2.1- 12.2.2]

De verzekerde die voorafgaand aan het dienstverband recht had of heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering of grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, dan wel recht had of heeft op arbeidsondersteuning, heeft gedurende het dienstverband recht op ziekengeld (artikel 29b lid 2, a en c ZW). Een WGA-uitkering die na deze permanente no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

De no-riskpolis gaat niet eerder in dan op de leeftijd van 18 jaar. Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WSW-werknemers en geïndiceerden [12.2.3 – 12.2.5]

Voor een uitgebreide toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) en [WSW-doelgroepen no-risk](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer beschutte arbeid, vanaf 1 januari 2016 [12.2.6]

Vanaf 1 januari 2016 geldt voor werknemers in beschutte arbeid op grond van artikel 29b lid 2 onderdeel f een permanente no-riskpolis. Zie ook [WSW-doelgroepen no-risk](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na een ZW-uitkering op grond van 29b lid 2 onderdeel f ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Afgewezen Wajong of VSO/Pro schoolverlaters [12.2.7]

Voor een toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Landelijk Doelgroepregister – LDR [12.3]

Voor een toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Overgangsrecht Wet REA [12.4]

Bij de invoering van de Wet WIA is de Wet REA ingetrokken. Werknemers met de status arbeidsgehandicapte in de zin van de Wet REA hadden recht op ziekgeld. Op grond van het overgangsrecht behouden werknemers de status arbeidsgehandicapte. Voor meer informatie over het overgangsrecht Wet REA zie de instructie [Wijzigingen in de wetgeving rond artikel 29b ZW](#) (wetsuitleg ZW).

Bijlage: [Beslisschema arbeidsgehandicapt Wet REA](#)

WGA-lasten eigenrisicodragers

De eigenrisicodrager wordt gedurende een periode van maximaal 10 jaar belast met de betaling van de WGA-uitkering aan de verzekerde. Welk deel van de uitkering door de werkgever moet worden betaald is afhankelijk van de soort uitkering. Verder betaalt de werkgever bij overlijden van de verzekerde binnen de periode van 10 jaar de overlijdensuitkering.

Loongerelateerde uitkering

De eigenrisicodrager betaalt bij een loongerelateerde uitkering (LGU) de volledige uitkering voor de duur van de LGU. De duur van de LGU is vanaf 1 januari 2016 minimaal 3 maximaal 24 maanden (vóór 1 januari 2016: minimaal 3 en maximaal 36 maanden).

Loonaanvullingsuitkering, vanaf 1 januari 2016

De eigenrisicodragers betaalt bij een loonaanvullingsuitkering (LAU 1 en LAU 2) maximaal de fictief vastgestelde vervolgitkering, vastgesteld op grond van artikel 62, lid 1 en 4 Wet WIA. Betaalt UWV de loonaanvullingsuitkering, dan verhaalt UWV maximaal de fictieve vervolgitkering op de werkgever. Betaalt de eigenrisicodrager zelf de loonaanvullingsuitkering, dan verhaalt hij het deel van de loonaanvullingsuitkering dat meer is dan de fictieve vervolgitkering op UWV.

Bijlage: [Berekening fictieve VVU eigenrisicodrager \(Pdf\)](#)

Als bij een herbeoordeling blijkt dat de verzekerde minder arbeidsongeschikt is, wijzigt de hoogte van de uitkering pas minimaal 2 kalendermaanden na de verandering in de mate van arbeidsongeschiktheid (artikel 62, leden 4 en 7 WIA). De toerekening aan de eigenrisicodrager volgt dit. M.a.w. we nemen een uitlooptermijn in acht van 'de maand uit + 2 kalendermaanden'. Daarna kan de zelfbetalende eigenrisicodrager het verschil tussen de loonaanvullingsuitkering en de fictieve vervolgitkering op UWV verhalen.

Voorbeeld

[1]

<Datum beslissing is 11 oktober 2018. Ingangsdatum toerekenen wordt 1 januari 2019.>

Loonaanvullingsuitkering, tot 1 januari 2016

Tot 1 januari 2016 stond in artikel 83 lid 2 Wet WIA (oud) een regel voor verhaal ter hoogte van 70% van het minimumloon als de verzekerde meer verdient dan 20% van de resterende verdiencapaciteit maar voor wie op grond van artikel 60 lid 3 Wet WIA gedurende 24 maanden niet inkomenseis van toepassing is. Het verhaal van 70% van het minimumloon week af van verhaal op publiek verzekerde werkgevers die in een gelijke situatie niet meer dan de fictieve vervolgitkering kregen toegerekend. Dit verschil in toerekening is met de [Verzamelwet SZW 2016](#) uit de Wet WIA geschrapt. Met ingang van 1 januari 2016 wordt ook op de eigenrisicodrager niet meer dan de fictieve vervolgitkering verhaald. Over perioden voor 1 januari 2016 geldt nog wel een verhaal van 70% van het minimumloon indien artikel 83 lid 2 Wet WIA (oud) van toepassing is.

Vervolgutkering

De vervolgutkering (VVU) op grond van artikel 62, leden 1 en 4 Wet WIA komt volledig voor rekening van de eigenrisicodrager.

Garantie-uitkering

De Wet WIA kent naast een bestaand recht op een WIA-uitkering geen tweede recht op WIA omdat een bestaand recht is opgenomen als uitsluitingsgrond voor het recht op WIA. De verzekerde die naast de WIA werkt en vanuit dat dienstverband na de wachttijd van 104 weken opnieuw uitvalt, krijgt daardoor geen tweede recht op WIA toegekend. In plaats van een tweede recht op WIA is het recht op een garantie-uitkering in de wet opgenomen. De garantie-uitkering verhoogt de bestaande WIA-uitkering gedurende de fictieve LGU van het tweede recht. Voor de loonaanvullingsuitkering (art. 61 lid 9 Wet WIA) en de vervolgutkering (art. 62 lid 5) kent de Wet WIA een garantieregeling. Voor de eigenrisicodrager blijft ook in het geval een garantie-uitkering van toepassing het verhaal beperkt tot de fictieve vervolgutkering.

Verhoging WGA-uitkering bij hulpbehoevendheid

Tijdens de WGA-uitkering kan de verzekerde wegens hulpbehoevendheid recht hebben op verhoging van de uitkering van 70% of 75% naar 100% van het maandloon (art 63 Wet WIA). Voor de eigenrisicodrager betekent dit dat tijdens de loongerelateerde fase van de WGA-uitkering de verhoging wegens hulpbehoevendheid volledig wordt toegerekend. Na de loongerelateerde periode is het verhaal op de eigenrisicodrager, ook in het geval van hulpbehoevendheid, beperkt tot de hoogte van de fictieve vervolgutkering.

Overlijdensuitkering

Bij overlijden kan recht bestaan op een overlijdensuitkering (art. 74 Wet WIA). De overlijdensuitkering is gelijk aan het bedrag van WGA-uitkering over een maand. Overlijdt de verzekerde binnen de eigenrisicoperiode van 10 jaar dan komt de overlijdensuitkering voor rekening van de eigenrisicodrager (art 82 lid 1 Wet WIA).

Beperken schadelast

Regres

Als een derde aansprakelijk kan worden gesteld voor een WGA-uitkering, dan kan de eigenrisicodragers de schade op de derde verhalen. Dit regresrecht is geregeld in artikel 99 Wet WIA. Bij een toewijzing van de schadevergoeding blijft de eigenrisicodragers verantwoordelijk voor betaling van de uitkering, maar compenseert de schadevergoeding deels of geheel deze schade. Voor publiek verzekerde werkgevers is regres geregeld in artikel 2:18 Besluit Wfsv. In 2015 hebben UWV en het Verbond voor verzekeraars een convenant verhaalsrecht gesloten. Zie: [Convenant UWV inzake verhaalsrecht Ziektewet, WAO, WAZ, Wajong en WIA](#)

Aanvragen herkeuring verzekerde

Een eigenrisicodragers kan verzoeken om een herbeoordeling van de verzekerde. Meestal is het de verzekeraar van de werkgever. Een herbeoordeling kan leiden tot een IVA-uitkering in plaats van een WGA-uitkering of tot een verandering van de mate van arbeidsongeschiktheid. Beide wijzigingen zijn voordelig voor de werkgever. Bij een IVA-uitkering vervalt de toerekening van de WGA-uitkering (voor de duur van de IVA-uitkering), en bij een lagere mate van arbeidsongeschiktheid is het voordeel dat tijdens de fase van de loonaanvullingsuitkering de fictieve vervolgutkering lager is. In 2013 hebben UWV en het Verbond van verzekeraars over de herbeoordeling op verzoek van verzekeraars een convenant gesloten. Zie: [Convenant over het herbeoordelen van WGA-gerechtigden door UWV op verzoek van verzekeraars](#)

Re-integratie

Onderdeel van het eigenrisicodragen is de overname door de werkgever van de re-integratieverplichting van het UWV (art 42 Wet WIA). Bij een succesvolle re-integratie van de werknemer vervalt de WGA-uitkering en daarmee de schadelast voor de eigenrisicodragers. Meestal is

de verzekeraar van de eigenrisicodragers de partij die als onderdeel van het contract met de werkgever zorg draagt voor re-integratie van de verzekerde. Als de werkgever failliet gaat, neemt UWV de re-integratie weer over. Met ingang van 1 januari 2018 hebben UWV en het Verbond voor Verzekeraars een convenant gesloten over voorzetting van re-integratietrajecten bij faillissement of bedrijfsbeëindiging van de werkgever. Zie: [Convenant over de inzet van re-integratietrajecten bij faillissement](#).

Betaal- en verhaalmogelijkheden bij overgang van onderneming

Overgang van onderneming				Percentage risico			Betaal/verhaalmogelijkheden A			Betaal/verhaalmogelijkheden B		
Wettelijke grondslag per 1-1-2017	werkgever A	werkgever B	Overgang van onderneming	Blijft achter bij A	100% naar B	0% naar B	Code 88 Zelfbetaler	Code 89 UWV verhaalt	Code 90 Omslag	Code 88 Zelfbetaler	Code 89 UWV verhaalt	Code 90 Omslag
2:15 lid 1 Bsl. Wfsv	omslag	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Ja	Nee	Nee	Ja	
2:15 lid 2 Bsl. Wfsv	omslag	omslag	A deel% naar B	pro rata	pro rata	Nee	Nee	Ja	Nee	Nee	Ja	
82 lid 3.a Wet WIA	omslag	is/wordt ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee	
82 lid 4 Wet WIA	omslag	is/wordt ERD	A deel% naar B	pro rata	pro rata	Nee	Nee	Ja	Nee	Ja	Nee	
82 lid 3.b Wet WIA	ERD	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Nee	Ja	Nee	
82 lid 5 Wet WIA	ERD	omslag	A deel% naar B	100%	0%	Ja	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee	
82 lid 3.b Wet WIA	ERD	ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee	
82 lid 5 Wet WIA	ERD	ERD	A deel% naar B	100%	0%	Ja	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee	
82 lid 3.c Wet WIA	einde ERD	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Nee	Ja	Nee	
82 lid 5 Wet WIA	einde ERD	omslag	A deel% naar B	100%	0%	Nee	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee	
82 lid 3.c Wet WIA	einde ERD	ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee	
82 lid 5 Wet WIA	einde ERD	ERD	A deel% naar B	100%	0%	Nee	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee	

14-03-2018

Afbeelding 'opslaan als' voor 100% weergave.

Risico's voor de eigenrisicodrager WGA

Inleiding

Werkgevers dragen aan de Belastingdienst verplicht premies af voor de werknemersverzekeringen waaronder premies voor de gedifferentieerde premies Werkhervattingskas. Ten laste van de Werkhervattingskas (Whk) komen de WGA- en ZW-flex-uitkeringen. De hoogte van de Whk-premies voor de WGA en de ZW-flex zijn afhankelijk van de loonsom van een werkgever. Deze premies worden voor middelgrote en grote werkgevers deels of geheel individueel bepaald op basis van de aan een werkgever toe te rekenen WGA- en ZW-flex-uitkeringen. In plaats van premies voor de Whk kan een werkgever er voor kiezen zelf het risico te dragen voor WGA en/of ZW-flex. De werkgever betaalt dan in plaats van de Whk-premies zelf de WGA- en/of ZW-flex-uitkeringen aan zijn (ex-)werknemers. Deze instructie gaat over het WGA-risico van een eigenrisicodrager.

WGA-risico

Publiek verzekerde werkgevers betalen een gedifferentieerde WGA-premie voor de Werkhervattingskas. Artikel 117b van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) bepaalt welke WGA-risico's ten laste komen van de Werkhervattingskas. De berekening van de hoogte van de WGA-premie is geregeld in het Besluit Wfsv. In dit besluit is ook geregeld dat een eigenrisicodrager geen gedifferentieerde premie voor de Werkhervattingskas verschuldigd is. Artikel 82 Wet WIA bepaalt welke WGA-uitkeringen voor rekening van de eigenrisicodrager komen (tot 2017, art 84 Wet WIA). Hoewel niet nadrukkelijk in de wet bepaalt, gaat de wetgever ervan uit dat de doorbelasting aan publiek verzekerde werkgevers en eigenrisicodragers gelijk is (zie in dit kader de MvT, [Verzamelwet SZW 2016, artikel XXXII onderdeel G](#), wijziging art 83 Wet WIA m.i.v. 1 januari 2016). WGA-uitkeringen die artikel 117b Wfsv uitzondert van toerekening aan de Werkhervattingskas worden dus ook niet toegerekend aan publiek verzekerde werkgevers of eigenrisicodragers.

WGA-risico voor eigenrisicodragers

Eigenrisicodragers dragen zelf de lasten van WGA-uitkeringen die aan hun werknemers worden toegekend. Tot 2017 gaat het alleen om WGA-uitkeringen aan werknemers met een vast dienstverband. Met ingang van 1 januari 2017 worden ook WGA-uitkeringen na afloop van een ZW-flex uitkering aan de werkgever toegerekend. Bij ZW-flex uitkeringen zijn ZW-uitkeringen aan fictief verzekerden (art 29 lid 2 onderdeel a ZW), werknemers die na einde dienstbetrekking ziek worden (art 29 lid 2 onderdeel b ZW: 'nawerking') en werknemers die ziek uit dienst gaan (art 29 lid 2 onderdeel c ZW). Artikel 82 lid 1 bepaalt dat de eigenrisicodragers het risico draagt van betaling van de WGA-uitkering aan de verzekerde indien de eerste dag van de wachttijd is ingegaan op of na de datum aanvang van het eigenrisicodragerschap.

1^e ao-dag

Een WGA-uitkering komt voor rekening van de eigenrisicodragers als deze uitkering aan de werkgever kan worden toegerekend. De eerste dag van de wachttijd, ofwel de 1^e ao-dag, bepaalt aan welke werkgever de WGA-uitkering moet worden toegerekend. Als 1^e ao-dag dan wel de eerste dag van de wachttijd geldt de eerste werkdag, al dan niet in dienstbetrekking, waarop door de verzekerde wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt (art 23 lid 1 Wet WIA). De werkgever van een verzekerde of de verzekerde zelf als deze geen werkgever heeft, geeft 1^e ao-dag door aan UWV.

Samentellen perioden bij onderbreking van minder dan 4 weken

De 1^e ao-dag is de eerste dag waarop de werknemer zich ziekmeldt of wegens ziekte de werkzaamheden staakt. Valt een werknemer meerdere keren achtereen wegens ziekte uit, dan worden perioden van ziekte die elkaar op met een onderbreking van minder dan 4 weken opvolgen bij elkaar opgeteld (art 23 lid 3 Wet WIA).

Hoofdregele toerekenen WGA-uitkering

Hoofdregele is dat aan de werkgever ten tijde van de 1^e ao-dag de WGA-uitkering wordt toegerekend. Daarbij is niet van belang of de werkgever publiek verzekerd of eigenrisicodragere is. Door samentelling van perioden van ziekte kan de werkgever ten tijde van de 1^e ao-dag ook een andere werkgever zijn dan de werkgever ten tijde van toekenning van de WGA-uitkering.

Zie ook: [Terugkomen op vaststaande toerekeningen WGA aan ERD](#).

Startdatum en risico eigenrisicodragere

Eigenrisicodragere, gestart vóór 1 januari 2014

Werkgevers die vóór 1 januari 2014 zijn overgestapt naar het eigenrisicodragerschap dragen de lasten van WGA-uitkeringen die aan hun werknemers in vaste dienst zijn toegekend. Het maakt voor de toerekening niet uit of de 1^e ao-dag valt vóór, tijdens of ná de periode van eigenrisicodragen door de werkgever. Ligt de datum van de 1^e ao-dag vóór de datum aanvang eigenrisicodragen dan valt die WGA-uitkering onder het inlooprisico van de werkgever, valt de 1^e ao-dag in de periode van eigenrisicodragen en wordt ná die periode de WGA-uitkering toegekend, dan valt die WGA-uitkering onder het uitlooprisico van de werkgever. Voor zowel kleine als grote werkgevers is tot 1 januari 2014 de toerekening gelijk.

Eigenrisicodragere, gestart in periode 1 januari 2014 tot 2 juli 2015

Kleine werkgevers die vanaf 1 januari 2014 zijn overgestapt naar het eigenrisicodragerschap, dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen waarvan de 1^e ao-dag valt op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. De lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag vóór de datum aanvang eigenrisicodragen blijven achter in de publieke verzekering.

Voor de (nieuwe) categorie middelgrote werkgevers die in de periode 1 januari 2014 tot 2 juli 2015 overstappen naar het eigenrisicodragerschap geldt dat zij gedeeltelijk het risico dragen voor WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Voor de categorie grote werkgevers blijft de situatie in de onveranderd ten opzichte van periode vóór 2014. Zij krijgen de WGA-uitkeringen toegerekend met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen.

Eigenrisicodrager, gestart in periode 2 juli 2015 tot 1 januari 2017

Middelgrote werkgevers die in de periode van 2 juli 2015 tot 1 januari 2017 overstapten naar het eigenrisicodragen dragen tot 1 januari 2017 gedeeltelijk de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Per 1 januari 2017 komen deze WGA-uitkeringen niet meer voor rekening van de werkgever maar ten laste van het staartlasten vermogen. Voor de categorie grote werkgevers geldt een overeenkomstige regeling. Zij dragen bij aanvang van het eigenrisicodragen tot 1 januari 2017 de lasten voor WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen. Per 1 januari 2017 komen deze WGA-uitkeringen voor rekening van het staartlastenvermogen. Voor kleine werkgevers blijft de situatie onveranderd. Zij dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen.

Eigenrisicodrager, gestart op 1 januari 2017 of later

Grote en middelgrote werkgevers die op 1 januari 2017 of later zijn overgestapt naar het eigenrisicodragen dragen alleen de lasten van WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. WGA-uitkeringen met een 1^e ao-dag voor de datum aanvang eigenrisicodragen komen ten laste van het staartlastenvermogen. Daar staat tegenover dat per 1 januari 2017 de WGA-flex en WGA-vast zijn samengevoegd tot 1 WGA-risico. De eigenrisicodrager draagt vanaf 1 januari 2017 ook het risico van WGA-uitkeringen toegekend na een ZW-flex-uitkering (art. 29 lid 2 onderdelen a, b en c ZW).

Nawerking verzekering, artikel 46 ZW

Artikel 82 lid 1 Wet WIA verwijst voor het risico na einde dienstbetrekking naar artikel 46 ZW. Artikel 46 ZW bepaalt dat degene die binnen 4 weken na het einde van de verzekering ongeschikt tot werken wordt recht heeft op ziekengeld. Het gaat hier om werknemers die na afloop van een vast of tijdelijk contract binnen 4 weken ziek worden er daardoor recht hebben op ziekengeld (art 46 lid 1 ZW). Volgt op een ZW-uitkering op grond van de nawerking van de verzekering een recht op een WGA-uitkering, dan wordt die WGA-uitkering aan de eigenrisicodrager toegerekend. In het geval van zwangerschap na einde dienstbetrekking is de termijn van nawerking verzekering 10 weken (art 46 lid 4 ZW). Een WGA-uitkering na een recht op ZW-uitkering wegens zwangerschap wordt echter niet toegerekend aan de eigenrisicodrager (art 82 lid 6 Wet WIA).

WGA-uitkeringen

WGA-uitkeringen voor rekening eigenrisicodrager (vanaf 1 januari 2017)

	Voor rekening eigenrisicodrager	Artikel Wet WIA	Artikel ZW
1	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, dienstverband	82 lid 1	
2	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, fictief dienstverband	82 lid 1	29 lid 2, a
3	WGA-uitkering, 1e ao-dag binnen 4 weken na einde dienstverband	82 lid 1	29 lid 2, b
4	WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, ziek uit dienst	82 lid 1	29 lid 2, c
5	WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum einde periode eigenrisicodragen	82 lid 2	

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, dienstverband [1]

Een eigenrisicodrager draagt het risico van betaling van de WGA-uitkeringen aan werknemers met een 1^e ao-dag op of na de datum aanvang eigenrisicodragen. Het dienstverband dat aan de WGA-uitkering vooraf gaat, kan een vast of tijdelijk dienstverband zijn.

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, fictief dienstverband [2]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering aan een verzekerde met een fictief dienstverband toegerekend aan de eigenrisicodrager. Onder fictief dienstverband wordt verstaan een arbeidsverhouding op grond van artikel 4 of 5 Ziektewet. Het gaat hier om een aantal sterk uiteenlopende arbeidshoudingen die met de reguliere dienstbetrekking op grond van artikel 3 ZW worden gelijkgesteld. Onder de fictieve dienstbetrekking vallen o.a. thuiswerkers en provisie werkers. Voor een overzicht van artikelen 4 en 5 verzekerden zie het Handboek UGD onder [Fictieve dienstbetrekking](#) en de wetsuitleg Ziektewet onder [De fictieve dienstbetrekking](#).

WGA-uitkering, 1e ao-dag binnen 4 weken na einde dienstverband [3]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering op grond van nawerking van de verzekering toegerekend aan de eigenrisicodrager. Het betreft hier een ex-werknemer die na afloop van het vaste of tijdelijke contract binnen 4 weken ziek wordt en aanspraak maakt op ziekengeld. In de praktijk zal het hier vooral gaan om werknemers die na afloop van het contract een WW-uitkering aanvragen en vervolgens binnen 4 weken na einde contract ziek worden. In dat geval is artikel 29 lid 2 onder d van toepassing en wordt de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering niet toegerekend aan de werkgever. UWV beperkt de toepassing van deze bepaling tot werknemers die op de eerste dag van de werkloosheid zich ook ziekmelden. In dat geval is er nog geen recht op WW en is de nawerking van artikel 46 ZW van toepassing. Alleen in die situatie wordt na afloop van de ZW-uitkering de WGA-uitkering aan de werkgever toegerekend. Uiteraard kan een ex-werknemer na einde contract geen beroep doen op de WW maar wél binnen 4 weken op nawerking van de ZW. In dat bijzondere geval zal de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering aan de werkgever worden toegerekend.

WGA-uitkering, 1e ao-dag tijdens periode eigenrisicodragen, ziek uit dienst [4]

Met ingang van 1 januari 2017 wordt een WGA-uitkering na een ZW-uitkering bij ziek uit dienst toegerekend aan de werkgever. Het gaat hier vooral om uitzendkrachten met uitzendbeding. Bij ziekte wordt de uitzendovereenkomst direct beëindigd. Verder vallen onder deze categorie de werknemers in tijdelijke dienst die tijdens het dienstverband ziek worden en bij einde contract ziek uit dienst gaan. Overigens is de betekenis van deze categorie beperkt. Bij uitzendkrachten met uitzendbeding is immers altijd eerst sprake van ziekte en pas daarna en als gevolg daarvan beëindiging van de uitzendovereenkomst. De laatste werkdag is dus tevens de 1^e ao-dag ofwel de eerste dag van de wachttijd, zodat de WGA-uitkering die volgt op de ZW-uitkering aan de werkgever kan worden toegerekend. Dit is ook de situatie bij ziek uit dienst bij einde contract. De 1^e ao-dag is dan immers gelegen binnen de duur van de arbeidsovereenkomst waardoor de WGA-uitkering die volgt op de ZW wordt toegerekend aan de werkgever (artikel 82 lid 1 Wet WIA).

WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum einde periode eigenrisicodragen [5]

Bij beëindiging van het eigenrisicodragen blijft de werkgever nog het risico lopen voor WGA-uitkeringen waarvan de 1^e ao-dag is gelegen binnen de periode van het eigenrisicodragen. Dit is het zogenaamde uitlooperisico. Valt het einde van het eigenrisicodragerschap samen met het staken van de onderneming dan komen deze 'nieuwe' WGA-uitkeringen ten laste van de garantsteller.

WGA-uitkeringen niet voor rekening eigenrisicodrager (vanaf 1 januari 2017)

	Niet voor rekening eigenrisicodrager	Artikel Wet WIA	Artikel ZW
1	WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum aanvang eigenrisicodragen	82 lid 1	
2	WGA-uitkering in aansluiting op een WAZ-uitkering	82 lid 6	
3	WGA-uitkering in aansluiting op een oWajong-uitkering	82 lid 6	

4	WGA-uitkering in aansluiting op een recht op arbeidsondersteuning nWajong	82 lid 6	
5	WGA-uitkering en gemeentelijke no-risk polis voor beschut werk	82 lid 7	
6	WGA-uitkering, na ZW zieke werkloze	82 lid 6	29 lid 2, d
7	WGA-uitkering, na ZW orgaandonatie	82 lid 6	29 lid 2, e
8	WGA-uitkering, na ZW zwangerschap/bevalling	82 lid 6	29 lid 2, f, jo 29a
9	WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 8 juli 1954	82 lid 6	29 lid 2, g jo. 29 d, lid 1
10	WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 1 januari 1962		29 lid 2, g jo. 29 d, lid 6
11	WGA-uitkering, ZW o.g.v. 29 lid 2 a, b of c ná recht o.g.v. ZW 29 e, f of g.	82 lid 6	
12	WGA-uitkering, na no-risk polis	82 lid 6	29 lid 2, g jo. 29b

WGA-uitkering, 1e ao-dag voor datum aanvang eigenrisicodragen [1]

Vanaf 1 januari 2017 neemt de werkgever die overstapt naar het eigenrisicodragen geen WGA-uitkeringen mee waarvan de 1^e ao-dag is gelegen vóór de datum aanvang eigenrisicodragerschap. Deze WGA-uitkeringen komen ten laste van het staartlastenvermogen.

Werkgevers gaan dus 'schoon' over naar de private verzekering. Hier staat tegenover dat bij terugkeer naar de publieke verzekering de WGA-premie wordt berekend op basis van de WGA-lasten tijdens de publieke en private periode van verzekering.

WGA-uitkering in aansluiting op een WAZ- of Wajong-uitkering [2, 3, 4]

De WGA-uitkering die wordt toegekend in aansluiting op een uitkering toegekend op grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) wordt niet toegerekend aan de werkgever. Daarnaast wordt de WGA-uitkering niet aan de werkgever toegerekend als in de periode daaraan voorafgaand recht op arbeidsondersteuning op grond van de nWajong bestond.

WGA-uitkering en gemeentelijke no-risk polis voor beschut werk [5]

De WGA-uitkering aan een werknemer die door B&W van een gemeente is toegeleid naar dienstbetrekking waarbij op grond van een gemeentelijke verordening een vergoeding bij ziekte wordt verstrekt, wordt niet toegerekend aan de werkgever. Door wijziging van de Participatiewet ([MvT 34 194, V en VI](#)) per 1 januari 2016 ([Stb 215, 548](#)) is de doelgroep voor de gemeentelijke no-risk polis beperkt tot beschut werk en de werknemer behoort tot de gemeentelijke doelgroep die voor 1 januari 2015 een dienstbetrekking is aangegaan.

WGA-uitkering, na ZW zieke werkloze [6]

Een werkloze met een uitkering op grond van de Werkloosheidswet is verplicht verzekerd voor de ZW (artikel 7, onderdeel a ZW) Deze werkloze heeft bij ziekte recht op een ZW-uitkering (artikel 29 lid 2 onderdeel d ZW). De WGA-uitkering toegekend na het recht op een ZW-uitkering op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel f wordt niet toegerekend aan de eigenrisicodrager (artikel 82 lid 6 van de Wet WIA). Een uitzondering maakt UWV voor de werkloze die op de eerste dag van de werkloosheid zich ziek meldt. Het recht op WW is op dat moment nog niet ontstaan en wordt de ZW-uitkering niet op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel f, maar op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel b jo artikel 46 ZW toegekend. De WGA-uitkering volgend op een ZW-uitkering op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel b wordt wél toegerekend aan de eigenrisicodrager.

WGA-uitkering, na ZW orgaandonatie [7]

Een verzekerde die wegens orgaandonatie ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid heeft op grond van artikel 29 lid 2 onderdeel e recht op ziekengeld. De WGA-uitkering die volgt op een ZW-uitkering in verband met orgaandonatie wordt niet toegerekend aan de werkgever (artikel 82 lid 6 Wet WIA).

WGA-uitkering, na ZW zwangerschap/bevalling [8]

De vrouwelijke verzekerde kan bij ongeschiktheid ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling recht hebben op een ZW-uitkering (artikel 29 lid 2 onderdeel f jo. artikel 29a ZW), met uitzondering van de periode waarover recht bestaat op een uitkering op grond van de Wet arbeid en zorg (WAZO). Deze ZW-uitkering kan zowel voor als na de bevalling worden toegekend. Daarnaast kan er ook sprake zijn van loondoorbetaling door de werkgever.

Wordt na de periode van zwangerschap en bevalling een recht op WGA-uitkering toegekend, dan is voor de toerekening van de WGA-uitkering het recht op ZW op de eerste en/of laatste dag van de wachttijd bepalend:

- Heeft de verzekerde op de eerste en/of laatste dag van de wachttijd recht op een ZW-uitkering omdat zij arbeidsongeschikt is als gevolg van zwangerschap en/of bevalling, dan wordt de WGA-uitkering niet toegerekend aan de werkgever.

Tot 4 maart 2016 werd een ZW-uitkering bij ongeschiktheid ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling op de laatste dag van de wachttijd de WGA-uitkering wél toegerekend indien de verzekerde op de eerste dag van de wachttijd geen recht op deze ZW-uitkering had. De WGA-uitkering werd dus niet toegerekend als de verzekerde op de eerste dag van de wachttijd wel recht had op deze ZW-uitkering. De Centrale Raad van Beroep heeft echter bepaald dat de WGA-uitkering ook niet wordt toegerekend als de verzekerde op de laatste dag van de wachttijd ziek was ten gevolge van zwangerschap en/of bevalling en hiervoor een ZW-uitkering op grond van artikel 29a ZW ontving.

Toerekenen WGA-uitkering na zwangerschap/bevalling en WAZO

*) Beleidswijziging vanaf 4 maart 2016 (CRvB:2016:828, voor 4 maart 2016 'wel risico').

In de situaties onder 1 t/m 4 is op de eerste ao-dag en op de laatste dag van de wachttijd geen sprake van een ZW-uitkering bij ongeschiktheid t.g.v. zwangerschap en/of bevalling (artikel 29 lid 2 sub f jo. 29a ZW), maar van loondoorbetaling door de werkgever tijdens ziekte. De WGA-uitkering wordt dan **wel** toegerekend aan de werkgever.

In de situaties onder 5 t/m 8 is aan het begin van de wachttijd en/of aan het einde van de wachttijd wél sprake van een ZW-uitkering bij ongeschiktheid t.g.v. zwangerschap en/of bevalling. De daarop volgende WGA-uitkering wordt **niet** toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 8 juli 1954 [9]

In artikel 29 lid 1 ZW is een compensatieregeling opgenomen voor de oudere werkloze. Indien de verzekerde is geboren voor 8 juli 1954, voor aanvang van het dienstverband nog niet de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en ten minste 52 weken recht had op een WW-uitkering, heeft verzekerde bij ongeschikt tot het verrichten van arbeid recht op ziekengeld. De WGA-uitkering die binnen een periode van 5 jaar na het recht op ZW-uitkering op grond van artikel 29d lid 1 ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW oudere werkloze, geboren vóór 1 januari 1962 [10]

Met de Verzamelwet SZW 2018 is aan artikel 29d ZW een zesde lid toegevoegd. De compensatieregeling van artikel 29 lid 1 ZW wordt met dit lid verlengd, zodat ook werknemers eronder vallen die geboren zijn op of na 8 juli 1954 en vóór 1 januari 1962. Het gaat hier om werknemers die 56 jaar of ouder zijn op 1 januari 2018 en die een dienstbetrekking hebben gekregen in de periode vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2019. De verzekerde die geboren is vóór 8 juli 1954 valt niet onder het zesde lid. De WGA-uitkering die binnen een periode van 5 jaar na het recht op ZW-uitkering op grond van artikel 29d lid 6 ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WGA-uitkering, na ZW 29 lid 2 a, b of c na recht o.g.v. ZW 29 e, f of g [11]

Een WGA-uitkering na een ZW-flex-uitkering wordt toegerekend aan de werkgever. Het betreft hier ZW-uitkeringen aan fictief verzekerden (29 lid 2 onderdeel a ZW), verzekerden die binnen 4 weken na einde dienstverband ziek worden (29 lid 2 onderdeel b ZW) en werknemers die ziek uit dienst gaan (29 lid 2 onderdeel c ZW). Artikel 82 lid 6 Wet WIA maakt op de toerekening een uitzondering indien als aan de ZW-flex-uitkering een ZW-uitkering op grond van orgaandonatie, zwangerschap, no-riskpolis of een ZW-uitkering aan een oudere werkloze vooraf is gegaan (29 lid 2 onderdelen e, f en g ZW).

WGA-uitkering, na no-riskpolis [12]

Voor verzekerden met een beperking voorziet artikel 29b Ziektewet in een recht op ziekgeld in de vorm van een no-riskpolis (29 lid 2 onderdeel g jo 29b ZW). De no-riskpolis is nader uitgewerkt in artikel 29b ZW. Een WGA-uitkering die wordt toegekend aan een verzekerde met een no-riskpolis wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Overzicht no-riskpolis

Ga naar [Werknemer met beperkingen, no-riskpolis](#) en [WSW-doelgroepen no-risk](#) voor een nadere toelichting op onderstaande doelgroepen met een no-riskpolis.

12	Werknemers met een no-riskpolis	
12.1	Tijdelijke no-riskpolis	Artikel ZW
12.1.1	<i>Tijdens WIA-uitkering nieuw dienstverband, duur 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, a</i>
12.1.2	<i>Bij einde wachttijd <35% ao en nieuw dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, b</i>
12.1.3	<i>Bij recht op WIA dienstverband bij eigen werkgever voortgezet, duur 5 jaar</i>	<i>29b lid 4</i>
12.1.4	<i>Jonger dan 18 jaar, scholingsbelemmeringen, dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, c</i>
12.1.5	<i>Ouder dan 18 jaar, scholingsbelemmeringen, geen recht op Wajong, dienstverband binnen 5 jaar</i>	<i>29b lid 1, e</i>
12.2	Permanente no-riskpolis	Artikel ZW
12.2.1	<i>Recht of eerder recht op Wajong-uitkering of arbeidsondersteuning voor aanvang dienstbetrekking</i>	<i>29b lid 2, a</i>
12.2.2	<i>Recht op Wajong-uitkering of arbeidsondersteuning bij aanvang dienstbetrekking voor leeftijd 18 jaar</i>	<i>29b lid 2, c</i>
12.2.3	<i>WSW-dienstverband o.g.v. 7 WSW, met subsidie gemeente</i>	<i>29b lid 2, b</i>

12.2.4	<i>WSW-dienstverband o.g.v. 7 WSW, met subsidie gemeente, volgend op WSW-dienstverband o.g.v. 2 of 11 WSW of WIW/ID baan (Wet inschakeling werkzoekenden, doorstroom- en instroombanen)</i>	<i>29b lid 2, d</i>
12.2.5	<i>Dienstbetrekking vanaf 1-1-2015, na toeleiding door gemeente, loonwaarde < WML</i>	<i>29b lid 2, e jo. lid 3</i>
12.2.6	<i>Door gemeente geplaatst in beschutte arbeidsplaats</i>	<i>29b lid 2, f</i>
12.2.7	<i>Afgewezen Wajong of VSO/Pro schoolverlaters (periode 10-9-2014 t/m 1 (17) -7-2015)</i>	<i>29b lid 11</i>
12.3	Landelijk Doelgroepregister (LDR)	Code LDR
	<i>Een indicatie banenafpraak</i>	<i>01</i>
	<i>Beschikking beschut werk Participatiewet</i>	<i>05</i>
	<i>Verminderde loonwaarde</i>	<i>06</i>
	<i>oWajong-uitkering</i>	<i>11</i>
	<i>Studieregeling nWajong</i>	<i>12</i>
	<i>Werkregeling (voortgezette werkregeling) nWajong</i>	<i>13</i>
	<i>Arbeidsondersteuning nWajong</i>	<i>14</i>
	<i>WSW-geïndiceerden</i>	<i>20</i>
	<i>WSW-begeleid werken (7 WSW)</i>	<i>22</i>
	<i>WIW of ID baan</i>	<i>40</i>
	<i>Afgewezen Wajong, periode 10-9-2014 t/m 1 juli 2015</i>	<i>51</i>
	<i>Schoolverlaters VSO/Pro (spontane melding), 10-9-2014 t/m 17 juli 2015</i>	<i>52, 54, 55</i>
	<i>Afgewezen Wajong, na 1-7-2015</i>	<i>53</i>

12.4	Tijdelijke no-riskpolis o.g.v. overgangsrecht Wet REA, vóór 29-1-2005	Artikel ZW
	<i>vijf jaar na periode arbeidsongeschiktheidsuitkering (duurbepering geldt niet voor oWajong, art 90 lid 2 ZW)</i>	<i>90 lid 1, a</i>
	<i>vijf jaar na toekenning van een voorziening</i>	<i>90 lid 1, b</i>
	<i>voor de duur van de indicatiebeschikking, herindicatiebeschikking</i>	<i>90 lid 1, c</i>
	<i>vijf jaar na beëindiging dienstbetrekking WSW</i>	<i>90 lid 1, d</i>
	<i>vijf jaar na herindicatiebeschikking</i>	<i>90 lid 1, e</i>
	<i>vijf jaar na beëindiging arbeidsongeschiktheidsuitkering, voorziening</i>	<i>90 lid 1, f</i>
	<i>vijf jaar na ontstaan belemmering voor verkrijgen arbeid</i>	<i>90 lid 1, g</i>
12.5	<i>Experimentele inzet no-riskpolis (Zie: 'Werknemer met beperkingen, no-risk polis')</i>	
12.6	<i>No-risk polis o.g.v. Sector pilot begeleiding Ziektewet (Zie: 'Werknemer met beperkingen, no-risk polis')</i>	

Eerder recht op WIA, no-riskpolis [12.1.1]

Een verzekerde met een recht op een WIA-uitkering heeft op grond van artikel 29b lid 1 onderdeel a ZW bij aanvang van de dienstbetrekking recht op ziekingeld over perioden van ziekte die zijn begonnen binnen een periode van 5 jaar na aanvang van de dienstbetrekking. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer minder dan 35% arbeidsongeschikt [12.1.2]

Een verzekerde die minder dan 35% arbeidsongeschikt is en binnen 5 jaar na einde van de wachttijd weer in een dienstbetrekking werkzaam is, heeft onder voorwaarden binnen 5 jaar na aanvang van het dienstverband recht op een ZW-uitkering op grond van artikel

29b lid 1 onderdeel b ZW. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Dienstverband bij eigen werkgever voortgezet [12.1.3]

De werknemer die na toekenning van de WIA-uitkering werkzaam blijft bij de eigen werkgever heeft bij een ziekmelding binnen 5 jaar na aanvang van de WIA-uitkering recht op ziekgeld. Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer jonger dan 18 jaar, belemmering bij volgen onderwijs [12.1.4]

Een verzekerde die nog geen 18 jaar is en wegens ziekte of gebrek belemmering ondervindt bij het volgen van onderwijs, heeft na afronding van het onderwijs bij aanvang van een dienstverband binnen een periode van 5 jaar na aanvang dienstverband recht op ziekgeld (artikel 29b lid 1 onderdeel c ZW). Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer oude dan 18 jaar, belemmering bij volgen onderwijs [12.1.5]

Een verzekerde die ouder is dan 18 jaar en wegens ziekte of gebrek belemmering ondervindt bij het volgen van onderwijs, heeft na afronding van het onderwijs bij aanvang van een dienstverband binnen een periode van 5 jaar na aanvang dienstverband recht op ziekgeld (artikel 29b lid 1 onderdeel d ZW). Een WGA-uitkering die na deze tijdelijke no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer met een (eerder) op Wajong [12.2.1- 12.2.2]

De verzekerde die voorafgaand aan het dienstverband recht had of heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering of grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, dan wel recht had of heeft op arbeidsondersteuning, heeft gedurende het dienstverband recht op ziekengeld (artikel 29b lid 2, a en c ZW). Een WGA-uitkering die na deze permanente no-riskpolis wordt toegekend wordt niet toegerekend aan de werkgever.

De no-riskpolis gaat niet eerder in dan op de leeftijd van 18 jaar. Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

WSW-werknemers en geïndiceerden [12.2.3 – 12.2.5]

Voor een uitgebreide toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) en [WSW-doelgroepen no-risk](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Werknemer beschutte arbeid, vanaf 1 januari 2016 [12.2.6]

Vanaf 1 januari 2016 geldt voor werknemers in beschutte arbeid op grond van artikel 29b lid 2 onderdeel f een permanente no-riskpolis. Zie ook [WSW-doelgroepen no-risk](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na een ZW-uitkering op grond van 29b lid 2 onderdeel f ZW wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Afgewezen Wajong of VSO/Pro schoolverlaters [12.2.7]

Voor een toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Landelijk Doelgroepregister – LDR [12.3]

Voor een toelichting op deze doelgroepen zie: [Werknemer met beperkingen, no-risk polis'](#) (wetsuitleg ZW). Een WGA-uitkering die na de no-riskpolis wordt toegekend, wordt niet toegerekend aan de werkgever.

Overgangsrecht Wet REA [12.4]

Bij de invoering van de Wet WIA is de Wet REA ingetrokken. Werknemers met de status arbeidsgehandicapte in de zin van de Wet REA hadden recht op ziekingeld. Op grond van het overgangsrecht behouden werknemers de status arbeidsgehandicapte. Voor meer informatie over het overgangsrecht Wet REA zie de instructie [Wijzigingen in de wetgeving rond artikel 29b ZW](#) (wetsuitleg ZW).

Bijlage: [Beslisschema arbeidsgehandicapt Wet REA](#)

WGA-lasten eigenrisicodragers

De eigenrisicodrager wordt gedurende een periode van maximaal 10 jaar belast met de betaling van de WGA-uitkering aan de verzekerde. Welk deel van de uitkering door de werkgever moet worden betaald is afhankelijk van de soort uitkering. Verder betaalt de werkgever bij overlijden van de verzekerde binnen de periode van 10 jaar de overlijdensuitkering.

Loongerelateerde uitkering

De eigenrisicodrager betaalt bij een loongerelateerde uitkering (LGU) de volledige uitkering voor de duur van de LGU. De duur van de LGU is vanaf 1 januari 2016 minimaal 3 maximaal 24 maanden (vóór 1 januari 2016: minimaal 3 en maximaal 36 maanden).

Loonaanvullingsuitkering, vanaf 1 januari 2016

De eigenrisicodragers betaalt bij een loonaanvullingsuitkering (LAU 1 en LAU 2) maximaal de fictief vastgestelde vervolguitering, vastgesteld op grond van artikel 62, lid 1 en 4 Wet WIA. Betaalt UWV de loonaanvullingsuitkering, dan verhaalt UWV maximaal de fictieve vervolguitering op de werkgever. Betaalt de eigenrisicodrager zelf de loonaanvullingsuitkering, dan verhaalt hij het deel van de loonaanvullingsuitkering dat meer is dan de fictieve vervolguitering op UWV.

Bijlage: [Berekening fictieve VVU eigenrisicodrager \(Pdf\)](#)

Als bij een herbeoordeling blijkt dat de verzekerde minder arbeidsongeschikt is, wijzigt de hoogte van de uitkering pas minimaal 2 kalendermaanden na de verandering in de mate van arbeidsongeschiktheid (artikel 62, leden 4 en 7 WIA). De toerekening aan de eigenrisicodrager volgt dit. M.a.w. we nemen een uitlooptermijn in acht van 'de maand uit + 2 kalendermaanden'. Daarna kan de zelfbetalende eigenrisicodrager het verschil tussen de loonaanvullingsuitkering en de fictieve vervolguitering op UWV verhalen.

Voorbeeld

Loonaanvullingsuitkering, tot 1 januari 2016

Tot 1 januari 2016 stond in artikel 83 lid 2 Wet WIA (oud) een regel voor verhaal ter hoogte van 70% van het minimumloon als de verzekerde meer verdient dan 20% van de resterende verdien capaciteit maar voor wie op grond van artikel 60 lid 3 Wet WIA gedurende 24 maanden niet inkomenseis van toepassing is. Het verhaal van 70% van het minimumloon week af van verhaal op publiek verzekerde werkgevers die in een gelijke situatie niet meer dan de fictieve vervolguitering kregen toegerekend. Dit verschil in toerekening is met de [Verzamelwet SZW 2016](#) uit de Wet WIA geschrapt. Met ingang van 1 januari 2016 wordt ook op de eigenrisicodrager niet meer dan de fictieve vervolguitering verhaald. Over perioden voor 1 januari 2016 geldt nog wel een verhaal van 70% van het minimumloon indien artikel 83 lid 2 Wet WIA (oud) van toepassing is.

Vervolgutkering

De vervolgutkering (VVU) op grond van artikel 62, leden 1 en 4 Wet WIA komt volledig voor rekening van de eigenrisicodragers.

Garantie-uitkering

De Wet WIA kent naast een bestaand recht op een WIA-uitkering geen tweede recht op WIA omdat een bestaand recht is opgenomen als uitsluitingsgrond voor het recht op WIA. De verzekerde die naast de WIA werkt en vanuit dat dienstverband na de wachttijd van 104 weken opnieuw uitvalt, krijgt daardoor geen tweede recht op WIA toegekend. In plaats van een tweede recht op WIA is het recht op een garantie-uitkering in de wet opgenomen. De garantie-uitkering verhoogt de bestaande WIA-uitkering gedurende de fictieve LGU van het tweede recht. Voor de loonaanvullingsuitkering (art. 61 lid 9 Wet WIA) en de vervolgutkering (art. 62 lid 5) kent de Wet WIA een garantieregeling. Voor de eigenrisicodragers blijft ook in het geval een garantie-uitkering van toepassing het verhaal beperkt tot de fictieve vervolgutkering.

Verhoging WGA-uitkering bij hulpbehoevendheid

Tijdens de WGA-uitkering kan de verzekerde wegens hulpbehoevendheid recht hebben op verhoging van de uitkering van 70% of 75% naar 100% van het maandloon (art 63 Wet WIA). Voor de eigenrisicodragers betekent dit dat tijdens de loongerelateerde fase van de WGA-uitkering de verhoging wegens hulpbehoevendheid volledig wordt toegerekend. Na de loongerelateerde periode is het verhaal op de eigenrisicodragers, ook in het geval van hulpbehoevendheid, beperkt tot de hoogte van de fictieve vervolgutkering.

Overlijdensuitkering

Bij overlijden kan recht bestaan op een overlijdensuitkering (art. 74 Wet WIA). De overlijdensuitkering is gelijk aan het bedrag van WGA-uitkering over een maand. Overlijdt de verzekerde binnen de eigenrisicoperiode van 10 jaar dan komt de overlijdensuitkering voor rekening van de eigenrisicodrager (art 82 lid 1 Wet WIA).

Beperken schadelast

Regres

Als een derde aansprakelijk kan worden gesteld voor een WGA-uitkering, dan kan de eigenrisicodrager de schade op de derde verhalen. Dit regresrecht is geregeld in artikel 99 Wet WIA. Bij een toewijzing van de schadevergoeding blijft de eigenrisicodrager verantwoordelijk voor betaling van de uitkering, maar compenseert de schadevergoeding deels of geheel deze schade. Voor publiek verzekerde werkgevers is regres geregeld in artikel 2:18 Besluit Wfsv. In 2015 hebben UWV en het Verbond voor verzekeraars een convenant verhaalsrecht gesloten. Zie: [Convenant UWV inzake verhaalsrecht Ziektewet, WAO, WAZ, Wajong en WIA](#)

Aanvragen herkeuring verzekerde

Een eigenrisicodrager kan verzoeken om een herbeoordeling van de verzekerde. Meestal is het de verzekeraar van de werkgever. Een herbeoordeling kan leiden tot een IVA-uitkering in plaats van een WGA-uitkering of tot een verandering van de mate van arbeidsongeschiktheid. Beide wijzigingen zijn voordelig voor de werkgever. Bij een IVA-uitkering vervalt de toerekening van de WGA-uitkering (voor de duur van de IVA-uitkering), en bij een lagere mate van arbeidsongeschiktheid is het voordeel dat tijdens de fase van de loonaanvullingsuitkering de fictieve vervolguikering lager is. In 2013 hebben UWV en het Verbond van verzekeraars over de

herbeoordeling op verzoek van verzekeraars een convenant gesloten. Zie: [Convenant over het herbeoordelen van WGA-gerechtigden door UWV op verzoek van verzekeraars](#)

Re-integratie

Onderdeel van het eigenrisicodragen is de overname door de werkgever van de re-integratieverplichting van het UWV (art 42 Wet WIA). Bij een succesvolle re-integratie van de werknemer vervalt de WGA-uitkering en daarmee de schadelast voor de eigenrisicodrager. Meestal is de verzekeraar van de eigenrisicodrager de partij die als onderdeel van het contract met de werkgever zorg draagt voor re-integratie van de verzekerde. Als de werkgever failliet gaat, neemt UWV de re-integratie weer over. Met ingang van 1 januari 2018 hebben UWV en het Verbond voor Verzekeraars een convenant gesloten over voorzetting van re-integratietrajecten bij faillissement of bedrijfsbeëindiging van de werkgever. Zie: [Convenant over de inzet van re-integratietrajecten bij faillissement](#).

Betaal- en verhaalmogelijkheden bij overgang van onderneming

Overgang van onderneming				Percentage risico		Betaal/verhaalmogelijkheden A			Betaal/verhaalmogelijkheden B		
Wettelijke grondslag per 1-1-2017	werkgever A	werkgever B	Overgang van onderneming	Blijft achter bij A	Gaat over naar B	Code 88 Zelfbetaler	Code 89 UWV verhaalt	Code 90 Omslag	Code 88 Zelfbetaler	Code 89 UWV verhaalt	Code 90 Omslag
2:15 lid 1 Bsl. Wfsv	omslag	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Ja	Nee	Nee	Ja
2:15 lid 2 Bsl. Wfsv	omslag	omslag	A deel% naar B	pro rata	pro rata	Nee	Nee	Ja	Nee	Nee	Ja
82 lid 3.a Wet WIA	omslag	is/wordt ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee
82 lid 4 Wet WIA	omslag	is/wordt ERD	A deel% naar B	pro rata	pro rata	Nee	Nee	Ja	Nee	Ja	Nee
82 lid 3.b Wet WIA	ERD	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Nee	Ja	Nee
82 lid 5 Wet WIA	ERD	omslag	A deel% naar B	100%	0%	Ja	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee
82 lid 3.b Wet WIA	ERD	ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee
82 lid 5 Wet WIA	ERD	ERD	A deel% naar B	100%	0%	Ja	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee
82 lid 3.c Wet WIA	einde ERD	omslag	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Nee	Ja	Nee
82 lid 5 Wet WIA	einde ERD	omslag	A deel% naar B	100%	0%	Nee	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee
82 lid 3.c Wet WIA	einde ERD	ERD	A 100% naar B	0%	100%	Nee	Nee	Nee	Ja	Ja	Nee
82 lid 5 Wet WIA	einde ERD	ERD	A deel% naar B	100%	0%	Nee	Ja	Nee	Nee	Nee	Nee

14-03-2018

Afbeelding 'opslaan als' voor 100% weergave.

Meerdere dienstverbanden

Pro-ratapercentage

Als een werknemer meer dan 1 werkgever heeft, en ook al is 1 of meer daarvan ERD-WGA, dan betaalt UWV toch altijd de uitkering (Artikel 72 Wet WIA). UWV verhaalt dan de uitkering plus werkgeverspremies op de eigenrisicodragers naar rato van de hoogte van het uitbetaalde sv-loon (inclusief vakantietoeslag) in de kalendermaand voorafgaande aan de arbeidsongeschiktheid. Dit wordt 'pro-ratapercentage' genoemd. Dit pro-ratapercentage wordt eenmalig vastgesteld bij aanvang van de uitkering.

Uitgangspunt voor deze berekening zijn in geval van vaste lonen de genoten inkomsten van de laatste maand die de werknemer in de referentieperiode heeft gehad. Is bij 1 van de dienstverbanden sprake van een (te) wisselend loon, dan wordt voor alle werkgevers naar de referentieperiode van 11 maanden gekeken.

Het door een overheidsinstelling verstrekte wachtgeld behoort ook tot het loon (artikel 32ba Wet op de loonbelasting). Bij de vaststelling van het pro-ratapercentage dient hiermee rekening te worden gehouden. Inkomsten waarover geen WGA-premie is betaald, bijvoorbeeld vergoedingen voor vrijwilligerswerk of loon uit hoofde van een niet-verzekeringplichtige arbeidsrelatie (DGA), worden niet meegenomen in de pro-rataberekening. Evenmin worden in de pro-rataberekening meegenomen inkomsten uit een dienstverband voorafgaand aan het WW-/ZW-recht.

Vaststellen pro-ratapercentage tot maart 2015

Bij de pro-ratapercentages op de eerste arbeidsongeschiktheidsdag (scherm 2200 RESA/FASA) worden door RESA/FASA geen getallen achter de komma genoteerd. Dit werd tot maart 2015 ondervangen door een handmatige registratie van het pro-ratapercentage (scherm 3700 RESA/FASA).

Vaststellen pro-ratapercentage vanaf maart 2015

Met de komst van de Toerekenapplicatie (TA) wordt het pro-ratapercentage niet meer handmatig aangepast maar afgerond op hele getallen. Ook de pro-ratapercentages van uitkeringen van voor maart 2015 met meerdere dienstverbanden op de 1^e ao-dag worden alsnog op hele getallen afgerond (zie: [Beleidsnotitie Pro-Rata deel 1, afgeronde getallen](#)).

Ziekmelding bij 2 werkgevers, hervatting bij 1

De werknemer meldt zich bij zijn beide werkgevers ziek. De eerste werkgever is ERD-WGA, de tweede is wel of geen ERD-WGA, dat maakt hier niet uit. De werknemer hervat vóór het einde wachttijd zijn werkzaamheden bij zijn tweede werkgever. Een eventuele WGA-uitkering wordt nu naar rato van de loonsom toegerekend aan de eerste werkgever, de ERD-WGA (artikel 72 Wet WIA).

Twee werkgevers, ziekmelding bij 1 werkgever

Ook wanneer de werknemer bij één werkgever volledig door heeft gewerkt, terwijl hij in een parallel dienstverband bij een ERD-WGA de wachttijd doorlopen heeft, wordt rekening gehouden met het pro-ratapercentage. De uitkering wordt daardoor gedeeltelijk ten laste van het Aof gebracht, hoewel de arbeidsongeschiktheid volledig bij de ERD-WGA is ontstaan. Reden is dat anders bij een vermindering van het inkomen in de betrekking waarin de werknemer niet ziek is geworden de pro-rata berekening gecorrigeerd zou moeten worden, omdat de ERD-WGA niet aangeslagen mag worden voor meer dan de uitkering die op basis van de dienstbetrekking bij hem is ontstaan (artikel 72 lid 3 Wet WIA).

Twee werkgevers, ongelijke 1e ao-dag

De volgende gevallen zijn hier te onderscheiden:

Eerste ziekmelding bij ERD-WGA

In geval van een 1^e ziekmelding bij een werkgever ERD-WGA komt na einde wachttijd en bij toekenning van de uitkering deze pro-rata voor rekening van de werkgever ERD-WGA (zie [pro-ratapercentage](#)).

Latere ziekmelding bij ERD-WGA

Als er sprake is van meerdere dienstverbanden, en wordt de wachttijd bij de werkgever, *geen* ERD-WGA, doorlopen, en wordt een WGA-uitkering toegekend, dan worden de inkomsten genoten bij de werkgever, *wel* ERD-WGA, gekort op de uitkering. Worden de regels toegepast, dan wordt de gekorte WGA-uitkering pro-rata verdeeld worden over beide werkgevers. Dit leidt tot het onredelijke resultaat dat de werkgever ERD-WGA dan zowel loon als een deel van de WGA-uitkering betaalt. Stopt de loondoorbetaling bij einde wachttijd van de 2^e ziekmelding, dan treedt de normale situatie in werking, namelijk dat ieder zijn pro-ratapercentage van de WGA-uitkering betaalt (of toegerekend krijgt via de WGA premie bij omslagleden).

Een praktische beleidoplossing is vooralsnog geen verhaal bij de ERD-WGA in te stellen, totdat ook de wachttijd bij deze werkgever is doorlopen. Met andere woorden verhaal is in dergelijke situaties bij de ERD-WGA werkgever slechts mogelijk (gewenst) na ingang van de eerste WGA-dag bij deze laatste werkgever.

Voorbeeld

[1]

< Werknemer wordt ziek bij bedrijf A (geen ERD-WGA) en later bij bedrijf B (wel ERD-WGA). Werknemer maakt de wachttijd van de eerste melding vol op grond waarvan een WGA-uitkering wordt toegekend. De WGA-uitkering wordt gekort met de loondoorbetaling van werkgever B. De oplossing is eerst na het volmaken van de wachttijd bij werkgever B, pro-rata verhaal bij deze in te stellen.

Echter in de situatie dat de werknemer weer volledig bij werkgever B aan de slag is, kan toepassing van de regels voor werkgever B tot onredelijke resultaten leiden, hij zal immers voor de resterende periode van 10 jaar een pro-ratapercentage moeten betalen. Een praktische oplossing is om ook in deze situatie het risico van betaling voor werkgever B op te schorten.>

Wisselende inkomsten, pro-ratapercentage

In de gevallen waarin sprake is van (sterk) wisselende lonen kan de reguliere methode tot onredelijke resultaten leiden. In dat geval kan naar een tweede methode, namelijk de dagloonsystematiek, worden uitgeweken. Loon bij eventuele andere werkgevers in die referteperiode wordt buiten beschouwing gelaten, voor zover de eerste arbeidsongeschiktheidsdag buiten het dienstverband valt. Dienstverbanden vóór het laatste dienstverband waaruit de arbeidsongeschiktheid ontstaat en ziekingeld wordt uitbetaald, worden bij de pro-rata berekening niet meegenomen.

Voorbeeld

[2]

<Berekening:

Werknemer heeft in de referte periode 3 werkgevers met wisselend loon. Het dienstverband met werkgever 3 is afgesloten vóór de eerste ziektedag.

Loon in referteperiode bij werkgever 1 € 8.000

Pro-rata percentage wordt 72,73%

Loon in referte periode bij werkgever 2 € 3.000

Pro-rata percentage wordt 27,27%

Loon in referte periode bij werkgever 3 € 6.000

Nu dienstverband met deze laatste werkgever vóór de eerste ziektedag is afgesloten, wordt het loon hier niet betrokken bij het pro-rata percentage.>

Is de referteperiode bij beide werkgevers niet 11 maanden geweest, dan dient per werkgever de deelfactor (dagen) aangepast te worden.

Voorbeeld

[3]

<Berekening:

Stel de referteperiode loopt van 1 januari 2008 tot 1 december 2008. Werknemer is niet de gehele referteperiode bij beide werkgevers in dienst geweest.

Loon in referteperiode bij werkgever 1 € 8.000. Tijdvak is 1 mei 2008 tot 1 december 2008 (152 dagen)

Loon per dag is € 52,63

Pro-rata percentage wordt dan 80,75%

Loon in referteperiode bij werkgever 2 € 3.000. Tijdvak is 1 februari 2008 tot 1 januari 2009 (239 dagen)

Loon per dag is € 12,55

Pro-rata percentage wordt dan 19,25%>

Het deelrisico is dus alleen aan de orde tussen 2 of meer gelijktijdige dienstverbanden direct voor de 1^e ziektedag. Als er 2 werkgevers direct voor de eerste ziektedag waren, wordt het deelrisico alleen op basis van de verhouding tussen de lonen van die 2 werkgevers berekend. Bij wisselende lonen worden alle verdiensten in het jaar van alleen die 2 werkgevers in aanmerking genomen en gedeeld door 261.

Bij wisselende inkomsten wordt dus naar de verdiensten uit de 11 maanden voorafgaande aan de 1^e ao-dag gekeken. De vraag rijst, in geval 1 of meerdere dienstverbanden korter dan 11 maanden heeft geduurd, welke periode aangehouden moet worden. Het pleit ervoor om het kortste dienstverband te nemen zodat beter tegemoet gekomen kan worden aan de verdeling van de omvang van de dienstverbanden bij uitval.

Voorbeeld

[4]

<**Berekening:**

Bij werkgever A heeft werknemer een zeer wisselend loon van € 10.000

Bij werkgever B heeft werknemer een vast loon van € 250

De pro-rata berekening wordt:

Werkgever A € 10.000 / 261 = € 38,31 x 21,75 = € 833,24. Toerekening wordt 76,92%

Werkgever B € 250. Toerekening wordt 23,08%>

Ongelijke referteperiode, pro-rata percentage

Voor de berekening van het pro-ratapercentage wordt gewoonlijk uitgegaan van de volledige maand voorafgaand aan de ziektemaand. In de gevallen waarin dit niet mogelijk is (bijvoorbeeld omdat een dienstverband nog geen maand heeft geduurd), moet een andere systematiek gevolgd worden. Uit jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt dat als de verzekerde meer dan 1 dienstverband had in de referteperiode en hij (naderhand) in die dienstverbanden op verschillende tijdstippen is uitgevallen wegens ziekte, de referteperiode voor het dagloon wordt gebaseerd op de datum van de eerste uitval. Daarbij geeft de Raad aan dat bij de berekening van het WIA (WAO) dagloon het loon uit alle dienstbetrekkingen in de referteperiode in aanmerking dient te worden genomen (LJN.nr. BW4709).

Voorbeelden

[5]

<

Voorbeeld 1

Werknemer heeft een dienstbetrekking bij werkgever en valt uit wegens klachten. In referteperiode heeft werknemer ook een WW-uitkering genoten. Het SV-loon van de betaalde WW-uitkering dient vermenigvuldigd te worden met de factor 100/70. Dit herleide SV loon van de WW-uitkering dient opgeteld te worden bij het loon uit de dienstbetrekking. ERD-WGA draagt voor het totale bedrag het risico van betaling.

Voorbeeld 2

Werknemer heeft twee werkgevers. Bij werkgever A is hij vanaf 2000 in dienst, bij werkgever B vanaf 1 mei 2010. Werknemer wordt op 17 mei 2010 bij beide werkgevers.

Zowel werkgever A als B dient het risico te dragen van de uitkering.

Voorbeeld 3

Werknemer heeft 2 werkgevers op 1^e ao-dag, 17 september 2009. De referentieperiode loopt van september 2008 tot en met juli 2009. Bij werkgever B heeft werknemer de gehele referentieperiode gewerkt, bij werkgever A vanaf december 2008. Ongeacht de ongelijke referentieperiode dient hier uitgegaan te worden van een periode van een maand. Het algemene uitgangspunt geldt hier.

Voorbeeld 4

Werknemer is in dienst bij werkgever A, B en C.

Gaat het om arbeidsongeschiktheid die in 1 van die dienstbetrekkingen optreedt, dan wordt bij een latere WGA-uitkering het dagloon gebaseerd op het loon uit alle tegelijkertijd uitgeoefende dienstbetrekkingen.>

Pro-ratapercentage, samenloop met vrijwillige verzekering

Als sprake is van samenloop van loon uit dienstbetrekking en inkomsten uit zelfstandige arbeid, is de vraag hoe het pro-ratapercentage berekend moet worden in het kader van de ERD-WGA.

Bij samenloop van een vrijwillige en een verplichte verzekering zijn voor het totaal de regels van de vrijwillige verzekering van toepassing (artikel 10 lid 2 Regels vrijwillige verzekering Wet WIA 2007). Dit geldt als de vrijwillige verzekering voortkomt uit de situatie genoemd in artikel 18, lid 1 onderdeel d Wet WIA.

Met andere woorden, de regels van de vrijwillige verzekering gaan boven die van de Wet WIA.

Voorbeeld

[6]

<Werknemer werkt 20 uur in loondienst en valt uit. Werknemer werkt ook 20 uur als zelfstandige en is vrijwillig verzekerd op grond van artikel 18 lid 1, d. Hij heeft zich op 1 augustus 2008 als zelfstandige ziek gemeld.

Werkgever heeft een loondoorbetalingsverplichting.

De werkgever ERD-WGA 'ontsnapt' in dit geval aan verhaal. De regels op grond van de vrijwillige verzekering prevaleren boven die van de Wet WIA.>

Pro-ratapercentage, samenloop met andere uitkeringen

De vraag doet zich ook voor hoe het pro-ratapercentage berekend moet worden in geval van samenloop van loon uit dienstbetrekking met andere uitkeringen.

Voorbeelden

[7]

<

Voorbeeld 1

Werknemer heeft een dienstverband voor 32 uur bij één werkgever en wordt ontslagen voor 8 uur. Voor deze uren krijgt werknemer een WW-uitkering. Werknemer meldt zich zowel voor de WW als bij werkgever ziek. Werknemer krijgt een ZW-uitkering en de werkgever heeft een loondoorbetalingsverplichting. Na einde wachttijd, krijgt werknemer een WGA-uitkering. Hier geldt niet de regel dat de ERD-WGA niet het risico draagt indien vanuit de dienstbetrekking waaruit de arbeidsongeschiktheid is ontstaan er recht op ZW-uitkering bestaat. De ZW-uitkering is ontstaan vanuit de WW en niet in het dienstverband waar de werkgever een loondoorbetalingsverplichting heeft. Toerekening dient hier pro-rata aan de ERD-WGA te geschieden.

Voorbeeld 2

Werknemer heeft twee dienstverbanden per december 2010 en ontvangt daarnaast een ZW-uitkering. De inkomsten van werknemer zijn wisselend. Dienstverband bij werkgever A loopt van januari 2010 tot maart 2010. Van maart 2010 tot juli 2010 ontvangt werknemer een

WW-uitkering en vervolgens wordt een ZW-uitkering toegekend. Werknemer heeft een 1^e ao-dag op 1 januari 2010. Het dienstverband waaruit de 1^e ao-dag is voortgekomen, beslaat het hele jaar. In dit geval wordt het dienstverband voorafgaand aan het WW-/ZW-recht niet meegenomen.>

Als er naast een dienstverband een WW-uitkering bestaat, wordt het pro-ratapercentage berekend door de WW-uitkering met de factor 100/70 te verhogen.

Voorbeeld

[8]

<WW-uitkering € 100 per maand, inkomsten uit dienstverband € 600.

Pro-rata berekening WW is $100/700 = 14\%$

Pro-rata berekening dienstverband wordt dan $600/700 = 86\%$.>

Meerdere dienstverbanden, verantwoordelijkheid voor re-integratie

Er kan zich een situatie voordoen waarbij zowel sprake is van een WGA-uitkering van de ERD-WGA als van een andere uitkering van UWV. Met betrekking tot deze samenloop situatie heeft UWV het beleidstandpunt ingenomen dat degene die het meest verloont verantwoordelijk is voor de re-integratie.

Ook is het standpunt dat als er op een later moment samenloop optreedt, de partij die als eerste de uitkering verstrekke verantwoordelijk is voor de re-integratie. Is in een samenloop situatie UWV re-integratieverantwoordelijk, dan moet wel worden bekeken of er nog re-integratiemogelijkheden in het eerste spoor zijn bij de ERD-WGA (als werkgever). Als artikel 72 Wet WIA van toepassing is, dient de ERD-WGA met UWV of met een andere ERD-WGA overleg te voeren (artikel 42 lid 4 Wet WIA). Afstemming tussen UWV en ERD-WGA is daarom nodig.

Omdat de ERD-WGA zorg dient te dragen voor re-integratie van de werknemer (artikel 27 lid 6 Wet WIA) en gelet op de omstandigheid dat UWV de herbeoordelingen verricht, moet de ERD-WGA om de herbeoordeling vragen. Na de herbeoordeling moet de afdeling Uitkeren een herzieningsbesluit nemen.

Werkhervatting, verantwoordelijkheid ERD-WGA

Heeft een werknemer meerdere ERD-WGA werkgevers, dan dragen bij een WGA-uitkering al deze werkgevers het risico van betaling van de uitkering. Hervat de werknemer in 1 van zijn dienstbetrekkingen zijn werkzaamheden, dan blijft de ERD-WGA toch het risico dragen van betaling.

Voorbeeld
[9]

<Werknemer heeft 3 werkgevers die voor bv 50%, 25% en 25% verantwoordelijk zijn voor het risico. De werknemer hervat bij de werkgever die voor 50% verantwoordelijk is volledig zijn werkzaamheden en is dus in die betrekking niet meer arbeidsongeschikt.

De werkgever die voor 50% verantwoordelijk is voor het risico zal dit blijven dragen, ongeacht de werkhervatting. Immers artikel 72 lid 3 WIA geldt alleen als de werknemer onafgebroken in dienstbetrekking is geweest. In deze situatie vindt geen herverdeling van het risico plaats. Het hervatten op zich betekent niet dat er geen risico meer aanwezig is.>

Terugval na werkhervatting, risico ERD-WGA

Voor rekening van de ERD-WGA komt de WGA-uitkering die door herleving is toegekend. Dit geldt echter alleen als de 1^e ao-dag waaraan dit recht is ontleend, is gelegen tijdens het dienstverband met de ERD-WGA. Het risico van de uitbreiding van de werkzaamheden bij hervatting van de werkzaamheden, hoort tot het risico van de ERD-WGA.

Voorbeeld
[10]

<Werknemer heeft WGA uitkering op basis van 10 uur en treedt in dienst bij werkgever A. In dit dienstverband is werkgever A, ERD-WGA, niet risicodragend voor deze 10 uur. Werkgever A draagt wel pro rata het risico ingeval de werknemer in dat dienstverband uitvalt en wel voor het betreffende aantal uren werkzaam in dat dienstverband. >

Voorschotten

In de wet WIA zijn geen regels opgenomen over het verstrekken van een voorschot bij toekenning van een WGA-uitkering. UWV is echter het orgaan die de toekenning, de vaststelling van het recht, de bepaling van de hoogte enz. van de uitkering tot taak heeft. Gelet hierop zal als kort voor het einde van de wachtermijn nog geen beslissing inzake het toekennen van een uitkering is genomen, toekenning van een voorschot op de uitkering mogelijk moeten zijn. Daarbij moet rekening worden gehouden met gegevens die wel al bekend zijn en dient de verzekerde in kennis te worden gesteld met een beschikking.

NB: In de gevallen waarin de werkgever een loondoorbetalingsverplichting heeft, dient ter voorkoming van een dubbele betaling, geen voorschot te worden verstrekt.

Overgang van onderneming

Regeling risico uitkeringsbetaling bij overgang onderneming

De wet WIA bevat een regeling voor het risico van de betaling bij overgang van onderneming, al dan niet door faillissement, waarbij een eigenrisicodragers betrokken is. Daarbij maken we onderscheid tussen een gehele of een gedeeltelijke overgang.

De Belastingdienst geeft de overgang van een onderneming door aan UWV en vermeldt bij gedeeltelijke overgang ook het overnamepercentage.^[1]

Let op: De Belastingdienst stelt dus de (gedeeltelijke) overgang van onderneming en het overnamepercentage vast. UWV houdt zich aan dit overnamepercentage. Benadrukt dient te worden dat de Belastingdienst het overnamepercentage vaststelt op basis van de

loonsomverhouding bij de overname. Niet gekeken wordt of de werknemers die overgaan al dan niet arbeidsongeschikt zijn. Stelt de Belastingdienst géén overgang van onderneming of geen overnamepercentage vast, dan is er geen sprake van overgang van onderneming.

Overgang van omslaglid naar omslaglid

Bij overgang van omslaglid naar omslaglid is er uiteraard geen wijziging in het risico van de betaling. Wel kan, als de overnemende werkgever ten tijde van de overgang omslaglid was en later eigenrisicodragers wordt, het overgenomen personeel onder het inlooprisico komen te vallen.

We gaan hier nader in op de volgende punten:

- Overgang van gehele onderneming
- Overgang van deel van onderneming en betaling uitkeringen
- Belanghebbendenbegrip
- Andere vormen van overgang van onderneming
- Gerelateerde onderwerpen
- Overgang van onderneming en faillissement
- Einde onderneming

Overgang van gehele onderneming

Van omslaglid naar eigenrisicodragers

Een eigenrisicodragers die een onderneming geheel overneemt van een ondernemer die geen eigenrisicodragers is, draagt niet alleen het risico van uitkeringen aan werknemers die op de eerste arbeidsongeschiktheidsdag in zijn dienst zijn, maar ook het risico van uitkeringen

die zijn of worden toegekend aan werknemers die op de eerste arbeidsongeschiktheidsdag nog in dienst waren van de overdragende werkgever voor het restant van de termijn.

Van eigenrisicodragers naar omslaglid of andere eigenrisicodragers

- Als een omslaglid of een andere eigenrisicodragers een onderneming van een eigenrisicodragers geheel overneemt, draagt de overnemende werkgever het risico van betaling van de uitkeringen van werknemers die op de eerste dag van arbeidsongeschiktheid in dienst waren van de overdragende werkgever.
- Als de overnemer omslaglid is blijft hij omslaglid voor personeel dat op de eerste dag van arbeidsongeschiktheid in zijn dienst was (zijn 'oude' personeel en het personeel van de overdrager dat na de overgang van onderneming arbeidsongeschikt wordt).
- Als de overnemer eigenrisicodragers is draagt hij ook voor het 'nieuwe' personeel dit risico zelf, ongeacht de eerste arbeidsongeschiktheidsdag.

Het spreekt voor zich dat dit laatste alleen geldt als de hele onderneming wordt overgedragen. Als slechts een deel van de onderneming wordt overgedragen blijft het risico van de betaling van de WGA-uitkering berusten bij de werkgever die een deel van de onderneming overdraagt, dus bij de ERD-WGA.

Voorbeelden werking artikel 82 Wet WIA
[1]

< Voorbeeld 1, artikel 82 lid 3b

Werkgever A is ERD-WGA en draagt het risico van betaling van de uitkering voor een werknemer. Werkgever A wordt voor 100% overgenomen door werkgever B, die geen ERD-WGA is. Door deze overname verkrijgt werkgever B het risico van werkgever A (82 lid 3b) A > B, 100% overname, risico is voor B (82 lid 3b)

Voorbeeld 2, artikel 82 lid 3a en 3b

Werkgever A is ERD-WGA en draagt het risico van betaling van de uitkering voor een werknemer. Werkgever A wordt voor 100% overgenomen door werkgever B, die geen ERD-WGA is. Door de overname verkrijgt werkgever B het risico van werkgever A (82 lid 3b)

Als werkgever B op zijn beurt voor 100% wordt overgenomen door werkgever C, dan gaat het risico ook voor 100% over op werkgever C (82 lid 3a). Bij de overname is er sprake van uitloopriscico evenals bij die bedrijven die gestopt zijn met het eigenrisicodragerschap.

A > B 100% overname, risico is voor B (82 lid 3b)

B > C 100% overname, risico is voor C (82 lid 3a)>

Overname omslaglid door omslaglid of eigenrisicodrager

De vraag rijst of het door een niet ERD-WGA overgenomen risico ook overgaat als dit omslaglid in zijn geheel wordt overgenomen door een ERD-WGA of niet ERD-WGA.

De wetteksten en de Memories van toelichting van de WAO en de WIA geven geen uitsluitel. Het ligt echter voor de hand dezelfde regels als bij het uitloopriscico toe te passen.

De situatie is dat een niet ERD-WGA (i.c. bedrijf B) een ERD-WGA (bedrijf A) geheel overneemt. Dan werkt de regel van artikel 82 lid 3b Wet WIA. Het risico van de betaling van de verzekerde die op hun 1^e ao-dag bij de ERD-WGA (bedrijf A) werkten worden overgedragen aan bedrijf B, niet ERD-WGA.

Bedrijf B is nu niet ERD-WGA en heeft ook nog het eigenrisico van bedrijf A. Als nu bedrijf B in zijn geheel wordt overgenomen door een ERD-WGA (bedrijf C), dan gaat de regel van artikel 82 lid 3a Wet WIA werken. Het risico van betaling van verzekerden die op hun 1^e ao-dag bij de niet ERD-WGA (bedrijf B) werkten wordt overgedragen aan bedrijf C (ERD-WGA). Het bedrijf B heeft echter ook nog het risico van bedrijf A met verzekerden die niet op de 1^e ao-dag bij bedrijf B werkten. De regel voorziet eigenlijk niet in toebedelen van dit oude risico van bedrijf A. Desondanks moet dit toch hieronder geschaard worden. Er is namelijk geen andere plek waar het risico anders ondergebracht kan worden. Werkgever B draagt bovendien ook het risico van betaling van de uitkeringen die later intreden. Schematisch:

A (ERD-WGA) > B (geen ERD-WGA)

100% overname (82 lid 3b)

Risico voor B:

wn die op 1e ao-dag bij A werkten

wn die niet op de 1e ao-dag bij B werkten

uitkeringen die later intreden

B (geen ERD-WGA) > C (ERD-WGA)

100% overname (82 lid 3a)

Reikwijdte garantie

In het geval van een gehele overgang van onderneming van een ERD-WGA naar een niet ERD-WGA strekt de garantie van de bank of verzekeraar zich ook uit tot de verkrijger. Dit betekent dat de bank of verzekeraar die zich garant stelde voor de betalingen door de overdragende ERD-WGA vanaf het moment van de overgang, ook garant staat voor de betaling van de uitkeringen door de verkrijgende niet ERD-WGA.

Hier geldt echter wel dat de verkrijger van de onderneming niet zelf ERD-WGA wordt. Hij wordt als niet ERD-WGA wel aansprakelijk voor de betalingen die voortvloeien uit het eigenrisicodragen WGA van de overdragende werkgever.

Overdracht van een deel van de onderneming

Bij overdracht van een deel van de onderneming van een eigenrisicodrager aan een omslaglid of aan een andere eigenrisicodrager blijft de overdragende werkgever de uitkering betalen. Het maakt daarbij niet uit of de werknemer wel of niet overgaat naar het nieuwe bedrijf.

Artikel 82 lid 4 en lid 5 WIA

Bij overdracht van een deel van de onderneming van een omslaglid aan een eigenrisicodrager gaat het risico van de overdragende onderneming gedeeltelijk over op de verkrijger. Daarom blijft UWV de uitkeringen betalen van de werknemers die voor de overgang arbeidsongeschikt zijn geworden. UWV verhaalt dan een deel van de kosten op de verkrijger.^[2]

Hiervoor wordt het 'overnamepercentage' gebruikt.

Overnamepercentage

Het overnamepercentage wordt door de Belastingdienst vastgesteld.

Dit percentage is het resultaat uit de deling:

loonsom van het overgenomen deel van de onderneming

X %

loonsom van de gehele (overdragende) onderneming

De loonsom is hier de loonsom in het kalenderjaar voorafgaand aan de overdracht.

De uitkomst van deze deling vermenigvuldigd met de betaalde uitkering (verhoogd met werkgeversdelen sv) levert het deel dat de eigenrisicodragers moet gaan betalen.

Voorbeelden gedeeltelijke overnames, reeks overnames en splitsingen

Gedeeltelijke overnames

Bij gedeeltelijke overnames dient nadrukkelijk vermeld te worden dat als sprake is van bedrijfsovername én het ingaan van het eigenrisicodragen op één en dezelfde dag, de bedrijfsovername voorgaat boven het eigenrisicodragen. Zoals hiervoor al is aangegeven geldt artikel 82 leden 4 en 5 Wet WIA als er sprake is van een gedeeltelijke overgang van onderneming.

Voorbeeld werkgever op één dag ERD-WGA en deel bedrijf overgenomen

[2]

< Werkgever wordt op één en dezelfde dag én ERD-WGA én een deel van zijn bedrijf wordt overgenomen. In de wettelijke regeling is niet geregeld of een eventueel mogelijk risico voor de werkgever ook overgaat. Het zal wellicht de bedoeling van de werkgever zijn om eerst een deel van het bedrijf af te stoten en verder als ERD-WGA voor het resterende deel te gaan. De bedrijfsovername gaat dus voor de ERD-

status. Het zou immers niet logisch zijn dat het bedrijf ERD-WGA wordt en zich dan meteen voor een deel afsplitst. Is het overnemende bedrijf geen ERD dan vervalt meteen weer het ERD-schap. Dit is waarschijnlijk niet de bedoeling.>

Voorbeeld risicoberekening bij gedeeltelijke overname

[3]

<Werknemer is in dienst bij werkgever C, die geen ERD-WGA is. Werknemer wordt ziek.

Werkgever C wordt voor 10% overgenomen door werkgever B. Dit betekent dat het risico voor 90% bij C blijft. Vervolgens wordt werkgever C weer gedeeltelijk overgenomen door B voor 20% en door werkgever D voor 60%.

Dit betekent dat het risico voor 90% maal 60% = 54% voor rekening van werkgever D komt en voor 90% maal 20% (100-20-60) = 18% voor werkgever C. Daarna wordt C weer voor 5% overgenomen door D. Dit betekent dat risico voor 18% maal 5% = 0,9% voor werkgever D komt.

In totaal komt met betrekking tot de ziekmelding in totaal 54,9% voor risico van werkgever D.

(nu C geen ERD-WGA is gaat het risico gedeeltelijk over. Was C wel ERD-WGA dan zou volgens artikel 82 lid 4 het risico geheel bij C blijven)

wkn in dienst van C (geen ERD-WGA)

>B 10% overname

>B 20% overname

>D 60% overname

>D 5% overname

Voorbeeld werknemer 1^e ao-dag bij werkgever A, daarna gedeeltelijke overname door B

[4]

< Werknemer heeft op 1^e ao-dag een dienstverband met werkgever A. Werkgever A is ERD-WGA en wordt voor 80% overgenomen door werkgever B. Werkgever A is al ERD-WGA vóór de gedeeltelijke overname. Risico voor WGA-uitkering van werknemer valt voor 100% onder

risico van werkgever A (artikel 82 lid 5 Wet WIA). De vraag voor wie het risico is als werkgever A na enige tijd na gedeeltelijke overname ophoudt te bestaan, is afhankelijk van waar het dienstverband heen gaat, namelijk blijft het bij werkgever A of gaat het over naar werkgever B. Wat als werkgever B na datum einde werkgever A zelf ERD-WGA wordt.

Het maakt bij 80% overname niet uit of het dienstverband bij werkgever A, zijnde ERD-WGA blijft of overgaat naar B, het risico blijft voor 100% bij werkgever A. Als werkgever A na die overdracht stopt als werkgever dan moet de garant betalen (zie ook onder Splitsing onderneming). Wat er met werkgever B gebeurt na de overname is niet relevant, aangezien het risico bij A is en blijft.>

Reeks overnames

Hiervan is sprake als de onderneming kort na een eerdere overname door de ene onderneming weer door een andere onderneming wordt overgenomen.

Voorbeeld overname door achtereenvolgens geen-ERD-WGA's

[5]

< Werkgever A is ERD-WGA en draagt het risico van betaling van de uitkering voor een werknemer. Werkgever A wordt voor 100% overgenomen door werkgever B die geen ERD-WGA is. Het risico gaat over van werkgever A naar B (artikel 82 lid 3b Wet WIA). Werkgever B wordt hierna voor 70% gesplitst naar werkgever C, die ook geen ERD-WGA is. De vraag is hier of werkgever C ook voor 70% het risico van de uitbetaling van de uitkering gaat dragen.

Het antwoord hierop is nee. Het risico blijft bij werkgever B. Artikel 82, lid 5, Wet WIA is hier van toepassing. Het risico blijft bij de werkgever die een deel van de onderneming overdraagt.

A (ERD-WGA) > B (geen ERD-WGA)

100% overname (82 lid 3b)

B (geen ERD-WGA)

> C 70% overname (82 lid 5)

Voorbeeld overname achtereenvolgens door geen-ERD-WGA's, sommige later wel ERD-WGA

[6]

< Werkgever B draagt het risico van een WGA-uitkering. B wordt volledig overgenomen door werkgever C. Op dezelfde datum wordt werkgever C gedeeltelijk overgenomen door werkgevers D t/m J en wordt de onderneming beëindigd.

Geen van de werkgevers is op de datum overgang ERD-WGA. Werkgevers E t/m H worden op een later tijdstip wel ERD-WGA.

Vraag: blijft het risico volledig bij C of neemt bij de overname de werkgevers E t/m H ook het risico over die ontstaat vanuit het dienstverband met B?

Bij de overgang van onderneming verkrijgt de overnemende werkgever de arbeidsongeschiktheidslasten toegerekend van de werknemer die op de eerste ao-dag in dienstbetrekking stond tot de overdragende werkgever.

Werkgever B en C zijn geen van beiden ERD-WGA. Door de volledige overname verkrijgt werkgever C de ao-lasten toegerekend via de gedifferentieerde WGA-premie.

Bij de overgang van onderneming verkrijgt de overnemende werkgever de lasten. UWV betaalt de uitkeringen en via de gedifferentieerde WGA krijgt werkgever C de lasten te dragen.

Wanneer C (voor gelijke delen) wordt overgenomen door de werkgever D t/m J die op het moment van de overname géén van alle ERD-WGA zijn, dan betaalt UWV ook hier de uitkering. Bij vaststelling van het gedifferentieerde premie WGA van deze werkgevers wordt naar rato van overname de ao-lasten meegenomen.

Worden E t/m H op een later moment wel ERD-WGA dan gelden de artikelen 82 lid 3 onder a WIA alsmede artikel 82 lid 4 WIA en dient de uitkering door het UWV betaald te worden naar rato van het overgenomen deel. Nu er meerdere ERD-WGA werkgevers zijn betaalt UWV nog steeds de uitkering en verhaalt deze naar rato op deze werkgevers.

Het overgebleven risicopercentage van C (die omslaglid blijft) namelijk 23,9 (100 – 86,1) eindigt nu er geen premiebetaling meer is en de uitkering ook niet meer wordt doorbelast in de opslag/korting op de rekenpremie in de gedifferentieerde premie. De andere omslagleden in Nederland gaan dit wel terugzien in de rekenpremie.

B (geen ERD-WGA) > C (geen ERD-WGA, 100% overname)

C > D (geen ERD-WGA) D t/m J 12,3% overname

C > E (geen ERD-WGA)

C > F (geen ERD-WGA) E t/m H worden op een

C > G (geen ERD-WGA) later tijdstip wél ERD-C > H (geen ERD-WGA) WGA

C > I (geen ERD-WGA)

C > J (geen ERD-WGA)>

Splitsing onderneming

Een opsplitsing van een onderneming valt onder overgang van onderneming. De nieuwe ondernemingen mogen dus niet gezien worden als startende werkgevers, maar er is sprake van deelopname. Als een overdrager (ERD-WGA) wordt beëindigd en tegelijkertijd opgesplitst en de opvolgers gezamenlijk 100% overnemen, wordt het risico naar rato van de loonsommen aan de opvolgers toegerekend.

Toerekening risico binnen grote ondernemingen

Het komt bij grote concerns voor dat de afzonderlijke bedrijven binnen het concern ERD-WGA zijn. Op de vraag of het handig is het toerekenen van het risico van betaling van de uitkeringen via het 'moederconcern' te laten lopen, is het antwoord ontkennend. De afzonderlijke BV's zijn immers individueel aanspreekbaar. Veelal zal dit niet erg overzichtelijk worden, vooral als er sprake is van einde van het ERD-WGA-schap of overname van het individuele (dochter)bedrijf. Het komt wel voor dat de individuele bedrijven de administratie wel via een centraal punt binnen het moederconcern laten afhandelen.

Overdracht uitlooprisico (staartverplichtingen)

Als de overdragende werkgever vóór de overgang van onderneming het eigenrisicodragen heeft beëindigd, gaan de zogeheten 'staartverplichtingen' over op de overnemende werkgever. Deze 'staartverplichtingen' bestaan uit de uitkeringen aan werknemers waarvan de eerste arbeidsongeschiktheidsdag ligt voor het einde van het eigenrisicodragen (zie einde eigenrisicodragen). Dat kunnen dus ook uitkeringen zijn die nog moeten ingaan, maar waarvan de wachttijd is begonnen vóór de datum beëindiging eigenrisicodragen.

Uitlooprisico en inbreng in besloten vennootschap

Het bovenstaande is ook van toepassing op de inbreng van een onderneming (eenmanszaak of v.o.f.) in een besloten vennootschap. De besloten vennootschap wordt door de inbreng geen eigenrisicodrager. Dit moet afzonderlijk worden aangevraagd. Als de vennootschap vóór de inbreng geen personeel in dienst had, is er sprake van een startende onderneming die eigenrisicodrager kan worden met ingang van de startdatum. Deze gegevens zijn bij de Belastingdienst bekend. De Belastingdienst beslist over de overgang van onderneming en registreert deze.

Uitlooprisico als onderneming stopt met eigenrisicodragen

Uitlooprisico ontstaat ook als een ERD-WGA stopt met eigenrisicodragen en een niet ERD-WGA wordt.

Gehele overname: uitlooprisico naar verkrijger; deelovertname: risico voor vervreemder

Bij een gehele overname gaat het uitlooprisico over naar de verkrijger (ERD-WGA of niet ERD-WGA). Bij deelovertname blijft het gehele uitlooprisico bij de vervreemder (ERD-WGA of niet ERD-WGA). In het geval een niet ERD-WGA een ERD-WGA in zijn geheel overneemt, komt het risico voor de verkrijgende niet ERD-WGA.[\[3\]](#)

Reikwijdte garantie

Zoals hiervoor al is aangegeven wordt in geval van overgang van een ERD-WGA naar een andere ERD-WGA de verkrijger ook aansprakelijk voor de betalingen die voortvloeien uit het eigenrisicodragerschap van de vervreemder. De garantie van de bank of verzekeraar strekt zich ook hier uit tot de verkrijgende ERD-WGA. Dit betekent dat de bank of verzekeraar die zich garant stelde voor de betalingen door de

overdragende ERD-WGA vanaf het moment van de overgang ook garant staat voor de betaling door de verkrijgende ERD-WGA van de uitkeringen die berusten op de 1e ao-dag vóór de overgang. Bij overname is er sprake van uitlooprisico bij beëindiging van de onderneming. Zie ook Overdracht van uitlooprisico ('staartverplichtingen').

Overheid en overgang van onderneming

De vraag rijst of in het geval de overdragende of verkrijgende werkgever een overheidsorgaan is, de regels van artikel 82 Wet WIA ook van toepassing zijn.

Dit is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Is er sprake van een overheidswerkgever waar ook medewerkers op basis van een arbeidsovereenkomst werken, zal het antwoord bevestigend kunnen luiden. Ook ambtenaren in dienst van de overheid kunnen dus te maken krijgen met overgang van onderneming. Niet in alle gevallen is dit zo. Ambtenaren worden aangesteld en de regels van het ambtenarenrecht zijn op hen van toepassing. Zij werken niet op basis van een arbeidsovereenkomst waarin de rechten van de werknemers in het BW zijn geregeld.

Benadrukt dient te worden dat de vaststelling van de (gedeeltelijke) overname én het percentage ook hier tot de uitsluitende bevoegdheid van de Belastingdienst behoort.

Wie is belanghebbende na overgang onderneming?

Is verkrijgende werkgever belanghebbende?

Bij een algehele overgang van onderneming wordt de verkrijgende onderneming verantwoordelijk voor de betaling van de uitkeringen. De vraag is nu of de verkrijgende onderneming ook als belanghebbende moet worden aangemerkt, en aan wie een WGA-toekenningsbeschikking moet worden gezonden. Wordt de verkrijgende werkgever automatisch belanghebbende bij alle beslissingen waarbij de historische werkgever als belanghebbende geldt?

In geval van overgang van onderneming moet de werkgever geïnformeerd worden en is hij belanghebbende als het besluit gaat over de WGA én hij ERD-WGA of omslaglid WGA is én het besluit van invloed is op recht, hoogte of duur van de uitkering. Van belang is dus of de actuele werkgever een feitelijk belang bij de beschikking heeft.

In bepaalde situaties is garant belanghebbende

Als een ERD-WGA in staat van faillissement verkeert of ten aanzien van hem de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, of hij ophoudt werkgever te zijn, is het anders. Dan eindigt het zelf dragen van het risico (artikel 40.10 WFSV), UWV betaalt en verhaalt dat op de garantsteller (artikel 75b, lid 5, WAO, artikel 82 lid 2 WIA). In een dergelijk geval is de garantsteller ook belanghebbende bij het verhaalsbesluit. De garantsteller heeft een feitelijk belang bij de beschikking. De garantsteller is echter bij het toerekeningsbesluit geen belanghebbende. Zie ook onderdeel Belanghebbenden en beschikking in het handboek.

Voorbeelden

[7]

< Voorbeeld 1

Werkgever B is onderdeel van werkgever A. Dit onderdeel B wordt verkocht aan werkgever C. Werkgever C is de holdingmaatschappij en werkgever B wordt de werkmaatschappij van werkgever C. Het overnamepercentage wordt vastgesteld op 0,78%. Werkgever B is ERD-WGA. Is werkgever B belanghebbende?

Neen, niet werkgever B maar werkgever C is belanghebbende. Werkgever C heeft immers 0,78% van werkgever A overgenomen en moet nu dat deel van de uitkeringen van de werknemers die op het moment van overname uitgevallen waren, betalen.

Werkgever C moet dus de WGA-uitkeringen betalen ook al is er geen van de zieken meegenomen en kent werkgever C deze niet. Deze werkgever C moet dan ook in de toekomst geïnformeerd worden bij nieuwe uitkeringsbesluiten, hij is de actuele werkgever.

Voorbeeld 2

Werknemer is in dienst van werkgever A en wordt ziek. Tijdens zijn ziekte gaat werknemer over naar werkgever B. Bij toekenning van de WGA-uitkering is werknemer dus in dienst van werkgever B. De actuele werkgever is in dit geval werkgever B nu deze een feitelijk belang bij de kennisname heeft. De beschikking zal naar werkgever B moeten worden gezonden.

Voorbeeld 3

Werkgever X is ERD-WGA en heeft 8,4% overgenomen van werkgever Y. Werknemer is ziek geworden vanuit zijn dienstbetrekking bij werkgever Y. Werkgever Y is geen ERD-WGA.

Na doorlopen van de wachttijd ontvangt werknemer een WGA-uitkering. Het WGA-toekenningsbesluit is naar werkgever Y gezonden en niet naar X. Door overname ontvangt werkgever X, zijnde ERD-WGA, maandelijks een verhaalsbesluit. Werkgever X maakt bezwaar tegen het toekenningsbesluit van de WGA-uitkering. Deze staat reeds in rechte vast. Op de vraag of werkgever X alsnog bezwaar kan maken tegen het WGA-toekenningsbesluit is het antwoord nee. Werkgever Y had tegen dit besluit bezwaar dienen te maken. Werkgever X verkrijgt de procespositie van werkgever Y. Dit houdt in dat het uitkeringsbesluit onaantastbaar is geworden. Een in rechte vaststaand besluit wordt niet opeens weer aantastbaar doordat de rol van werkgever op een ander is overgegaan. Tegen het verhaalsbesluit kan werkgever X wel bezwaar maken. Er is hier inderdaad sprake van een deelrisico, voor X als ERD-WGA en voor Y als omslaglid. >

Andere vormen van overgang van onderneming

Overgang van onderneming kan zich ook voordoen wanneer sprake is van:

- contractwisseling/overgang van personeel
- overname van concessies

De Belastingdienst dient de overname vast te stellen.

Contractwisseling/overgang van personeel

Normaliter kan bij alléén overgang van personeel níet gesproken worden van overgang van onderneming als bedoeld in artikel 7:662 BW. Een uitzondering hierop is te vinden in bepaalde sectoren waarbij het personeel de belangrijkste economische factor is. Sectoren waarbij een georganiseerde groep van werknemers de onderneming of economische eenheid vormen, zijn te vinden in de schoonmaak- en cateringbranche.

Heeft de Belastingdienst vastgesteld dat sprake is van deelopname, dan blijft bij overgang van een ERD-WGA naar een ander bedrijf het risico bij de overdragende werkgever. Bij overgang van een niet ERD-WGA naar een andere niet ERD-WGA, gaat het risico met het overnamepercentage.

Schoonmaakbedrijven

Schoonmaakbedrijven hebben veelal te maken met korte opdrachten met objecten en aanbestedingen. Wordt een object door aanbesteding verkregen, dan wordt ook het personeel dat op het object werkt, meegenomen. De overname heeft dan ook betrekking op de medewerker die arbeidsongeschikt is. Door de belastingdienst dient de overname te worden vastgesteld. Als dit het geval is, dan gelden de regels van artikel 82 lid 3, e.v. Wet WIA.

Voorbeeld

[8]

<Werknemer is in dienst van schoonmaakbedrijf A. Schoonmaakbedrijf B verkrijgt door aanbesteding een schoonmaakobject. Werknemer wordt ziek in dienst van schoonmaakbedrijf A en doorloopt de wachttijd van 104 weken. Hierna gaat hij uit dienst. Is bij deze overgang schoonmaakbedrijf A een ERD-WGA en B niet dan blijft het risico bij werkgever A. In dit geval is sprake van einde dienstverband voor werknemer bij werkgever A. Is werkgever A geen ERD-WGA en werkgever B is ERD-WGA of wordt dit, dan vindt toerekening naar rato plaats. B zal, als omslaglid, het risico dragen van betaling van de uitkering dragen.>

Cateringbedrijven

Ook bij cateringbedrijven kan sprake zijn van overgang van onderneming. Een werkgever heeft zich binnen de cateringbranche te houden aan de Cao-regels en neemt personeel over van collega branchegeenoten. Er is sprake van overname van een project inclusief personeel. Dit moet gezien worden als een gedeeltelijke overname van bedrijfsactiviteiten met bijbehorend personeel en moet gemeld worden aan de Belastingdienst, die het overnamepercentage vast stelt.

Als er geen overname is gemeld en vastgesteld dan moet worden aangenomen dat er geen overname is geweest en is het risico van betaling van de uitkering aan de oorspronkelijke werkgever toe te rekenen. Dat geldt ook voor omslagleden via de gedifferentieerde WGA-premie en voor de ERD-WGA door de betaling van de uitkering én de re-integratie. Is er wel een overnamepercentage vastgesteld, dan gelden de regels van artikel 82 lid 4 Wet WIA voor het toerekenen van risico na een gedeeltelijke overgang.

Voorbeeld

[9]

<Werknemer is in dienst van werkgever A, hij wordt arbeidsongeschikt en heeft de wachttijd van 104 weken volgemaakt. Er vindt geen toekenning van de uitkering plaats omdat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Werkgever A wordt nu overgenomen door werkgever B die ERD-WGA is. Werknemer valt weer uit met dezelfde ziekteoorzaak en krijgt nu wel een uitkering.

Aan wie wordt het risico toegerekend? Werkgever B bestrijdt dat er sprake is van overgang van onderneming en ook de Belastingdienst is van oordeel dat er geen sprake is van overgang in de zin van de wet WOVON. In dit geval blijft werkgever A het risico dragen. >

Overname van concessies

Het overdragen van een bepaalde nevenactiviteit kan ook gezien worden als overgang van onderneming. Dit speelt vooral bij vervoersbedrijven. Overgang van een concessie wordt door de Wet personenvervoer 2000 omschreven als de situatie waarbij een concessie eindigt door verloop van de duur waarvoor deze concessie is verleend en deze concessie, veelal na aanbesteding, wordt verleend aan een andere vervoerder. Het kan ook gaan om een gedeelte van een concessie die wordt verleend aan een andere vervoerder.

Of de overgang van een concessie in de zin van het wetsvoorstel als een overgang van onderneming in de zin van het Burgerlijk Wetboek moet worden gekwalificeerd hangt af van de feiten en omstandigheden van het concrete geval (uitspraak Hoger Raad van 8 juni 2012, LJNnr. BW0246). Het Hof van Justitie EG heeft geoordeeld dat voor de sector openbaar vervoer per autobus van wezenlijk belang is om te kunnen spreken van behoud van de identiteit wanneer de materiële activa wordt overgedragen en pas dan gesproken kan worden van overgang van onderneming. De overname van de concessie zal dan ook aan de Belastingdienst moeten worden gemeld.

Voorbeeld

[10]

<Werknemer werkt bij vervoersbedrijf X en is arbeidsongeschikt. De concessie van vervoersbedrijf X is gedeeltelijk overgenomen door vervoersbedrijf Y en vier maanden vóór het einde wachttijd is werknemer bij vervoersbedrijf Y in dienst gekomen. Werknemer krijgt uiteindelijk een WGA-uitkering. De vraag is wie het risico van betaling voor deze uitkering gaat dragen, vervoersbedrijf X of Y?

Door de overname van de concessie gaan de rechten en verplichtingen over op vervoersbedrijf Y.

Is vervoersbedrijf X eigenrisicodragend dan blijft het risico bij vervoersbedrijf X (artikel 82, lid 5 Wet WIA). Is vervoersbedrijf X omslaglid dan gaat het overnamepercentage een rol spelen. In het geval van een gehele overname van de concessie gaat het risico over op Y (artikel 82 lid 3 Wet WIA).>

Andere aandachtspunten bij overgang onderneming

Payrolling

Bij payrolling wordt de werknemer uitbetaald door het payrollbedrijf. Het in dienst nemen van de werknemer geschiedt echter door het bedrijf waar de werknemer de arbeid zal verrichten. De administratieve rompslomp waaronder de betaling van het loon, wordt overgelaten aan het payrollbedrijf.

Op de vraag bij wie de werknemer nu in dienst is, is de algemene mening dat de werknemer in dienst is van het payrollbedrijf. Ook UWV gaat er vanuit dat het payrollbedrijf de juridische werkgever is. Het payrollbedrijf krijgt dan ook alle verplichtingen op zijn bord. In dit licht bezien, is het payrollbedrijf in het geval van ziekte tot loondoorbetaling verplicht. Zo geldt er ook een verplichting tot ziekteverzuimbegeleiding. Strikt genomen is er hier geen sprake van overgang van onderneming. Het risico in het geval van arbeidsongeschiktheid ligt dan ook bij het payrollbedrijf.

Aandelentransacties

Er is geen overgang van onderneming in geval van aandelentransacties. In dergelijke gevallen blijft de NV of BV de werkgever van de onderneming. Dit geldt eveneens wanneer de zeggenschap volledig bij de aandeelhoudersvergadering in handen komt te liggen. Een aandelenfusie brengt ook geen overgang van onderneming met zich. In dit geval wisselen de aandelen van eigenaar en daarmee de zeggenschap in de rechtspersoon, maar de werkgever blijft dezelfde. De (oorspronkelijke) werkgever blijft verantwoordelijk voor de uitbetaling van de uitkering.

Voorbeeld

[11]

<Werknemer is in dienst bij werkgever A, die ERD-WGA is. Werkgever A heeft aandelen overgedragen aan werkgever B. Door de aandelenoverdracht zijn de werknemers niet in dienst gekomen bij werkgever B. Naderhand vindt er een aandelenfusie plaats. In het geval van de aandelenoverdracht is er geen sprake van overgang van onderneming. Werknemer valt dan ook onder het risico van werkgever A, die ERD-WGA is. Ook in dit geval draagt werkgever A het risico.>

Naamswijziging

In het verlengde van wat onder aandelentransacties is aangegeven, zal alleen een naamswijziging evenmin een overgang van onderneming opleveren.

In de praktijk is niet altijd even duidelijk te achterhalen dat sprake is geweest van overgang van onderneming. Voorbeelden hiervan zijn te vinden bij onder andere supermarktketens, waarbij de verschillende filialen een verschillend loonheffingsnummer hebben. Door vele overnames is het soms moeilijk vast te stellen wie verantwoordelijk is voor de uitbetaling van de uitkering. Er dient ook nagegaan te worden of er sprake is van gehele of gedeeltelijke overgang. Belangrijk is vast te houden aan het overnamepercentage dat is vastgesteld door de Belastingdienst.

Overgang van onderneming en faillissement

Een overgang van een (gedeelte van een) onderneming in geval van faillissement is op grond van artikel 7:666 BW geen overgang in de zin van artikel 7:662 e.v. BW.

Artikel 7:662 BW is daarentegen wél van toepassing als aan de vervreemder (voorlopige) surseance van betaling is verleend.

Als in het geval van faillissement een doorstart wordt gemaakt en de onderneming wordt overgenomen door een andere werkgever, dan is er wel sprake van overgang van onderneming.

Hier geldt ook dat de toerekening volgens het overnamepercentage vastgesteld wordt door de Belastingdienst.

Voorbeeld

[12]

< Werkgever A gaat failliet en wordt via een doorstart overgenomen door werkgever B. Kort daarna wordt werkgever B overgenomen door werkgever C. Werkgever A en B zijn geen van beiden ERD-WGA. Werkgever C is dat wel. Werkgever A had vóór het faillissement twee werknemers die een WGA-uitkering ontvangen.

De werknemers worden in dit geval niet toegerekend aan werkgever C. Hier zijn de gebruikelijke regels van artikel 7:666 BW van toepassing.>

Einde onderneming

Artikel 82 lid 2 Wet WIA geeft aan dat als de ERD-WGA in staat van faillissement is verklaard, of als ten aanzien van hem de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, dan wel als hij ophoudt werkgever te zijn, het UWV de WGA-uitkering betaalt en deze verhaalt op de garant (bank of de verzekeraar) bedoeld in artikel 40, tweede lid van de Wfsv. Deze garantie strekt zich volgens lid 7 van artikel 40 van de Wfsv ook uit tot de rechtsopvolgers onder algemene titel van de eigenrisicodragers en tot het risico dat overgaat op de verkrijgende werkgever.

Voorbeelden
[13]

< Voorbeeld 1

Werknemer is in dienst bij werkgever A (ERD-WGA) op de 1e ao-dag. Werkgever wordt beëindigd en er zijn geen opvolgers bekend. Werknemer heeft nog wel een dienstverband met werkgever B, die geen rechtsopvolger is. Als werkgever A stopt met zijn onderneming en er is geen rechtsopvolger, zal UWV de uitkering op de garantsteller verhalen. Is er een rechtsopvolger, die de gehele onderneming heeft overgenomen, dan komt de uitkering ten laste van de rechtsopvolger. Bij meerdere rechtsopvolgers wordt deze pro-rata verhaald bij elk van deze opvolgers.

Voorbeeld 2

Werknemer is in dienst van werkgever A en wordt ao. Werkgever A is ERD-WGA. Werkgever A wordt voor 100% overgenomen door werkgever B die geen ERD-WGA is. Werkgever A wordt beëindigd. Na 104 weken wachttijd te hebben volgemaakt krijgt werknemer een WGA-uitkering. Werkgever B wordt overgenomen door werkgever C, die ook geen ERD-WGA is. Op grond van artikel 82 lid 3a Wet WIA worden ook de lopende uitkeringen overgenomen. Het risico dient dan ook aan werkgever C te worden toegerekend.>

Overzicht werking artikel 82 Wet WIA

Artikel 82 lid 1	<ul style="list-style-type: none"> ERD-WGA draagt het risico van betaling van WGA-uitkering van werknemer die op de 1e ao-dag in zijn dienstbetrekking stond. 	
Artikel 82 lid 2 Overname van onderneming	<ul style="list-style-type: none"> Einde ERD-WGA 	<ul style="list-style-type: none"> ERD-WGA blijft risico dragen als 1e ao-dag is gelegen voor einde ERD-WGA
Artikel 82 lid 3	<ul style="list-style-type: none"> 100% overname 	<ul style="list-style-type: none"> risico komt bij werkgever te liggen die de onderneming verkrijgt als: <ul style="list-style-type: none"> a. wg die overdraagt geen ERD-WGA is en wg die verkrijgt ERD-WGA is of wordt; b. wg die overdraagt ERD-WGA is; c. wg die overdraagt een wg is van wie ERD-WGA is beëindigd.
Artikel 82 lid 4 Gedeeltelijke overname	<ul style="list-style-type: none"> zoals onder lid 3a 	<ul style="list-style-type: none"> overname risico naar rato
Artikel 82 lid 5 Gedeeltelijke overname	<ul style="list-style-type: none"> zoals onder lid 3 b of c 	<ul style="list-style-type: none"> risico blijft bij werkgever die een deel van de onderneming overdraagt.

Taakverdeling UWV en ERD-WGA

Inleiding

In dit onderdeel behandelen we bij welk van de partijen de verantwoordelijkheid voor welke taken rond uitkering ligt, In de situatie dat de werkgever eigenrisicodragers WGA is. We beschrijven waar die verantwoordelijkheden liggen bij

- het vaststellen van recht op en hoogte van een WGA-uitkering
- ziekmelding
- de betaling van de uitkering en verhaal
- reïntegratie
- maatregelen
- herziening / einde van de uitkering en terugvordering
- deskundigenoordeel

UWV stelt recht en hoogte WGA-uitkering vast

De eigenrisicodragers draagt (slechts) het risico van betaling van de uitkering en de bijhorende re-integratieverantwoordelijkheid. De toekenning, de vaststelling van het recht, de hoogte enz. van de uitkering blijft een taak van UWV. UWV zal de eigenrisicodragers dus op de hoogte moeten stellen van de verschuldigde uitkering en alle wijzigingen daarin. (zie ook [Bekendmaking beschikking aan belanghebbende](#)) Ook beslissingen over eventuele boetes en terug- en invordering zullen door UWV moeten worden genomen. In tegenstelling tot de situatie bij de 'oude' WAO is de eigenrisicodragers **wel bevoegd** tot het toepassen van sommige *maatregelen*.

Betaling van de uitkering en verhaal

Uitgangspunt is dat UWV de WGA-uitkering betaalt als een uitkering voor het risico van een eigenrisicodragers WGA komt. Op verzoek van deze werkgever kan dit worden aangepast in een betaling door de eigenrisicodragers zelf

Betaalt UWV de uitkering dan verhaalt UWV de uitkering periodiek op de werkgever. UWV brengt daarvoor geen kosten in rekening. Wel worden de werkgeversdelen van de sv-premies in rekening gebracht.

Als de werkgever zelf betaalt dan kan hij UWV later verzoeken de betaling over te nemen. UWV gaat dan betalen en er zijn geen administratiekosten.

Als de werkgever zijn betalingverplichtingen niet meer wil nakomen, moet UWV de betaling overnemen en zou dan ook bij het verhalen administratiekosten in rekening moeten brengen. UWV probeert echter het niet willen betalen zoveel mogelijk te zien als een verzoek tot overname betaling. UWV gaat dan betalen en op de werkgever verhalen en zijn er geen administratiekosten. In al deze gevallen blijft de re-integratieverantwoordelijkheid wel bij de werkgever.

Als de werkgever niet meer kan betalen, dan gaan wij verhalen op zijn garant. De garant is de kredietinstelling of verzekeraar die ten behoeve van de eigenrisicodragers een garantie heeft afgegeven tot nakoming van diens verplichtingen. Op de uitkering worden dan ook administratiekosten in rekening gebracht. Het bedrag is 40 euro per maand per uitkering.

De re-integratieverantwoordelijkheid gaat ook over naar UWV. Eventuele re-integratiekosten moeten dan ook verhaald op de garant.

Bij een loonaanvullingsuitkering en garantie-uitkering komt alleen het bedrag van de vervolguikering voor rekening van de ERD-WGA. Dat betekent, dat als de ERD-WGA de betaling verzorgt, hij de loonaanvullingsuitkering minus het bedrag van de vervolguikering weer bij UWV kan declareren. Als UWV de betaling verzorgt, wordt alleen het bedrag van de vervolguikering op de ERD verhaald.

Loongerelateerde uitkeringen en vervolguikeringen komen altijd wel voor rekening van de ERD-WGA

Art. 83 en 86 WIA

Verdere onderwerpen Betaling van de uitkering:

- meerdere werkgevers en betaling van de uitkering
- einde eigenrisicodragers en betaling van de uitkering

Meerdere werkgevers en betaling van de uitkering

De uitkering wordt niet betaald door de eigenrisicodragers als de werknemer op de eerste ziektedag meerdere werkgevers had. In dat geval wordt de uitkering door ons betaald en naar rato verhaald op de eigenrisicodragers ([zie meerdere dienstverbanden](#)). Er worden geen kosten in rekening gebracht voor de betaling en het verhaal.

Art. 72 WIA

Beëindiging eigenrisicodragen en betaling van de uitkering

De reden van beëindiging van het eigenrisicodragen is van belang voor de vraag wie de uitkering betaalt:

- Bij einde van het eigenrisicodragen wegens **faillissement** of omdat de **werkgever ophoudt** werkgever te zijn, neemt UWV de betaling van de uitkeringen over. UWV verhaalt vervolgens de uitbetaalde uitkeringen op de garant. In deze situatie neemt UWV ook de re-integratie over en worden de bijbehorende kosten ook bij de garant in rekening gebracht. Er worden ook administratiekosten ter hoogte van 40 euro per maand per uitkering in rekening gebracht.
- Als de werkgever om beëindiging einde risicodragen **verzoekt**, dient deze de lopende uitkeringen na beëindiging eigenrisicodragen te blijven betalen. Ook de uitkeringen waarvan de eerste arbeidsongeschiktheidsdag ligt voor de datum beëindiging eigenrisicodragen dienen nog door de werkgever te worden betaald.

UWV doet herziening en terugvordering

inleiding

In dit onderdeel gaan we nader in op terugvordering bij of vergoedingen aan de eigenrisicodrager in gevallen van

- herziening buiten bezwaar of beroep en vergoedingen aan de werkgever
- de gang van zaken bij een herziening naar aanleiding van bezwaar of beroep door de werkgever
- terug- en invordering van uitkeringsbedragen.

Herziening buiten bezwaar of beroep en vergoedingen aan de eigenrisicodragers

UWV is verplicht tot intrekking of herziening van een ten onrechte of tot een te hoog bedrag toegekende uitkering. Ook om andere redenen (bijvoorbeeld toe-/afgenomen arbeidsongeschiktheid) kan herziening of intrekking plaatsvinden. Afhankelijk van de omstandigheden vindt deze herziening/intrekking plaats met onmiddellijke ingang, met ingang van een dag in de toekomst of met terugwerkende kracht.

- Vindt de herziening/intrekking plaats met **onmiddellijke ingang** of met ingang van een **datum in de toekomst**, dan heeft de eigenrisicodragers niet te veel betaald. Hij blijft de (aangepaste) uitkering betalen en ontvangt geen vergoeding.
- Vindt de herziening/intrekking plaats met **terugwerkende kracht**, dan heeft de eigenrisicodragers in het verleden te veel uitkering betaald. De schade die de ERD-WGA daardoor lijdt (zie hiervoor ook het onderdeel: "[betaling van de uitkering en verhaal](#)") wordt door UWV aan de eigenrisicodragers vergoed. Vergoed wordt het bedrag van de teveelbetaalde bruto loongerelateerde uitkering of de vervolguutkering (bij een loonaanvullingsuitkering kwam het gedeelte boven de vervolguutkering toch al voor rekening van UWV, dus die schade heeft de ERD-WGA dan ook niet), vermeerderd met de werkgeversdelen sv-premies. Deze vergoeding komt ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds. De werkgeverspremies sv komen uit de desbetreffende fondsen (die hebben immers ook de afdracht van de werkgever ontvangen).

Herziening naar aanleiding van bezwaar/beroep werkgever

De uitkering wordt niet eerder herzien of geëindigd dan zes weken na de dag waarop de beslissing is genomen, of waarop de rechter uitspraak heeft gedaan. In sommige gevallen kan met ingang van een eerdere dag worden geëindigd /herzien, bijvoorbeeld als door eigen schuld of toedoen van de werknemers ten onrechte of te veel uitkering werd betaald.

Soms zal een langere termijn dan zes weken worden gehanteerd (bijvoorbeeld bij wijziging van de resterende verdien capaciteit, de termijn bedraagt hier immers meestal twee maanden).

Bij herziening/eindiging naar aanleiding van bezwaar/beroep van de werkgever, vergoedt UWV aan de eigenrisicodragers het verschil tussen de door de eigenrisicodragers betaalde uitkering en de uitkering die de eigenrisicodragers had moeten betalen als UWV direct de juiste beslissing had genomen. Dit geldt ongeacht de termijn die wordt gehanteerd bij de herziening/eindiging. Tevens vergoedt UWV op aanvraag van de werkgever ook de schade die deze lijdt door toepassing van de uitlooptermijn.

Vergoed wordt het bedrag van de teveelbetaalde bruto uitkering, vermeerderd met de werkgeversdelen sv-premies. Het totaalbedrag wordt vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de tijdstippen dat de eigenrisicodragers te veel heeft betaald. Ook deze vergoeding komt ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

(De werkgeverspremies sv komen uit de desbetreffende fondsen. Deze hebben immers ook de afdracht van de werkgever ontvangen).

Terug- en invordering

Naar aanleiding van de herziening/eindiging beoordeelt UWV of de teveelbetaalde uitkering moet worden teruggevorderd. De eigenrisicodragers heeft geen bevoegdheid hiervoor.

UWV is belast met het nemen van de beslissingen omtrent terugvordering en invordering. Daarbij gelden dezelfde regels als voor uitkeringsgerechtigden van omslagleden.

Als wordt besloten tot verrekening van de vordering met de lopende uitkering, dan wordt dit aan de eigenrisicodragers meegedeeld. De eigenrisicodragers brengt het te verrekenen bedrag in mindering op de bruto uitkering. De afdracht naar de fondsen wordt op deze manier ook verminderd en uiteindelijk het teveel wat aan de fondsen is afgedragen weer gecorrigeerd.

Bij terugbetaling door de uitkeringsgerechtigde aan het UWV kan deze niet volstaan met betaling van het nettobedrag in het lopende jaar. Net als bij een 'gewone' werkgeversbetaling geldt bij uitkeringsgerechtigden van eigenrisicodragers, dat UWV ook in het lopende jaar geen correctie op de loonheffing kan uitvoeren, omdat de loonheffing niet door UWV maar door de werkgever is ingehouden.

ERD-WGA doet ziekteangifte

Voor het tijdstip van ziekmelding is er geen verschil (meer) met andere werkgevers. De eigenrisicodrager doet dus aangifte van langdurige ziekte uiterlijk in de 42^e weeks. Er zijn een aantal uitzonderingen die al op de vierde dag (bijvoorbeeld uitzendkrachten) of bij einde dienstverband (bijvoorbeeld bij tijdelijke contracten) gemeld moeten worden. [Zie voor details de instructie W&R ZW](#)

Tot 1 januari 2019 kunnen eigenrisicodragers geen boete krijgen bij een te late ziekteangifte. Dat komt omdat art. 85 lid 1 WIA regelt dat voor de eigenrisicodrager WGA niet art. 38 ZW op hen van toepassing is, maar art. 85 lid 2 WIA. In dat artikel van de WIA is geen boete opgenomen. Met de Verzamelwet SZW 2019 vervalt echter per 1 januari 2019 artikel 85 WIA. Dit heeft tot gevolg dat ook eigenrisicodragers een boete wegens te late ziekteangifte kunnen krijgen.

ERD-WGA heeft re-integratieverantwoordelijkheid

Re-integratie in eigenrisicoperiode

De eigenrisicodrager WGA heeft de re-integratieverantwoordelijkheid, ook vanaf het moment dat het recht op een WGA-uitkering voor de verzekerde is vastgesteld. Deze verantwoordelijkheid moet je dus onderscheiden van de re-integratieplicht die de eigenrisicodrager als werkgever heeft tijdens de eerste twee ziektejaren

De eigenrisicodrager is verantwoordelijk voor de uitvoering en bekostiging van de re-integratie en mag bijvoorbeeld zelf bepalen of hij een re-integratievisie opstelt. Het maakt daarbij niet uit of de werknemer in de risicoperiode ontslag heeft gekregen.

Na tien jaar uitkering (2006: vier jaar) gaat de verantwoordelijkheid over naar UWV.

Art. 42 WIA

Re-integratie bij inloop- en uitlooperisico

De aanvang ERD-WGA-schap brengt een overdracht van verantwoordelijkheid met zich mee. Alle lopende WGA-uitkeringen waarvan de ERD-periode nog niet is verstreken komen onder de re-integratieverantwoordelijkheid van de ERD-WGA. UWV stelt zich op het standpunt dat een re-integratietraject niet zonder meer wordt afgebroken, ook al omdat niet altijd direct de lopende WGA-gevallen die overgaan bekend zijn.

Verantwoordelijkheid bij samenloop uitkeringen

Er kan zich een situatie voordoen waarbij er sprake is van een WGA-uitkering van de eigenrisicodrager zowel als een andere uitkering van UWV.

UWV heeft voor deze situaties het volgende beleidsstandpunt ingenomen:

1. Bij gelijktijdige samenloop is degene die het meest verloont verantwoordelijk voor de re-integratie (Hierbij gaan we uit van een gelijkwaardige positie van ERD-WGA en UWV).
2. Als er op een later moment samenloop optreedt, blijft de partij die als eerste de uitkering verstrekte verantwoordelijk voor de re-integratie.

Is in een samenloopsituatie UWV re-integratieverantwoordelijk, dan moeten we wel bekijken of er nog re-integratiemogelijkheden in het eerste spoor zijn bij de eigenrisicodrager WGA (als werkgever). Dus afstemming tussen UWV en eigenrisicodrager WGA is nodig.

ERD-WGA mag maatregelen opleggen

De ERD-WGA mag een aantal sanctiemaatregelen zelf opleggen; deze maatregelen zijn opgenomen in artikel 89 WIA.

UWV moet – als de betaling door UWV wordt verricht – de uitkering verminderen conform de beslissing van de eigenrisicodrager. De vermindering heeft verder gevolgen voor de financiële verrekening met de eigenrisicodrager. Als de uitkeringsgerechtigde het oneens is met de maatregel, dan kan hij bij de ERD-WGA in bezwaar gaan.

ERD-WGA mag deskundigenoordeel vragen

De eigenrisicodrager kan ook in de eigenrisicoperiode van maximaal tien jaar een ‘deskundigenoordeel reïntegratie-inspanningen werkgever’ aanvragen bij UWV. Het oordeel kan bijvoorbeeld tijdens de LGU periode nuttig zijn voor de werkgever om de re-integratie af te stemmen op een verbetering van de arbeidsgeschiktheid. UWV is immers dan terughoudend met herbeoordelingen.

[Klik hier](#) voor meer informatie over deskundigenoordelen.

Re-integratie en maatregelen eigenrisicodrager

Re-integratieplicht eigenrisicodrager

De re-integratieverplichting van publiek verzekerde werkgevers gaat over naar het UWV vanaf het moment dat aan de verzekerde een WGA-uitkering is toegekend. Is een werkgever eigenrisicodrager dan blijft de werkgever ook na toekenning van de WGA-uitkering verantwoordelijk voor de re-integratieverplichting van de verzekerde. De eigenrisicodrager dient in het kader van de re-integratie de nodige maatregelen te treffen gericht op behoud, herstel of bevordering van de mogelijkheid tot het verrichten van arbeid door de verzekerde. Voor deze re-integratietaken kan de eigenrisicodrager een re-integratiebedrijf inschakelen, maar is daartoe niet verplicht. Heeft een verzekerde meerdere werkgevers dan moet de eigenrisicodrager in overleg met de andere eigenrisicodrager(s) dan wel het UWV de re-integratie van de verzekerde ter hand nemen. Het plan van aanpak dient de eigenrisicodrager gedurende de eigenrisicoperiode periodiek te evalueren ([Artikel 42 Wet WIA](#) juncto [artikel 30a, lid 3 onder c Wet SUWI](#)). De re-integratieverplichting stopt bij het beëindigen van de

WGA-uitkering, door herstel van de verzekerde of bij het toekennen van een IVA-uitkering en uiterlijk na afloop van de eigenrisicoperiode van 10 jaar. Na 10 jaar gaat de re-integratie weer over naar UWV.

Convenant met Verbond van Verzekeraars

Over de inzet van re-integratietrajecten bij faillissement, einde werkgeverschap of bedrijfsbeëindiging van een eigenrisicodragers voor de WGA heeft UWV met het Verbond van Verzekeraars een convenant gesloten dat op 1 januari 2018 in werking is getreden. Op grond van dit convenant kan de garantsteller bij faillissement, bedrijfsbeëindiging of einde werkgeverschap van de eigenrisicodragers UWV verzoeken het lopende re-integratietraject voort te zetten of een nieuw re-integratietraject te starten. De termijn voor het indienen van een dergelijk verzoek is 6 maanden na faillissement, bedrijfsbeëindiging of einde werkgeverschap. Het convenant brengt geen wijziging in de wettelijke taak van UWV op grond van artikel 30a Wet SUWI. UWV blijft (eind)verantwoordelijk voor de re-integratie en alleen UWV legt een maatregel op indien de verzekerde de re-integratieverplichting niet of onvoldoende naleeft. (Zie: [Convenant UWV/Verbond van Verzekeraars m.b.t. re-integratietrajecten.](#))

Re-integratieplicht verzekerde

De verzekerde die een aanvraag indient voor een WIA-uitkering of die recht heeft op een uitkering op grond van de Wet WIA moet aan een aantal verplichtingen voldoen. Het gaat daarbij om het verstrekken van informatie op verzoek of spontaan, het meewerken bij het vaststellen van het recht op een uitkering, het voorkomen van of het laten bestaan van een recht op een uitkering en verplichtingen gericht op het vergroten van mogelijkheden tot het verrichten van arbeid en inschakeling in arbeid. Voldoet de verzekerde hier niet aan, niet volledig of niet tijdig, dan kan dat een waarschuwing of een maatregel tot gevolg hebben. Op grond van [artikel 88](#) en [90 Wet WIA](#) kan UWV de verzekerde bij het niet naleven van een of meer verplichtingen een maatregel of een boete opleggen.

Maatregelen eigenrisicodrager

Een eigenrisicodrager kan aan een verzekerde die onder zijn re-integratieverplichting valt bij het niet naleven van een verplichting in het kader van de re-integratie een maatregel opleggen. Een eigenrisicodrager is anders dan UWV niet verplicht een maatregel op te leggen. De maatregel kan gedeeltelijk en blijvend, geheel en tijdelijk of gedeeltelijk en tijdelijk worden opgelegd ([artikel 89 lid 1 Wet WIA](#)). Geheel en blijvend weigeren van de WGA-uitkering mag de eigenrisicodrager niet ([artikel 89 lid 2 Wet WIA](#)). Deze sanctie en het opleggen van boeten is voorbehouden aan UWV. De eigenrisicodrager kan ook volstaan met een waarschuwing in plaats van een maatregel. Om de naleving van een verplichting af te dwingen mag de eigenrisicodrager de betaling van de uitkering opschorten of schorsen voor maximaal 8 weken ([Artikel 89 lid 4 wet WIA](#)). Opleggen van een maatregel is alleen toegestaan bij het niet naleven van een re-integratieverplichting.

Maatregelen eigenrisicodragers

Maatregel eigenrisicodrager ¹⁾	Opschorten/ schorsen betaling	Geheel weigeren WGA-uitkering	Gedeeltelijk weigeren WGA-uitkering
Tijdelijk	Maximaal 8 weken ²⁾	Toegestaan	Toegestaan
Blijvend	Niet toegestaan	Niet toegestaan ³⁾	Toegestaan

¹⁾ Artikel 89 Wet WIA regelt het opleggen van maatregelen door de eigenrisicodrager. Een eigenrisicodrager kan alleen een maatregel opleggen bij het niet nakomen van een verplichting in het kader van de re-integratie (Artikel 42 juncto 89 lid 1 Wet WIA). Een eigenrisicodrager kan geen maatregel opleggen indien UWV voor dezelfde gedraging een boete heeft opgelegd (Artikel 90 lid 2 Wet WIA).

²⁾ Opschorten/schorsen van de WGA-uitkering kan geheel of gedeeltelijk voor ten hoogste 8 weken (art. 89 lid 4 Wet WIA).

³⁾ Geheel en blijvend weigeren van een WGA-uitkering is niet toegestaan.

Zie ook: [Wet WIA, MvT, artikel 10.2 Maatregelen eigenrisicodrager, 30 034, nr. 3](#) en [ECLI:NL:CRVB:2016:277](#) en [ECLI:NL:RBNHO:2013:11532](#).

Verzekerde zonder re-integratieverplichting

Een eigenrisicodrager kan alleen een maatregel opleggen wanneer de verzekerde een verplichting in het kader van de re-integratie niet naleeft ([artikel 89 lid 1 Wet WIA](#)). Aan een verzekerde die op medische gronden volledig maar niet duurzaam arbeidsongeschikt is (gedeeltelijk arbeidsgeschikt in de zin van de Wet WIA) kan geen re-integratieverplichting worden opgelegd. Hetzelfde geldt voor een verzekerde die zijn resterende verdien capaciteit volledig benut.

Maatregel eigenrisicodrager beschikking

Wanneer een eigenrisicodrager een maatregel oplegt, is er sprake van een beschikking waartegen de verzekerde bezwaar kan maken. Het bezwaar moet de verzekerde richten aan de eigenrisicodrager. De eigenrisicodrager is bij het afgeven van de beschikking en de afhandeling van het bezwaar gebonden aan de regels van de Algemene wet bestuursrecht. Dit houdt onder andere in dat een beschikking zorgvuldig is gemotiveerd, van een bezwaarclausule voorziet en op juiste wijze bekend is gemaakt aan belanghebbenden, onder wie UWV. Voor het afhandelen van een bezwaar moet de eigenrisicodrager beschikken over een met voldoende waarborgen omklede bezwaarprocedure. Tegen een beslissing op bezwaar van de eigenrisicodrager kan de verzekerde in beroep gaan bij de rechtbank.

Eigenrisicodrager zelfstandig bestuursorgaan

Bij het afgeven van een beschikking in het kader van de re-integratie of bij het opleggen van een maatregel handelt de eigenrisicodrager als zelfstandig bestuursorgaan ([artikel 1:1 lid 1 onder b Awb](#)). De rol van zelfstandig bestuursorgaan mag een eigenrisicodrager niet overdragen aan een derde, bijvoorbeeld zijn verzekeraar. Wel mag hij zich laten bijstaan door deskundigen, bijvoorbeeld bij het inrichten van een met voldoende waarborgen omklede bezwaarprocedure. (Zie: [Wet WIA, MvT, 30 034, nr 3](#) en: [Wet WIA, Memorie van antwoord, 30 034. nr. C](#))

Beoordelen maatregel door UWV

Bij het opleggen van een maatregel door de eigenrisicodrager ontvangt UWV een afschrift van de beschikking die aan de verzekerde is uitgereikt. UWV onderzoekt of de beschikking van de eigenrisicodrager voldoet aan wettelijke vereisten. Dit onderzoek houdt het volgende in. UWV beoordeelt of de beschikking betrekking heeft op de re-integratie, of de beschikking voor wat betreft de duur is afgestemd op de [Beleidsregel maatregelen UWV](#) en of de beschikking is afgestemd op de ernst van de gedraging en de mate waarin de verzekerde een verwijt kan worden gemaakt. De maatregel mag in elk geval niet voor een langere duur dan conform de Beleidsregel worden opgelegd. Verder is richtinggevend het [Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten](#). Het geheel en blijvend weigeren van een WGA-uitkering is niet toegestaan. Wanneer de beschikking van de eigenrisicodrager niet voldoet aan de wettelijke vereisten, dan wordt de beschikking retour gezonden met daarbij het verzoek om een verbeterde beschikking. De uitvoering van een beschikking die niet in overeenstemming is met het Maatregelenbesluit en de Beleidsregel wijst UWV af. Een eigenrisicodrager kan als belanghebbende tegen de weigering bezwaar maken en daarna in beroep gaan. (Zie: [ECLI:NL:CRVB:2016:277](#) en [ECLI:NL:RBNHO:2013:11532](#) en m.b.t. de onderzoekplicht: [ECLI:NL:CRVB:2014:2353](#))

Maatregelen eigenrisicodragers op basis de Beleidsregel maatregelen UWV

	categorie	standaard %	duur maatregel
1e overtreding	1e categorie	5%	1 maand
	2e categorie	10%	2 maanden
	3e categorie	25%	4 maanden
	4e categorie	100%	<i>volledige duur</i>
	5e categorie	25%/50%/100%	3 maanden
Recidive Binnen 2 jaar overtreding zelfde verplichting	1e categorie	7,5%	1 maand
	2e categorie	15%	2 maanden
	3e categorie	37,5%	4 maanden
	5e categorie	37,5%/75%/100%	3 maanden

Een maatregel uit de 4e categorie kan niet door de eigenrisicodragers worden opgelegd. Een afwijking van het standaardpercentage moet de eigenrisicodragers motiveren. Van de duur van de maatregel mag de eigenrisicodragers niet afwijken.

WGA-uitkering geheel en blijvend weigering

De wetgever heeft het geheel en blijvend weigeren van de WGA-uitkering voorbehouden aan UWV. Geheel en blijvend weigeren is alleen mogelijk in een van de volgende situaties:

- a. de verzekerde heeft de arbeidsongeschiktheid met opzet veroorzaakt;
- b. de verzekerde heeft door eigen toedoen passende arbeid verloren;

c. de verzekerde heeft passende arbeid geweigerd indien hij daartoe in de gelegenheid is gesteld.

Ontvangt UWV een verzoek van de eigenrisicodragers tot geheel en blijvend weigeren, dan moet aan de hand van de door de eigenrisicodragers verstrekte informatie worden beoordeeld of sprake is van een situatie die een geheel en blijvend weigeren van de WGA-uitkering rechtvaardigen. Bij het opzettelijk veroorzaken van de arbeidsongeschiktheid zal deze overtreding al tijdens het behandelen van de aanvraag zijn vastgesteld. Bij deze optie moet ook opzet worden aangetoond, hetgeen niet gemakkelijk aantoonbaar is. Bij de opties door eigen toedoen passende arbeid verloren of geweigerd moet worden vastgesteld of de verzekerde daarvan enig verwijt kan worden gemaakt. Indien bijvoorbeeld blijkt dat de verzekerde volledig maar niet duurzaam arbeidsongeschiktheid is op medische gronden kan in het geheel geen maatregel worden toegepast omdat in deze situatie geen sprake kan zijn van schending van een re-integratieverplichting. Ook indien de verzekerde zijn volledige restverdien capaciteit al benut, is een maatregel in het kader van re-integratie niet aan de orde. Daarnaast rust op UWV zelf een onderzoekplicht en moet informatie worden ingewonnen met betrekking tot het verzoek van de eigenrisicodragers, bijvoorbeeld door navraag bij de werkgever waarom de arbeid is gestaakt of het werkaanbod is geweigerd. (Zie: [Wet WIA, MvT, De activerende werking van de WIA, 30 034, nr 3](#))

Beschikking UWV op een verzoek geheel en blijvend weigeren

UWV mag alleen overgaan tot geheel en blijvend weigeren van de WGA-uitkering indien uit het door UWV in te stellen onderzoek blijkt dat de verzekerde de arbeidsongeschiktheid met opzet heeft veroorzaakt of door eigen toedoen passende arbeid heeft verloren of geweigerd. Daarnaast moet ook na afstemming van de maatregel op de ernst van de gedraging en de mate waarin de verzekerde daarvan een verwijt kan worden gemaakt een gehele en blijvende weigering als passende maatregel resteren. Als aan deze voorwaarden niet wordt voldaan wijst UWV het verzoek van de eigenrisicodragers bij een voor bezwaar vatbare beschikking af. De verzekerde ontvangt als medebelanghebbende een afschrift van deze beschikking. (Zie: [Wet WIA, MvT, De activerende werking van de WIA, 30 034, nr 3](#))

Ingangsdatum maatregel

Bij het bepalen van de ingangsdatum van de maatregel van een eigenrisicodrager is de Beleidsregel maatregelen UWV leidend. Dit houdt in dat standaard de maatregel ingaat op de begindatum van de periode waarop de eerstvolgende betaling van de uitkering betrekking heeft ([Artikel 9 lid 1 Beleidsregel](#)), tenzij de lid 2 of lid 3 van de [Beleidsregel maatregelen UWV](#) van toepassing is.

Samenloop maatregel eigenrisicodrager met TW

Een maatregel van een eigenrisicodrager betreft enkel de WGA-uitkering. Heeft de verzekerde naast de WGA-uitkering recht op een toeslag, dan wordt de opgelegde maatregel niet gecompenseerd door een hogere toeslag. [Artikel 5 lid 2 Toeslagenwet](#) bepaalt dat geen (hoger) recht op toeslag bestaat, indien de loondervingsuitkering, het loon, de bezoldiging of hetgeen daarmee overeenkomt, bedoeld in het eerste lid, niet tot uitbetaling komt op grond van enig handelen of nalaten van betrokkene dat hem redelijkerwijs kan worden verweten.

Doorzendplicht UWV

Een verzekerde die een maatregel krijgt opgelegd door de eigenrisicodrager dient bij de eigenrisicodrager in bezwaar te gaan. Dat de verzekerde zijn bezwaar moet indienen bij de eigenrisicodrager is voor de verzekerde niet altijd duidelijk. In het geval dat de verzekerde zijn bezwaar tegen een maatregel richt aan het UWV moet UWV dit bezwaarschrift doorzenden aan de eigenrisicodrager ([artikel 6:15 lid 1 Awb](#)).

Garantsteller ERD

Verplichtingen

De garantsteller verplicht zich de financiële verplichtingen na te komen die voor de werkgever voortvloeien uit het eigenrisicodragen. Deze garantie wordt voor onbepaalde tijd afgegeven (artikel 40 lid 7 Wfsv). Komt de ERD-werkgever zijn verplichtingen niet na, dan neemt de garantsteller alle financiële verplichtingen van de werkgever over (art. 40 lid 2 Wfsv). De garantie heeft betrekking op alle verplichtingen van de werkgever zonder tijdsbepaling.^[1]

Betaling van de uitkering

Als de ERD niet betaalt, verhaalt UWV de uitkering op enig moment op de garantsteller. Als de ERD niet betaalt omdat hij failliet is, in schuldsanering verkeert of opgehouden is werkgever te zijn, dan verhaalt UWV direct op de garantsteller (o.g.v. de garantieverklaring en art. 84 lid 2 WIA). De garantsteller neemt dan de lopende uitkeringen over van de ERD-werkgever.

Re-integratietaak

Op het moment dat de betaling van een uitkering van een eigenrisicodragster wordt overgenomen door een garantsteller, neemt UWV de re-integratietaak op zich. Deze verplichting gaat dus niet over van de eigenrisicodragster op de garantsteller. Wel kan UWV de gemaakte kosten voor re-integratie verhalen op de garantsteller.

Positie garantsteller

Het overnemen van de verplichtingen van de ERD-werkgever houdt niet automatisch in dat ook de positie van de werkgever wordt overgenomen.

Uitkerings- en toerekeningsbesluiten

De garantsteller is [op een paar uitzonderingen na](#) geen belanghebbende bij een besluit over de uitkering waarvoor de ERD het risico draagt. De reden hiervoor is dat de garantsteller geen rechtstreeks geraakt belang heeft bij dit besluit. [Je vindt de uitzonderingen in Uitzonderingen voor uitkeringsbesluiten.](#)

De garantsteller mag daarom geen afschriften van besluiten (of gegevens uit deze toekenning) opvragen (en ontvangen). Er worden geen gegevens verstrekt over de (mate van) arbeidsongeschiktheid. Tegen de rechtmatigheid van de (toerekening of voortzetting van de) uitkering kan geen bezwaar worden gemaakt door de garantsteller.^[2]

Uitzondering voor verhaalbesluiten

De garantsteller heeft enkel de verplichting tot betaling van de uitkering overgenomen en is daarom belanghebbende bij beslissingen waarmee wij hem verplichten een bedrag te betalen of de termijn(en) waarbinnen betaald moet worden. Dit kan zowel de betaling van de uitkering, als gemaakte kosten voor re-integratie zijn.

Bij een verhaalbesluit gericht aan de ERD is de garantsteller geen belanghebbende.

Uitzonderingen voor uitkeringsbesluiten

[In de volgende situaties is de garantsteller belanghebbende bij besluiten van UWV over de WIA-uitkering :](#)

1. [De eigenrisicodrager is in staat van faillissement komen te verkeren.](#)
2. [Er geldt 'schuldsanering natuurlijke personen' voor de eigenrisicodrager.](#)
3. [De eigenrisicodrager is opgehouden werkgever te zijn.](#)

[In deze situaties heeft de garantsteller een zelfstandig, eigen belang en moet UWV de garantsteller een kopie sturen van het besluit. De Centrale Raad van Beroep heeft dit op 5 maart 2019 vastgesteld.](#)

De belanghebbende garantsteller is voor de medische beschikkingenregeling in de WIA gelijk gesteld aan de belanghebbende werkgever (Verzamelwet SZW 2021) . Dat betekent dat ook de belanghebbende garantsteller sinds 1 januari 2021 een gemachtigde kan aanstellen die namens hem de medische gegevens mag inzien .

Let op: De garantsteller is geen belanghebbende bij toerekeningsbesluiten of verhaalsbesluiten die gericht zijn aan de eigenrisicodragers.

We beoordelen op de laatste dag van de bezwaartermijn of de garantsteller belanghebbende is . Maar bij het bekendmaken van besluiten toetsen we alleen spontaan of er een belanghebbende garantsteller is . D eze garantsteller ontvangt een kopie van het besluit op het moment dat we het besluit a an de werknemer en _ werkgever sturen (als die nog bestaat) .

Als de garantsteller zich na het toetsmoment meldt met het verzoek dat hij een kopie wil hebben , dan sturen we dat in de volgende situaties wel op:

- De werkgever is tijdens de bezwaartermijn failliet gegaan
- De werkgever zat tijdens de bezwaartermijn in de schuldsanering
- De werkgever is tijdens de bezwaartermijn op ge houden werkgever te zijn

In die situaties is de garantsteller belang hebbende.

Uitkeringsbesluit na einde ERD

Er moet een betalingsverplichting zijn, voordat er verhaald kan worden. Als de uitkering pas ontstaat nadat de werkgever niet meer bestaat, wordt er gezamenlijk met het verhaalbesluit ook een toerekeningsbesluit aan de garantsteller gestuurd. In dit geval mag de garantsteller de toerekening wel bestrijden.

Garantsteller als gemachtigde

Een garantsteller kan optreden als gemachtigde van de ERD. De garantsteller treedt in dat geval op namens de belanghebbende werkgever, maar is zelf niet aan te merken als partij bij het besluit.

Het ontvangen van een beschikking is ook dan niet mogelijk.

Herbeoordeling

Omdat, [op de uitzonderingen na](#), een garantsteller geen belanghebbende is bij beslissingen over de mate van arbeidsongeschiktheid, kan deze geen aanvraag voor een herbeoordeling indienen. Een garantsteller kan wel een signaal afgeven dat mogelijk een herbeoordeling van de mate van arbeidsongeschiktheid aan de orde is (art. 54 lid 2 SUWI). Bij een onderbouwd signaal moet dit signaal worden opgepakt. In dat geval stuurt UWV een brief aan de garantsteller dat we (mede) op basis van het signaal een herbeoordeling van de mate van arbeidsongeschiktheid hebben gedaan en dat de betreffende klant als gevolg daarvan een beslissing heeft ontvangen.

[Als de garantsteller belanghebbende is \(dus als de eigenrisicodrager in faillissement of schuldsanering verkeert of is opgehouden werkgever te zijn\) , dan kan hij op eigen titel een aanvraag doen tot herbeoordeling, herziening of beëindiging van de uitkering. De garantsteller kan een 'aanvraag' doen om een besluit hierover te nemen.](#)

Einde garantstelling en verplichtingen garantsteller

Het eigenrisicodragen eindigt als de garantie eindigt (artikel 40 lid 10 Wfsv). Als de verzekeraar of bank de garantie beëindigt, is hij niet meer aansprakelijk voor verplichtingen die ontstaan na einde van de garantie. De garantie blijft wel in stand voor de verplichtingen die zijn ontstaan in de periode gedurende welke de garantie bestond. Als dit niet het geval zou zijn, dan zou een garantsteller onder al zijn al bestaande verplichtingen kunnen uitkomen door de garantie op te zeggen. De garantsteller blijft dus aansprakelijk voor de verplichtingen die hun ontstaansgrond vinden in de periode van de garantie. De garantsteller blijft dus aansprakelijk voor WGA-uitkeringen die bij het ontstaan van het uitkeringsrecht vielen onder het risico van de eigenrisicodrager waarvoor de garantstelling gold.

Nieuwe garantsteller en overgangperiode

Een eigenrisicodragers kan overstappen naar een andere garantsteller. De ingangsdatum van die nieuwe garantie zal dan niet liggen voor het moment waarop de eerdere garantie is geëindigd. Als een werkgever een garantie had tot moment x en 'oversluit' en een nieuwe garant heeft, geldt de nieuwe garantie alleen voor ziektegevallen vanaf de datum van de nieuwe garantie. Wanneer de perioden van garantstelling niet op elkaar aansluiten, dan is voor de tussenliggende periode geen verhaal op een garantsteller mogelijk. De nieuwe garantsteller staat alleen in voor de WGA-uitkeringen met een eerste ao-dag vanaf de datum van aanvang van de nieuwe garantie.

Verplichtingen nieuwe garantsteller

De nieuwe garantsteller is alleen aansprakelijk voor WGA-uitkeringen met een eerste ao-dag vanaf de datum van ingang van de nieuwe garantie. De nieuwe garantsteller neemt niet de verplichtingen op zich van de vorige garantstellers. Het is dus van belang om precies te weten over welke periode de garanties zich uitstrekken, omdat UWV alleen kan verhalen op de garant ter zake waarvan de garant aansprakelijk is.